1. bra

bra; n. saknas adj.

et ~ brått lås. En
väl tilltagen lås.

n. f. 90. / där ~ brått
väja ~ gården.
Det är gott om fuktighet i
marken. Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bra

bra adv.

Det ljuor brå. Det
rinner raskt undan (om
vatten i ett skopp)

N. g. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bra
adj.

bra

utmärkt, präktig;
äv. stort tilltagen, stor o.
präktig

där blir en brå drùsa.
Det blev en stor korshög
(: vid slagtröskningen).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bra

2. bra
adv.

han hörda brå.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. bra

adj.

dær bler brå mes
tjärna i sön. Det blir
riklist med kärna i vöröden. /
en brå knal. En kraftig
åsknall.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bra.

bra adv.

bätter komp.

bäst sup.

ja e med bätter

mä.

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bra

adj.

bra

èla e dìta en brå vöj nhé.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. bra
ads.

dén jôren e. brâ
jùnad. Den jorden är
vâl gôdslad.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. bra

hær kóm en brá
dùnestrèl. Här kom
en kraftig askokrall.

n. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bra

adv.

bra

de gær lia brå

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bra

adj.

bra, best.f.sg. braa = goda

hela hanestå de e sa

udgåad for sin braa jår.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bra
adv.

bra

de trär ja sökort, ad de
hade gad brå.

vi samor lia brå.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers

Hj. Andersson 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bra

braŋ , bå̀tor , best

bra

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bra

bra

vå so brå = var så god.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. bra

bra oböjl.

adj.

ja tror visst här e
rätt brå pris på hästana.
Jag tror visst det är rätt
bra pris på hästarna.

Nr 753:85

Nedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. bra adj.

han ~ e ~ brá

~ hŭlad. Han är vid

gott hull. R. f. 86. / han ~

e ~ brá ti ~ mátts ds. R. f. 86

(se u. makt). / brá kom-

mŭ gott minne. R. f. 86. /

da ~ va ~ brá ~ me ~ dŏm.

De hade fatŭat tyske för var-

andra. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. bra

adj.

han ~ har ~ en ~

brå skrùnta. Han har en

kraftigt tilltagen rygg-

tavla. K. f. 86 / där ~ jík et ~

hélt ár, 22an ~ ja ~ blé ~

brå ~ dén. Det gick ei hett

år, innan jag blev bra i den

(): innan den skadade handen var

(sket) D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

bra

väl, gott

2. bra
adv.

de står sig bra. De
reda sig gott ekonomiskt.
N. f. 80. / de lever brå.
De har gott kosthåll.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. bra
adv.

han ~ kan ~ so ~

brå snàka ~ ma ~ dòm.

Han har sa"dan för mej
att tala med dem och vi-
na deras förtroende (om
en läkare). N. y. 86.

... om ~ dær ~ blè ~ brå
på. --- om det blir riktigt
på (riklig gröda o. d.) N. g. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. bra

adv.

di ha brå mån

pänga. De ha gott om pengar.

R. J. 86. / dar e brå

madvent. Där är rikligt

försedd med mat (gott om

mat). R. J. 86. / pantöflorna

di rèntar brå. Potatisen ger

god avkastning. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

2. bra
adv.

de e brå folkada
"De är bra folkade", det finns
(på den gården) gott om ar-
betsföra personer.
R. f. 86.

hon har brå mat-lyst.
Hon (en sugga) har rikligt
med di. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ brack

brack. pl. -or

förakktfullt uttryck för tång, tångplats.

fkn. + sågabrack.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x brack

brak, m., -en, pl. -or, -na,
föraktfullt eller. för sång.
jädor hön o röja sin brak?
nä gu jor hem i.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

braka

brå²ga (– ar, – a, – ad) intr. och impers., braka.

De brå²ga o språ²ga i spar-värfved. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

braka

bràgga, =

vb.

Pres. -ar

när en fäller ett
träd, so bràgar de.
När man fäller ett träd,
så bragar det.

E. E.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brand

brån

att få en brån i nesan: när man ber
höfligt om hjälp och den tillfrågade genom
sån ord avvisar en, är fräck och ohöfvänlig.

Ba du -en om å jälpa di? - Ja,
men di va som en hade bröd -en om en
brån i nesan.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brand

bråan, m., 1 -ar, pl. 2 -a, -na,
brand, eldbrand.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brand, s.

bran, -an; -a, -ana
(old-)

Nr 4667 Bromma, Herrestads bd
Per Larsson 1901. Lxc.

105.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandtamm

brandåin, -an

nyare ord & begrepp

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandgul

brángúlor

(om brandgula liljan)

K. 6. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandhake

brånahåga m.

krok i brandstake med vars hjälp man kunde draga ut föremål ur brinnande hus.

Se u. brandstake

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brandkår

brankåren best. sg.

n. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandstake

bränastage

stör, som användes vid bakning, varmed
elden jämnas i ugnen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandstod

brånstúd brɑ̲nstɯ́d, -en

brandstodsavgift

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandstod

bränsle̲d, m., -en, pl. -en, -;
brandstod.

Sven.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandstod

bränstud

brandförsäkring

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

brandstake

brànastàge m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

en 4 till 5 m lång påk försedd
stör med en hake vid ena
~~sidan~~ sidan. Vid brand-
stötte man med påken in lér-
väggar i en brinnande bygg-
nad, och med hjälp av haken
kunde man draga ut gi för
tunga bohagsting (kistor o.d.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

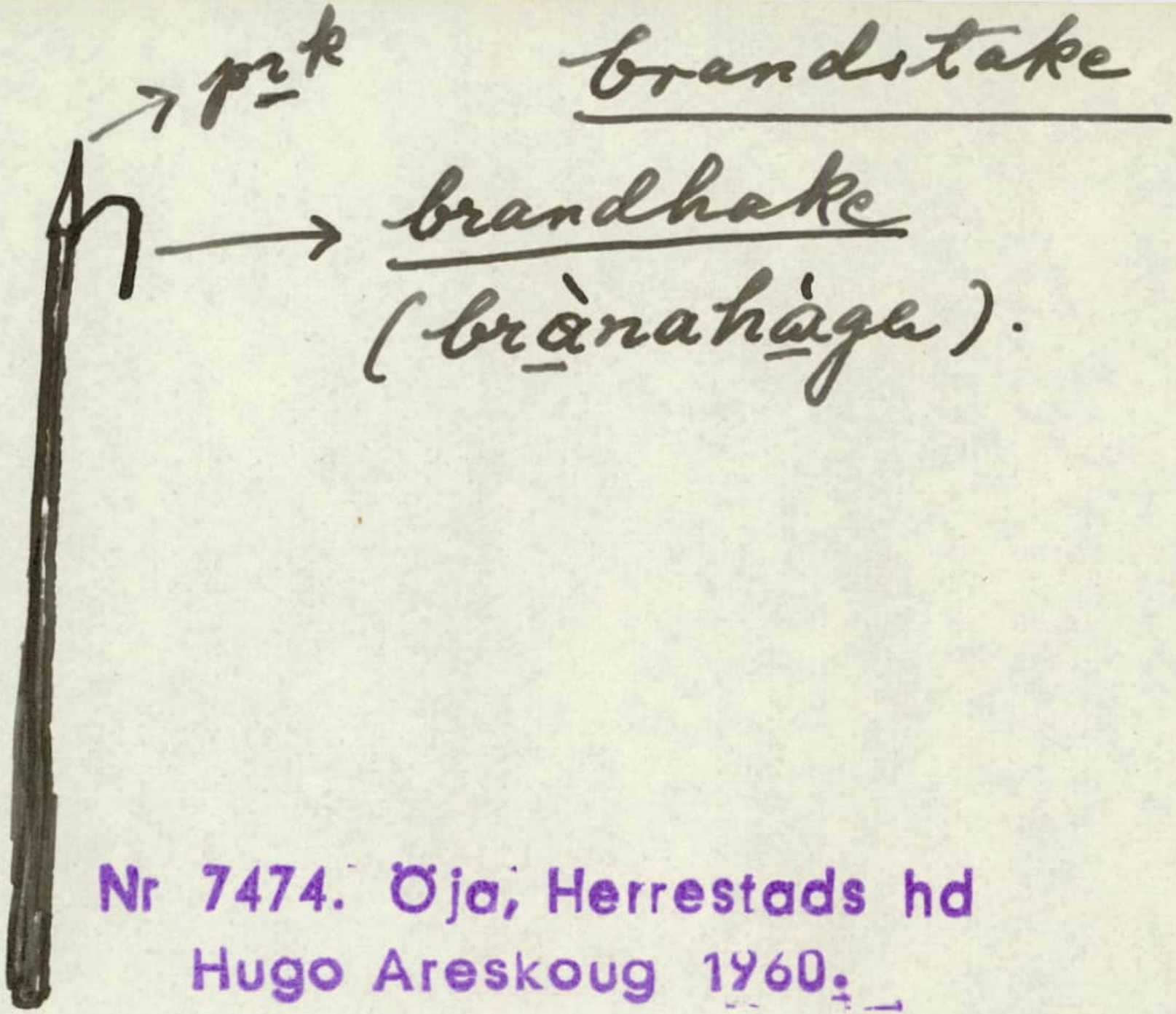

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandstod

brandstúd -en

brandförsäkring; - bolag

jå han kànta øvor hànestå,

som vi fék aw brandstúden.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandstod

branstúd - en

brandskadeersättning.

men han fék jú úd héla

sín branstúd.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandsyn

bransyn -an.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brandtorn

brantorn, -rd

Nytt ord: torn vari brandkårens
slangar åro upphängda.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† branka

bråŋka -a -ad

bränna råg eller åtor till kaffebröd.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× branka

vb.

brå̀zka, =

meddelerskan hade hört
ordet men ver gi säker på
betydelsen.

I andra tydskånska mål
anteckenat i betyd. 'hört
stöka', 'bryna'.

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bränkahane

bråhankahane

bråd eller rostad hane; gavs åt en
gäst-sugga på det att hon skulle bli
dräktig.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brant
adj.

brant pl. brànta.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråska, = braska vb.

slå på stort fast man inte har råd till det.

de va nor de bråska.

K. f. 86. Jfr × svåva.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bravat

bravát n. sb.

sprät, streck, skärtsamt

påhitt

R. f. 86.

et. bravát ett sprätt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bravall

bravål, n. ,- ed, pl. = ,- en,
spraë, kyss.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brak

bras, m., 1- kn, Utan pl.,
kollekt., 2/ med pl. 2- a, -na,
brav.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bred a.

brǣj , brǣt , brǣja

bred

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. V. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bred
a.

brej

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bred

brädj l. 1- or, m- och f.,
n. brit, pl. brädja och efter
for. för, 1- ja, komp. 2- jare,
- jast, bred.

mellel 1va i en brädjor pösk 2.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bred
adj.

bre. brit. brèa

den va ópmùnad sa brít som sá.

smàla i den ène èxen a
brèa i den ène.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bred

bräj

han tå bräj må. Han
tog en bred skåra med
lien (en djup sänkning i
fältet).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bre

bred
adj.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bred
adj.

bre, komp. brèare

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. bred

bráyor l. bray

komp. bréare / bréa best. form. pl.

en, bráyor rän en

bred rand / en, bráj,

svärt rän ämèlom. En

bred svart rand emellan. /

di dær, bréa de där breda

bladen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. bred

n. ha. ma. brèara
dùgatrè óska. V. ha (dukar)
med bredare trådflätnings-
mönster också. R. f. 86.
da. der. brèa sóvan. Den
där breda tåren. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Egentl. pl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bred

bràja obest. pl.

de va bràja som
så. De vor så hä bre-
da.

M. J. 82

Nr. 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda

Refl. 26.

bràja, -r, bràjde, -r

Pres. sg. brájor, -r

breda ut sig, ta upp för stor plats (om människor).

Du, brájor, de/han, bràjde, -r

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda
v.

pres. bræ̲r wi̲d si

(om vidtlighet)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda
26.

Pres. bráyor, se
breder ut sig

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda
v.

pres. bréɛr sɪ, breder sig

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda vb

brǽja; ¹–or, –; brǽjde; brǽjd, brǽjt.

breda,
spridа

dr brǽjde møjs: spredo gödsel

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd. № 303.
St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda

bræja (1 jor, pl. 2 ja, 2 jde,
bræjt, bræjd, m. och f., n. bræjt,
pl. 2 bræjda, bræj, pl. 2 ho)
bl. ork inth., breda.

Vi far 2 bræja 2 låsana jo 2 bøskana.
Ha du bræjt 1 jo 1 sænhn?
Hören 1 lissor 1 bræjdor jo 1 ænhn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slöjd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda
v.

met. brèda

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda
v.

pret. brädde

brädde över

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda
v.

brèa, brèda, bret,

p.p. bred.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda

Refl. vb.

bré·sr, brèda·sr

Pres. brér·sr

ta stor plats vid ett bord genom att t.ex. lägga upp armbågarna på bordet.

dæ sad· o· brèda·sr.

De satt och bredde sig.

T. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

breda ut

pres. brer héd

l'ìasoin nær di' brer héd en héd

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bredastenana

sb.

bràyastènana best. pl.

i'nvånarna i Bredasten (se

dessa namn).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bredbladad

breblåad

med breda blad

best f. dldåradeldbreblåadeldldld

brøjblåad

bredbladig a.

bredbladig

M. Areskoug 1926.

Lt. Kipinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bredd
s.

bild. 1 ex.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brädd;

bréd, -ár 2:r s.

so kan mi séda

i bréd bägja;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bredd, s.

bred

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bredd, s.

bred

= våd

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

84.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bredd

brädd, -en

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bethårdat

brejhǣrad l.- or, l.-rada m. och f.,
n.- rad, pl.- rade, axelbred.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bredmunnad

1. brajmånzad l. -an, -or, m. och f., l.-nzada
n. -nzad, pl.-nzade, utan komp.,
bredmunt.

2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bredmunnad

adj

bremózad, pl. -- -- a

-bredmynt, med bred mun

tórfana e. bremózada.

Torskarna är bredmunna-

de. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bredsla

pl. bräslor, -na

plats där fiskegarn bredas ut för
torkning

Klöntholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brev

bröw, -et. pl. =, -en.

Den som bryter en anen mans
bröw, ska mista höjra hånen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd.
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brev

brev, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
bref.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brev

brev n.

han, hade, brév ifrå-
hána, dùtorran. Han
hade (fått) brev från Kan-
na, Jösern. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brevduva

brevdúa -an -or -orna

1951. Baldringe, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröstet (på människor)

bröstet sb.

bricka

bröstet (på människor)

han e. bré i. bröstet.

Han är bred över bröstet.

R. f. 86. / de. tó. en i. bröstet.

De tago honom för bröstet.

R. Nr. 7583 E.

Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bränja, -an f. bringa sb.

Av. bröstgröm människor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bringare
s.

bryggare, -en

(hungerödsel).

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bringare

bringare m.

tillbringare

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bringare

brèyare,

en husgerådssak.

(i Uppsverige: "tillbringare").

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bringsele

brìzesìla pl.

seldon dàr dragtyget
går fram om bringan yo
hàsten

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Bringsele

Lg. bringsela

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brink

brizk m. sb.

kort backe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brink
sb.

brynfs, -en

kort backe, kröN av backe

opa. pa. brínfsen

uppe pa backkronet.

R. d. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Ateskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se bränna vb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pyngl1(t), adj.

Di har alltiddn sagt, hon har vatt so .

pyngl1(t) 1

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brinna, v.

brèn̲na, brèn̲nde, bren̲t

brén̲or, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

116.32.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se Bränna, Brinna vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bro

brå; pl. ~or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bro

brå, -en, -ar sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bro

bro. -en. -ar. -arna, f.

den nya bron

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bro,

brø, - en s.

- or, - na;

dar va stø̀na

brø̀or;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bro

bro, b. -n, pl. -or, -na,
bro. Sem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bro

bro, -en, -or, -orna

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brocka

bröka (- ar, - a, - ad, - ad, blau i n. sing. , - a, pl. - n l. - kn) ink., försaktfull eller. för kosta.

Föringa kum ha gad o bröad i flera år. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. brocka
sb.

brò̀ka

hackhosta

R. f. 86.

en fàrla brò̀ka en
förfärlig hackhosta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *brocka
vb.

bröka, =

hosta kort och hackigt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. brocka

brôka f.

hackhosta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. brocka
vb.

bröt/kp, =

hosta kort och hackigt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* brockig
adj:

bröktad

anfäktad av hackhosta.

Hr *brocka sb. o. vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brodd

brud; pl. ~a m.

hästsko brodd; järn spets på en sta el. dyl.

där va-n-brud e-n

länan. Det fanns en brodd

i ändan (= på pinnstaven,

se d. o.) Jfr sidobrodd o.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960. tabrodd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brodd

brud, m., -ar, -arna, brodd. järnspets på hästsko. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brùdda, = broodda vb.

brodda hàstar

brùda hàstana

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~brodhake~~

brudhåga pl.

med hake försedd häst-
skobrodd.

Försatts då det var mycket
halt väglag.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

broddhål

brùdahùlen bot. pl.

håln i kåstskor för virande av
brodd.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× broddmängsel

brùdamàŋsel m.

ett slags mejsel, med vilken man gör hål i hästskor, då broddar fastsättas.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broder

broa, -an, pl. bröa, -ana

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bloden

bråa på. bära

hènas fåa a mén fåa di

va bära.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broder

bröder, m., -n, pl. bröra, -na, broder.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. broder

bror, -en, bröra,

bröarna

m.

n. f. 80.

N. f. 86.

äldre bröor N. f. 86.

bröor sa- sòna. "Broor"

sade somliga. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

broder

de skola va dé o brór. De skulle vara dubro"der. n. f. 80. / två brýra två[6] bröder. K. f. 86. / fårana va brýra. Deras fäder var bröder. n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broderа

brodéra, =

K. f. 86.

ja, brodéra o. sÿda. Jag
broderade ock sydde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brogeman

sb.

brȍgemán m.

brudgum

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brogemansklädes
sb.

brögemansklär

brudgumsklåder

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x brogemansskjorta

sb.

brögemansskjorta;

pl. ¨ — — ¹ or

brudgumsskjorta

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broka
sb.

bröga

I utr. mäga tr. bröga.

Se u. make.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brokeman;

brögman, – Lu s.

brudgum;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brokig

broged brògad

Dåe flen brogeda honga ån påsteas.
får kläckaren hår en.

Nr 3906 Högestad - Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brokig

bröjad; n. =; -a

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brokig

brågad l. -or, m. ork f.,
n. -gad, pl. -gada, komp.
-gadare, -gadast, brokig.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brokigt
adj.

bröga̲d

bröga̲d klä̲da brokigt

klädda

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ brom-briesel

brom-briesel

fågåmne, som kvinnorna fågar
stumporna svarta med. De manliga har
alltid vita stumpor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brommabo

sb.

brò̀mabò̀; pl. ~~ -a m.

i'nnånare i byn (l. socknen)

Bromma, Herrestads hd,

Malm. l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brommana

brömana best. sb. pl.

brommaborna

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broms

broms; pl. -ˈa, -ˈana sb.
m.
(insekt)

Repr. påv. form?

dær va en råˈla hopar
brˈòmsa po dˈän kˈöen.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broms

brums, ¹en, ²a, ²ana

insekt

P.-L.-1901.

Bjerreyö. Herr-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broms; pl. = a m. 1. broms

= insekt.

äv.
Se / bröms (brems)

(Formen med o synges vara
yngre än den med e.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. broms

brams, -'an m.

bromsinrättning

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broms

brums, m., ¹⁄₋ kn, pl. ²⁄₋ a,
– na, broms. Insekt.

Bjeresjö, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broms

broms, -en

bromsinrättning

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bromsa

bròmsa, =

bromsa el. fordon

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bromsa

bròmsa, =

bromsa en hàst

(En snöre kring hästens
överläpp vreds om)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bromsa

bròmsa, = vb.

bromsa håst

n. f 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bromsa

bròmsa, =

(använda broms)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bromsare

sb.

bròmsare m.; pl. =

tågbromsare

én gång blev en ostâfsîkeade
som en bròmsare. En gång
blev vi sända åstad att tjänst-
göra som tågbromsare.

M. S. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bro;

bröder el. bröar,

– bön.

bröra, – na,

ja har tvöu

bröra;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bror

bror, pl. bröra

Di e bättre i ha en go nabo än en bror i et annet land.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broderdotter

brå̊ordåtor, f. -ar, pl. -tra, -na, brorddtter.

Bromma.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bronkvinna

brå²örkewinza, f.,- n. pl. -zor, - na, broderhustru, broders hustru. Bromma.

Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brorson

brå²dorsòn, m., -dn, pl. -dr, -rna, brorson.

Bromma.

Alla.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brorson

brôorsôn m.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brosch

brosch

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brûskor pl. brosk sb.

dær e so moga brûskor
i nêjdafjêjd. Det är så myc-
ket brosk i oxkött.
N. f. 86.

Jfr hålbroska

N:r 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröska s.

bruska r. j ²-or

brosk

M. Areskoug 1926.

St. Köpings Herres'ads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× broska

brŭska, f.- n. pl.- kor,- na, brosk.

Allm.

der vyšlä brŭska på bĕned. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brotrumma

brotrúma f.

mindre bro över bäck

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brotrå s.

brotré n. , pl. —

planka över en bäck
eller å.

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpings Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

broträ

broträ. -d

spång över en å.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brott s. 1

brot

i bet. "förbrytelse".

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brottas, v.

brùdgas

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

100.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brottas

brùtas, =

dr. brùtas.

K. f. 86
n. f. 89.

De brotrades.

(Ån. ta - tág "taga tag")

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brud;

brud, -ar s.

-a, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brud, s.

brud, -an

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

4.98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brud

bru, f., 1 -n, pl. 2 -or,
- na, brud.

ja ha ålri sett sånen bru,
o ja hysar kont hum
va klæd dinn dan i dæ.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Harr.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bred

bru. -en

häj. due nämmst slajt ti bruen

(ragt nä placering lie bröllop)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brud sb.

brud f.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se * brogeman

brudgum

Nr 1533 Hedeskoga, Flenestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brudgum-man

brògeman -en

brudgum.

4062 Bjeresjö Herrestads hd

I. I. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brudgum-man

brögeman. -en

brudgum.

de enämnst slåt me brogemannen
(sagt vid placering vid bröllopsbord)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† brudgum-man

brå²gman, m., -n, pl. -män, -n, brudgum.

Sk Nä l bråmannen sked.

Bromma.

Klärr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× budgummanskjorta

brögmans-förta, f.,- r, pl.
- tor, - na, brudgumsskjorta.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brudklädd

brŭaklèd l. - or, f., n.
- klèt pl. - klèda utan
konj., brudklädd, klädd
i bruddräkt

Nar di va rejèla brŭor
ba hade di inte klud jos,
sedan roa loka o la jos
kŏeded. Gja.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brudklänning

bröllaklänning

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hemestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brudkostym

brùdakostým, -en

brudklädsel.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brudlist s.

brŭdabrest r; -or

"brudlist", smalt utbroderat bälte som bars av bruden

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brudpar;

brudpär, — 2d s.

— , — 1:r;

én vh hour sia

om brudpärad.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brudpar

Brudpar beskådade 89.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brudskåk

bruaskåk

(" så av yngre datum ")

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brudskänke

Brudsängs

gås åt brudparet

de skola ge dom

Brudsängs. Man skulle

ge dom brudgåva.

N. J. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brudstass

brûastás, ˊ--ˊan sb.

brudutstyrsel, brudens klä-

utstyrsel

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brudsång

Brudasäng

den sång som brudparet först låg uti. Det
var brukligt i älde tiden att hjälpa
brudparet i säng, varvid ett barn
kastades upp i sängen.

Ugerstad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruk
s.

brug. -ad

sed. vana

dedän brúged

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruk

brug, -ad

nej, dé va ènte i brúgad

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruk
s.

brug, s. -'ad

dé va inøed i brug.

M var nyeht i bruk.

sùltå a sàftå dr va ènta i
brúgad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk:

ja. fö'r va de ja sa i
bwg ma didä'n Lösta jilan

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruk

brug, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
bruk, "användning. ja ha
gol brug for hesten, 2/sed.
har ört ha sit brug.

Bramna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Plåtar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruk
s.

brug. led

den va ènta i brúgad
öya min tid.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruk

brug n.

murbruk

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruka
v.

brùga -ar. brùgte, brugt

fo̲r i ti̲den hade di brugt a
li̲a sæ̀ da̲r.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruka

brùga, -ar. pret. -a
eller brùgte
sup. brugt

--- som di' brùga

ja, de brùga di álti fór.

J.P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruka

bruga -an -a -ad

plåga, ha för sed

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruka
v.

brùga . -a1. pret. brùgte

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruka

brūga (- ar, - a, - ad, - ad, pl.-ade, - a, pl.- n l. -gha) fk., bruka, använda, begagna.

Ha du förstån, så la mi få du brūgar' ed.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kåre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruka
v.

brùga -a -ad

plåga, ha för vana

dær brùga mær ält'i ga a
hànla.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. bruka

brùga, =

plåga, ha för vana

han, brùga, o. gå

hår ópod. Han brukade

gå hit upp.

n. f. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. **bruka**

sín, so bruga, han, o-
gruga, átor glùtana.
Sedan brukade han att spoja
efter barnen (om en gåskarl).
K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† brumla

bråmla

insekten humla.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brumla

brömla, pl. -or sb. f.

humla

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* brumla

brönla, f., -n, pl. - lor, -na,
humla. Insekt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brumla

brömfa f. ; pl. ⅟ or sb.

humla

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brumla

sb.

bråmlɐ ; pl. = or

humla f.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brumlebo

sb.

brùmlebȯ n.

humlebo

m. s. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brumlebo

brömlebo' n. sb.

humlebo

R. f. 87.

Jfr × brumlerede

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x brumlerede

brömlerygde sb. m.

humlebo (ff. d. o.).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brumma

brå²ma /- ar, - a, - ad, - ad, blåū
i n. sing. , - a, pl. - n l. -mkn,
pres. particip brå²manks l. -mnks,
inh. och impers., bruma.

¹Fåren kom brå²manks i¹nåd vos.
de lyd² e²nte gra²nt, nar flå²kara
spe²la, de bå²ra brå²ma.

Gja².

Skåne².

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* brunmare

sb.

brùmare

ko som gj. blivit dräktig

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ brunmaré

brömare, -en

ofruktsam ko.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brummare

brömmare

en kostom ej blir dräktig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brummare,

brùmark, - Ln s.

ko, som ej blir

i kalv.

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brunmare

brò̀mara (genus 2)

ko som ej blivit dräk-
tig. En dylik ko är stån̊digt
brunstig.

n. ö. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brun

brun l. ¹-or, m. och f., n. brunt, pl. brúna och efter þor, þór brúna, komp. brúnare, -nast, brun.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brun, a.

brun

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brun

brun, -t, -a

bruna, bönor bruna

bönor, N. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bruna

brūna, f. -, -n, pl. -nor, -na,
namn som gifves åt ett brunt
sto. Brukas mest i best. form.
la'd nu gå men du e i gaz,
brūnan.
ha jer du mi for min brūna?
Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunbrisilja

brunbrisel[1], n., -ed, utan pl.,
bresilja. Ett slags färgträ.

Ja[2].

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hamn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunklädd

brunkläd¹ l. -or, m. och f.,
n. -klät¹, pl. -kläda, utan komp.,
brunklädd², klädd i brun dräkt.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klär².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunkål

brúnkál

en kálrót bestående av
brynt vitkål

M. f. 80.

brúnkál hàda.

K. f. 86

vr i. hindàn.

Brunkål hade vi
härom dagen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunmålat

brunmålad l. - or, m. och f.,
n. - lad, pl. - lade, l. -lada utan komp.,
brunmåla.

Bramma, Öja

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Stars.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunmålad

brunmålad, reuta., pl.
-ade

fönstor a dörar di va
brunmålade

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunn

brun, -en m.

n. sg. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunn s.

bren r. j ²a

brunn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruna
s.

bron, -en

äldre: brunn, -en

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bruna

bron. 1 en eller

bren. 1 en

Anm. bron tillhör Färsmålet m. fl.,

bren tillhör Ingelstadmålet.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunn

brunn. Lan

Sövestad by

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brunn

brån, -en m. sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunn
s.

bron. -en eller brunn. -en

båda formen enl. O.L.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunn

brån, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, brunn.

skålemästaren han sänkte
si i brånen tet ùdani
skålan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hoïer.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. brunn

brån, -'-an m.

l. brån, -'-an

n. sf. 80; k. sf. 86

vn. sa. bode. brånen o. bråna, vn. sa. mest brånen. Vi sade både "brönnen" och "brånnen",

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. brunn

vi sade mest "brånnen".

R. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunn

vanligen brǫn men även brǫn,

-en, -a, -ana

(icke brɛn såsom östernut).

Bjeresjö, Hemmestads hd

(enl. Steiman).

4062.

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunn
s.

brun. 1 en

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brunkorna

best. f. bönfallan

mystiskt väsen som bodde i brunnen

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunkrok

brunkrög

brunskrok (röd vätskan
måste först fås, då det
firas ner i brunnen)
N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunnhake

bränhåga l. bränhåga m.
brandhake; lång stör
med krokförsedd järnspik,
använd som brandhake (att
välta omkull väggar med i
brinnande hus).

R. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x brännjung
sb.

brännjóg m.

håvstångsapparat för upphämtning av vatten ur brunnar.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunnkrok

brønnkrôg -en

krok å brunnsstång, vari
spannen hånger

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunkrok

brunkrög, m. -kr, pl. -a, -na, brunnskrok, på ändan af en stake fastsatt järnkäl. kåskrok, hvarpå ämbaret hänges, då man upphämtar vatten ur brunnen.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunkrok

brånkråg l. brånkråg m.

stör med järnkrok i ena ändan för upphämtning av vatten i åmber.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brunnkåsa
S.

best. f. bronfgésan

kvinnlig gestalt, som säges bo i brunnen, varmed barn skrämmas från att gå för nära brunnen.

(enl. Steiman)

1944. Bjeresjö, Kristianstads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brunkässa

sb.

brantgásan best. fom. sg.

mystiskt kvinnligt väsen

i brunnar. Man brukade

skrämma småbarn med

brunnkässan, för att de ej

skulle gå för nära brun-

nen.

Öja. M. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*brunnkärran

brönngkärran f. sb. bet. 3.

Enl. folktron eŭ kvinna, som
ligt vären i brunnen,
lockade barn till sig.
Man brukade skrämma
barn från brunnen genom
eŭ tröa, eŭ brunnkärran
kunde ta dem. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brunn-gjung

brönjöng -en

gammaldags hävstångsinrättning
för upphämtning av vatten ur
öppen brunn (stång i marken +
vägd vilande hävstång + brunnstång)

1952 Baldringe, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunnsjung

brånn-jong

"ställningen vid en brunn"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ brunn-gjung

brönjöng, -en

gammaldags hävstångsanordning för upphämtning av vatten ur öppen brunn.

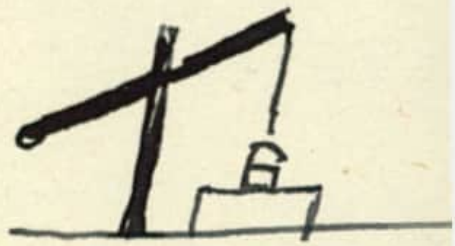

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunlock

brenlóg n.

brunslock

han garde sont tózt brenlóg. Han gjorde eö sådant tungt brunslock.

R 1587

Nr 7538 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunnlock

brønlög¹, n., - ed, pl. = , - kn,
brunnslock.
brønlöged¹ stå̲r ö̲ved; ga̲k o
löp ed, ma̲ns!
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåer.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brunnvatten
sb.

Brånavån n.

Brunnsvatten

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunnvatten

brånavän n.

brunsvatten

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunnvatten

brànavàn n.

brunnsvatten

N. J. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunröd

brūnrō¹ l. -or, m. och f.,
n. -rut, pl. -rōa, utan komp.,
brunröd².

Ffēu for en risertāle brūnrut¹,
sa kan du pēl mālā² vōjnhn¹.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brunsocker

Brunsókor n.

kandisocker

R. ſ. 86.

Jfr u. rätt:ka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brunögd

brunögd[1] l.- or., m. och f.,
n.- ad., pl.- ade, (l.-ada) utan komp.,
brunögd[2].

~~Blm~~. Bromma, Öja

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bry
s.

bry, n., 1 – ed, utan pl.,
bry, bryderi.
di 2 la 2 mänga 1 bryd 2 kune 'n vad
for 2 dan.
der e mi 2 ked bry me glu 2 la.
Bromma

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.
Alma 2

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bey
s.

bey, n.

dæn va mæd bý a basvén me dé

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bry v.

bry (bryr, pl. bry, bröd,
bryt, bryd, m. nh f., n. bryt,
pl. bröda, bry, pl. – n) fr.,
förorsaka bry, bryderi. dän
vöven han bryr mi, sa ja blor
på grund af kärleksförbindelser.
de jor ente o bry ärors för töser;
han böra grinar od ed.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Bromma.
Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bry sig

bry¹ si / bryr, pl. bry¹, bryde
bryt, bry¹, pl.-a / refl., bry sig.
bryn ær bå²te om o stå²den o
fri²stan ær, mo¹r!
ja bryde mi bu²de nat o da.

Broma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga
v.

bǫ̀ggza, bǫ̀jde, bǫjt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryggja,

bryggja, -or, bröjde,
brojt, brojd v.
för bröjde di sål,

NÄ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryggja vb

brygdza ; ¹⁄₋ or, — ; brygde ; brygd, bryft

bryggja

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Lt. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brygga

brò̀jda, brojt vb.

du brojda dri̇̀tja.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryggja

s.

bryggja bryggja

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga v.

bryggja, -or

röven bryggjor: tågen som tjut av råv, som bebådar vråden.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bryčfza, f.-n, pl.-čfzor,-na,
bryggа. Bromma.
Aun.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

brygga (-ggor, pl. -gga, brögda, brögt, brögd, m. och f., n. brögt, pl. brögda, brygg, pl. -en, -, bryggja.

brygga driva, ol.

di två brygen e brögda.

Bromma.

Allm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Pret. ~~bryggde~~
bröjde 26.

Pres. brúggor l. brúggor

jág brúggor, jo jo-
kàren. Jag bryggar ju
(kaffe) på kammen. / de-
bröjde Gàlvla stras.
K. f. 86. / man bryggde gàlv
(öida) i början.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

bygga
vb.

råven. han
bräggor. "Råven bygger" (så"-
ges då tåt dimma lägger
sig i ränkor). K. J. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ byggd bal'

bygdzabål. -an

balja för bygd.

Nr4062 Bjeresjö,Her:estad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† byggebalj

bryggjebal bèjggebål, -en

träbalja. använd vid bygd. försedd med
ett hål i bottnen, vari † tappe-
staven satt.

Nr 3906 Bygdemål Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byggbalj'

bryggbàl, f. -en, pl. -or, -na,
bryggbalja, balja afsedd för bryggd
af maltdrycker.

Lån mi dr bryggbàl; min pinjor.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryggbalja

brygdzabål

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryggbalja

brygg-bal r. j —or

bryggbalja.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bryggestav

brygdzeståven (best. sg.)

Se × tappestav

da. kona - kòna brygdza-
ståvan. De kunde dosa-
na på bryggstaven.

U. f. 90. Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygghus
s.

bygdzhüs, -ed

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryggh.piga

bryggjhuspiga

en piga å herregården, som stod för bryggt och
tvätt samt deltog i mjölkningen.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryna

bryna -a -ad

likja

Kann du bryna min le lid.ᴸ

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brynsten

brynasten, -n

(till lic)

M. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryta

bryda

had so brydor. får grís betala.

(ordspr.)

hån i bet. förbryta sig = fåderna missgärningen övergå på barnen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryta
v.

bryda

du kan bryda dan áw én
gáy té

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryta vb

bryda ; -or, — ; brød, brudd ;

bruden, brudet.

bryta

vi ha brudet bene.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bøyta
v.

bøyda, bøyd, pl. =

di bøyd bønaståba a tønda i
grøan i skorsténen

di télame sate íl på bønaståba.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryta

brȳdda, brȳd

Pres. sg. -ˊor

Pret. part. brȳdan sel-
bruten / dv. brȳd - hȳr.
De brȳtō lin.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryta : II. bruten

brygden

selbruten (om häst)

N. ⁄. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

pret. brød blei brøt ffr d:

sa bröt di

bryda lín

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

bỳda. pret. bǫd

spec. = byta lin

dæn va kàna mǽ, næn di

skola bỳda; di bǫ́d;

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd

bryta

brȳ²da (¹- dor, pl. ²- da, brȯd, pl. brȳ²dr, brȳ²ded, brȳ²dden m. och f., n. -ded, pl.- dna, bryd bryt, pl. brȳ²dden) fr., inf. och impers., bryta.

bryt den fjȯ²an o je mi en bi²d!

brȳ²da hȯr, bråka kin.

bi² jinj o brȳ²dr stȩn jis trȯ²dan.

de brȳ¹dor ²fȯr ²yhnen. Bromma. Häm

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta ~~bruten~~, a.

brȳdan, brȳdan, brȳdad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

1/3.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bryta, v.

bryda, brød, brydd

bryde, kond.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

118.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

byda, bytt, bytad.

di hade bytad en stäj.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta:

di bydon gièna èw.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

bryta

brýda, brǫd

dǽr brǫt, dr an. kvst.

dǽr brǫt man en kvist.

K. f. 86.

Övers. d > t forf. d

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

bryta.

bruded - stén brutit

sten.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytande
s.

bỳdå̃ne, -ed

handlingen att byta lin

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytegille

bȳdejīle. -ad.

sammankomst för linbaytning
samt förplägnaden där under.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brytegille

brydejille

den fest man höll sedan arbetet med
linbrytning utförts (med spel och dans)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brytegille

bŷdejîla -ad

fest å förplägnad i samband med

linbaytning

di hade bŷdejîla

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brytegille

brydejille, n. -t, -d, pl. = -n,
kalas som anställes för de per-
soner som varit behjälpliga vid
linbråkning.

Nu e'd tid o ga te brydejilen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brytgille
sb.

brȳdegi̇la n.

kalas (förplägnad) i
samband med linets bryt-
ning. K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytstuga

brŷdestûa, f.- n, pl. -stûor,
- na, brykstuga, för linets
torkning och bråkning afsedd,
vårskildt inredd koja.

Aem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brytstuga

brȳdestūa, -an

(för linbrytning)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads ha

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baytstuga

bäydestuga

(se andra saml.)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytstuga

bỳdestúa, -an

lydda för linbrytning

bỳdestúa hade di ósa, men

dén va i bósa.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd

l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brygstuga
sb.

brygdastua f.

lokal för linets bryt-
ning.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brytstuga

brydestua

" det hus där man bröt linet ".

Nr 3906 högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bro

vb.

bro, ~ da

tr. bygga

de bröda, dom ~ för-

varånra. De bygde dem

för varandra (om två

som fått tycke för var-

andra). Dr. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bräck
s-

best. f. bräcka

endast i best. form.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bräck;

bröug, - ld s.

ja har bröugd;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråck,

bröng, -'ad s.

ja har ösk bröngad.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråk

bråg, n., t-ed, pl. =, t-en,
bråck.

Jfr: han ha två bråg.

Bromma.
Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråg, n., 1

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gråck

brag n.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråckband

bragbå̄n, n., -en, pl. =, -na,
bråckband. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråd

brå l. -or, m. och f., n. brått, pl. bråa och efter for, för, bråt, komp. bråare, -ast, bråd.

de va brå kost.

ha du brått om? Bromma.

Alem.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bråk

bråg, -en. pl. -or

det redskap varmed man bäst linet.

Högestad, Sövestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bråk
s.

brag. -en

linbråka, linbryta

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† bråk
s.

bragd. -en

linbryta

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bråk
s.

bråg. / en

linbeyta

en bråg

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bråk

bråg pl. -or

linbyta

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bråk s.

brag r. j ² a

linbråka

en brag te a bŷda

hören pau.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bråk

bråg, f. 1– kor, pl. 2– gor,
– na, linbråka, hand-
redskap, hvarmed linets
skal krossas och afnötes.
Ölm.

Bromma
Söderstad m. fl.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråk
s.

brygg. -an

linbråka.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråka;

bröog, - bröa s.

- or, - na;

linbråka;

pröma hade bröog;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× måte,

bröuta, -ad s.

skräp,

de é bora sten-

hål o bröuta,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråte

bråte. -ed

(tämel) husgeråbstaken, in- och
utvändigt

Va du ti as/ons?

Ja, men dän va ente uden bråte i tälles.

Högelöv

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråte

bråte, n. 1.-d. utan pl.,
1) skräp, benämning på
skrymmande, odugliga varor,
t.ex. gammalt timmer, järngods
o. d., 2) pack, slödder. Sand
bråte som tåtra e här gått om,
3) ohyg, om ogräs. Där e med
bråte ibland sen. Bromma.
sum.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråte

bråta n.

stunt, skräp, skrapande avfall

Kepa-lån.

n. f. 80

N:r 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bräcka v.

bre²tʃa ; ¹—or, —; bra²te; bra²t

bräcka

-- sa bra²te de ap de ¹yrn.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. V. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bräcka

bräffsa (1-ffor, pl. 2-ffsa, brått, brat, brat, pl. 2-a, breffs, pl. 2- en/ fr., bräcka.

hänzlorna brått di ifrå fsö lämen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråda
s.

pl. brædor

de två lenvæggarna, en del
klæt me brædor.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråda

brädda, -an, bräder,

bräderna

floja - bräder floja

bråder.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bräda

brǽda -an

-- om di hade lat en brǽda fvör

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brädbit

brædabid -an

en finkänti brædabid

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brädbit

brœdabi̇d pl. -a

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brädebana

brœdebåna, -an,

danebana lagd av bråder

jfr jordbana

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brädbro

brädabrå, -an

mindre bro el. språng av en eller flera bräder.

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brädgolv

brädgolv, n.

m. f. 1869.

a lergolv i stugorna; där va ärte brädgolv (Nybro, 1870-talet).

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brädgolv

brædegǿl . -ed

g. f. 1892

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråd gola

brådagúl n.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråd

bred, m., -en, pl. -or,
-na, våd, af lyg.
åv, här många brädor e dar
i dé förled.

öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brädhus

brädehus, -hd

även om hädklätt konstruktionshus:

jinspänsen i brädehuset.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brädluta
s.

brädaluda i fem.

×luta av båden.

så hade ja en luda, brädaluda
ja han nivad nä na.

J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bråd vägg

bråda vägg; pl. ~ – ~ a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bräka

vb.

brèdja, =

stoltsera (med nåt) utr.

han stå dar o brèdja

ma na. Han stod där

och stoltserade med den

(d.: klockan). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bräken s.

bräkena n.

bräken

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bräm

brem, m., -n, pl. -a, -na,
bård. På klädesplagg ss. förkläden,
gjalar, huvuddukar m. m.

Så dr torkkl med den blöta
bremen ps.

Kodan brem ska i vöva ps
ära fåla? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bränna

bränna / 1 nor, pl. 2 na, 2 nde,
brant, brand, m. och f., n.
brant, pl. brända, bran,
pl. 2 - hn) fr., bränna.
bränna swäer, gresrjedor, bränkvin.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

brånna II

brå²na / ¹⁻ nor, pl. ²⁻ na, brå²nde, brent) intr. och impers., brinna.

¹Dörn hum vil knaff brå²na ²⁻ uden dær ska va brå²ne ²⁻ ovyk. ja kom te se de brå²nde i ¹lagfädzed. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bränna, v.

pres. sg. bränner

" pl. bränna, brännen, bränna

pret. sg. brände

" pl. brände, brändan, brände

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

124.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bränna
v.

brän̲na, brände, brent

1. bränna. 2. brinna.

(2) sin de bän̲a brände dö̀ktet

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brända
v.

brèna i'bet. brinna:

bréner de ? sa dèyana.
nar di kom wid, sa brènde
de èna hén qvor kvèdzen.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bränna 4e

bränna ; -or, - ; brände ; brend, brent

de brännor = spisen

1) bränna

2) brinna

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brånna

v.

brèn̲na, brènde, brent

ǎv. = brènna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd.

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

bränna

brènpa, brènda, brant

Pres. -ˊor

Å. 'brinna'

ja-far, brènad óm. Jag måste bränna om det (om kaffe).

nor. da. brènda, dó

dr. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. bränna

klämta. de. Vår det
bann, då klämtade man
i kyrktornet. K. s. 86. /
de. fick. ed. ända ti. o.
bränna. De fingo det in-
te till, att brinna. m. s. 80. /
de. brinor ti. nabolens. det
brinner hos granen. K. s. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. bränna

de börjar o
brännor. Det börjar att
brinna. R. f. 86. / Sin brände
ja mz yän a simman. Je-
den bränder jag mig åter av
simman, R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bränna ner

brena nér, brande, brent

bränna ned, kåjas av elden.

dær e én gár, som brande

nér, som e blen nédflútad.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bränna ner

bränna ner, brände nér,
bränt nér

bränna ned.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bränna s. v.

de brann, brändes, brants
l. brann

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

123. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bränne

sb.

bränk, ± ad

ved att elda med

Jfr × samn-bränne

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brännе

brèn̲e, n.

brännde, ved.

han har fe̲t dé brèn̲ed a

fés hém. 14.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers

~~Hj.Andersson~~ 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bränne

brène, -ad

ved

Gena brène

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brännə;

brännə, -ədə s.

ved;

har ə gått am

brännə i skåwən;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bränne

brenn², n., -d, utan pl.,
ved. Allm.

så hota di brènnad åw
ve hùsad. Tillägg 1952
Öja

№ 300 Herrestads hd. Harr.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bränne, s.

bränna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

61. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× bränne

brènfa, ⁼ad sb.

ved (att elda med)

dær ~ bler ~ smèlfa

aw ~ brènad. Det blir

smulformigt avfall av

veden. K. F. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*bränne

sb.

sava, brène

~ sega ved.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bränneri

bränneri[1], n., -et, pl. -er, -na l. =, -en, bränneri, brännvinsbränneri.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännei
s.

brenneri, -et

Den va röhöade pöga i breneriet

om spökeriet å St. Herrestads gård.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bränsen

brännä, -ad

d. -ä-

han lä et brännä hida

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bränneska

bränneska 2 r.

aska efter ved.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~
Brännaska

Brånåsåska

(aska)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bränneskníppa

bràneskníppa f.

vedknippa

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ brännelass

brännslass, n. -ar, -ed. pl. = -, -en, vedlass.

här ha körned brännslass pr brännslass i da, som spöla tr slån. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brännespinn

brännespinn, m., -en, pl. -a, -na, vedspinne.

ja har lagt en brännespinn i spisen, så här kan blod lätt jämnad i stugan.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x brännestack

sb.

brànestàk m.

vedstack

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bränsstack

brènestàk

vedstack

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brännesstycke

sb.

brènestitze n.

vedträ

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bränneså

sb.

bränesår n.

vedsåg

m.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännevin

brànnevin n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvin

brännevin, -ed

för. di sate altid på

brännevin

nästl. malört.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvin,

brännvin, – 2d s.

nu fjöon ja inte

brännvin,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvin

brännevin -et

altid skola min får ga te
stån a fjöva brännevin te
julana.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvin

brännvin, n. -- ed, utan pl.,
brännvin. Allm.

Bonden sa si nöja me en
lår brännvin i greslign.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvin

brännvin, -et

ja, di hade alti mä dom
mad a brännvin

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

brännvin

brènnevin n.

han va glå för brènnevin. Han tyckte om brännvin. / de satte malört på brènnevin. man satte malört till brännvin. R. X. 86.

M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. brännvin

so- fzfsa - da - bud ata -
brànevin ma - dom. Så
skickade de bud efter
brånevin med dem. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~bränvinsbok~~

brännevinsbok

motbok med spritutmin-
eringsbolag

(Anskaffad 1955)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvinsbröd

brännevinsbrö

hörd som ätes som tilltugg till sup, som
bjudes en besökande.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvinsbröd

brännvinsbrö n.

bröd doppat i brännvin

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvinsdans

best.f. bränevins dånsen

(namn på en dans)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Bränvinsdans

Brännevinsdansen best. sg.

en slags dans

N. f. 80.

dansa. Brännevinsdansen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvinsflaska

brännvinsfläska A. mtal.

Nämera vanl. — — — fläska.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~brännvinsflaska~~

brènevnsfläska, s. — — 1 an.

N. s. 86.

de hade tzýd o. bró ósa
po. bóred, o. so. brène-
vnsfläskan. De hade köa *1 och
bröd också på bordet, och
*1 Rökt fläsk) så brännvins-
flaskan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brännvinsgille

brännvinsgille n.

supkalas, supgille

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~brännvinsglas~~

brànevinsglàs n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvinskagge

brännvinskåga m.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brännvinsläget

brännvinsläjel. -ar.

m. -läjla. -ana.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* brännvinstryna

brännevinstryna

Skällsord till drinkare.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bråske

bräsje bräge .-ed

högvuxet ogräs. sv

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. brat

brä"tt

bråtad best. sg. | sb.

handtags försedd glanbit att jämna och putsa väggar med; se närmare u. skeu-brätt. Murer-tom.

han tå' jo bråtad. Han tog murbruk på "brä"ttet".

M. f. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Hr segma ×filts –, ×bräkt sb.

×kanis –, ×skur – o. ×stålbräkt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd
s.

bæ, n.

bæ de stopa di i sèfja

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödʲ

brø – ed s.

di dupte pantoflor

i sält o brø:ti

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd

bröd, -ed

sätta brödet i ugnen

ta brödet ut

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd II

bröed de e kœstœlen

dœ kœne di fa et bœ for tœl
œre

fœra tyja fivor bœ.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd:

men vi har ju inte
svältat för bröd enkl.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd:

fjýdabrö

kött och bröd

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers

~~Hj. Andersson~~ 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd
s.

bre. n.. pl. =

kum kom styyom a hade
hàla bré' me si kúm

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd

brö, -d

Villet barn har alltid brö i mung

= den flitige får alltid utkomst.

Hum vajen hörd po marka-nalen.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd II.

brö

die baſt å ha rent bö i possen
(= rent samvete)

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. brød²

brø n.; —d; =;

ämnesnamn gen. sg. obest. form brøs

å. i betyd. 'brödkaka';

brød mælnar } pl. =

Brödet mulnar. R. f. 86.

spèdzatzyd o. brø. Tyic-

n. f. 80] kekön och brød².

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. brød

vi skola ha bröd i
ånen. Vi skulle ha brödet in
i bakugnen. / ha til bröds
R. f. 86. / använda för bröd-
bakning (t. ex.
om brödsprammål
f. f. a. säg i äldre
tid).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. brod

dær e ingen drögnad
i dé bröd. Det är ingen
dryghet hos det brödet
(d: det går snart åt).
R. f. 86. / en bröd, bröe. Ett
nyoke bröd. R. f. 86. / bröd e.
klädzed. Brö det är klistrist
(degist, gäst). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brød

brø n. j – d

grövt brø grovt

bröd, rågbröd

N. f. 90. / brød mål-

nar brödet

möglar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd
s.

bröφ, reute · bröφd

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höd

brø, n., -ed, 1/ utan pl., touch.;
2/ med pl. =, -n, brödkaka.

Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd
s.

bröd, n.

nä mina pägа. hane bä
i böfa

Talesätt använt av spelemannen Kristoffer
Ramelius (†1881)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bid.
s.

bue, n.

Lid bué.

Bromma

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröd

bɛɸ, n.

et bɛɸ' = en kaka bröd.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödbit

brobi̲d, m., -en, pl. -a, -na,
brödbit.

vi mö̲te sny vos te o e̲da
en brobi̲d. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödbit

brøbi:d; pl. —i:a m.

R. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brådt

brøbi'd - en

ja vi'sta-n hjy'dad a brøbi'den

kø'mor du nu' me din brøbi'd i'jin?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers

~~Hj. Andersson~~ 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I brödföda

brøfføan best. sg.

han - fjena - äta ta -

brøfføan. Han förtjänade

inte till brödföan / due -

far - gå for - bära

brøfføan. De får ga öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

~~Ga~~ för enbart
~~bröd~~föda (d: de gå inte
skall få större lön)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brödhumpel

brøhómpel m. sb.

brödskalk

n. f. 90. / fr. brödkrycka

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x brödhumpel

sb.

brøhómpel m.

brödskalk, brödstyske

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. * brödhumpel

brøhómpel m. sb.

person som äter mycket bröd

R. f. 86.

en riktig brøhómpel

en riktig "brödbest."

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* brödhyvling

brödhyvlig sb.

person som äter mycket bröd.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brödjas

brèdjas

brottas

P.L. 1901. 300. Bjeresjö. Herr-Ld

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hödhäck

brökäck

hödhylla på loftet.
På loftet voro brandra rep i handbjälkarna;
i dessa hängde hödhäcken, som hade tre
hyllor för omkring tjugo höd.

Högestad. Söventad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hôdjas

brûdzzas /- as; - as; - aldo l. -as;
imperat. - as, pl. - ans l.
- zzens / dep., brotteas.

√ Bjeresjö, Vja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hövkaka

bröksåga -an -on -orna

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kökaka

brokåga, f. -n, pl. -gor, -na, brödkaka.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödkaka

sb.

brøkåga f.

K. f. 86.

en brøkåga o. at

fåralår en brödkaka

och eū fårlår.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hödkniv

brokniv, m., -kn, pl. -a, -na, brödkniv.

Bromma.

Stem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brödkniv
sb.

brøknív m.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brödlengd

brödenhet 5 r. j—a

brödskalk,

fjärdedel av ett bröd

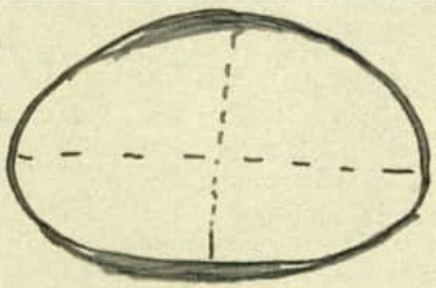

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brödknyck

sb.

brøknyfft m.

brödskalk, brödkant

R. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× brödknyck
sb.

brøtknýtz m.

brödtkalk

Jfr × brödhumpel

N. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bödkorg

brokör, m., -en, pl. -a, -na

brödkorg. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödkörare

bröjtsjörara m.

brödutkörare (hos ett bageriföretag).

M.

Ff. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödlös

brolös l. – or, m. ak f.,
n. – löst, utan komp., brödlös.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hlärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröstyra, s. -n, pl. -vor, -na, brödskifva.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödskiva

bröstiva m. -or.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröstkisa

bröskjóva broggjóva -an -or -orna

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödskriva

bröskéva f.

Uh. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brödskiva

brödskiva, -or, -orna

so. dupta. de brödskivorna
när 2. Ja° doppade man brödskivorna ner i (gradet).

K 87

Nr 7556. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brödskjuts

Brofästen best. av.

Brödutkörningsbilen

R. f 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödskorpa

brödskorpa; pl. —or

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödskorpa

sb.

brøskórpa f.

(det hårdare ytterhöljet på ett bröd).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bödskorna
s.

broskórna pl. -or

behålt sål ora broskórnor!

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brøsläpa oböjl. × brödsläppe adj.

I uttr.: va ä brøsläpa vara utan bröd, gå ha bröd i huset.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Brödsmula

Brøsmúlor pl. sb.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödstycke

brostiffe, n. -- d. pl. = -n,
brödstycke.

Alum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brödstycke

brostiftka, - -ad
brostiftska, - -ad

K. f. 86. / fiskakrókan
o. brostiftsad.

krukan med isterflott och
brödstycket K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bröla
vb.

bröla, =

råma högljutt (om nöt-
kreatur)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröllop

brå̀lop, ˆ — ad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröllop

bröllop -ed

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröllop

bröllop -ed

nuäskan kan va a spèla på
min fårs bröllop.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröllop

brölop, n. ,- ed, pl. =, - en,
bröllop.

För i tiden höll di brölop
i en hel vecka. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröllop

brölop n.

Gen. -s

rusta, te, brölop

K. f. 86. | rusta till bröllop /

han, bjud, val,

te, brölops. Han bjöd väl

till bröllop. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröllopsstass

brølapstas r. j – a

bröllopstig

brølapståsana dær va fro

tornana te trølastén.

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brölloppsstass;

brölåppsstäs, - Ln s.

f. j.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bröllopsstass

brölopstàs, m., -en, pl. -a, -na, bröllopsskara, brudföljе. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Klärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brölopstàla, sf. -n, pl. -lor, -na, bröllops-tal, tal som hålles vid ett bröllop.

Lör ja skulle der ältid jöras både brölopstàla o liktàla. Öja.

Klarr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröms

bröms, pl. ~a, ~ana m.

broms (insekt)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bröms ana e. so. gälna.

Bromsarna är så elaka att sticka (t. ex. då hästarna svårt pålöjades eller hårt ansattes av bromsar).

Jfr 1. broms

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröst

bryst, n., 1–ed, pl. =, – en,
bröst. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröst
s.

bryst, 1 ex

(Ibl i Gunnesbo hd: brust ord. P. L.)

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröst s.

bryst n. ; pl.-

bröst

M. Areskoug 1926.

L. Kopinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröst,

bröst, 1 ld s.

—, — lm;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröst

Brúsťad best. ug.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Trol. regers - påverkad form.

Ja, hade, en, lyden, kn̲ùda hér̲ ja, brúsťad.
Jag hade en liten knuta
här på bröstet. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröstbom

brystbómen best. sg.

(i västtal)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröstbom s.

brustbom r. j – a

bröstbom på vär.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröstduk s.

bröstug r. j – a

bröstduk

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd.

bröstduk

brusdväg 1 l. brustväg,
m. -, -ar, pl. -, -a, -na,
bröstduk, kulört sidendukl. broderadt tygstycke,
som den tid, då häradets
nationaldräkt brukades,
af kvinnorna bars på
bröstet vid högtidliga tillfällen.
Vi hade brusdväga med
snören 2 fr. Öja. 1 Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröstlapp

bryst-läp l. bru-läp,
m., -n, pl. -a, -na, bröst-
lapp; benämning på ett
slags fordom bruklig mans-
väst med ryggparti af samma
slags tyg som framstycken.
Kallas äfven jyvstiffe, lif-
stycke. Bromma hd.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slöjd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kistrem

M. Bruestrømmen, -na

del av seldon.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröstvek

brustverk, -värk sb.

(t. ex. på en skjorta)

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

brösttveak

brustvég n.

brösttveaktgrä° skj°orta

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröstverk

bryst·vär·dz, n. ,– ed, pl. =, – er,
bröstvecke, på linlygg och
andra plåtdesplagg.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröstveck

brust/vɛ́dʒ l. -vɛ́g n.

pl. -vɛ́k (repr. -pɔ́vekal form)

(i mansskjorta)

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Bröte, = risgärde.

bryde, -n. Baldringe sn, -
Hemestads hd. Malmöh. l.

1788. Wibergsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla

bòbla f. sb.

Av. buckla på metallföre-
mål, t. ex. en gam

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla

vb.

pres. bövlar

nú bejnar_ad_o_

bövlar_i_ad, so nú

kógor_~~da~~ d. n. X. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubbla s.

båbla r. ; ²/₂ or

bubbla ;

buckla i t. ex. hatt.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lt. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bubbla

bövla, f. -n, pl. -lor, -na, buckla

Der ha blod en röli bövla fo min fjel, sär jag.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buckla, s.

bö̀gla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bubblig

böblad

bucklig, med bucklor (om metallföremål, t. ex. tjanner).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud;

bud el. bod, -'ed s.

han (hagen) mate

ha bö'd lat

brantey;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

bud. Leda

Setja bud

J. P. J. S.

1950. 4062. Bjerasjö. Herest. hd

nu Lenast 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud
s.

bōd, n., pl. =

sō ſeka di bōd eta dom.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

bud, n., 1 -et, pl. =, 1 -en,
1) bud. Vi fingo bud, at vi
skulle möda oss och gärna klockan
fem om morgonen, 2) budbärare.
Si to budet at de vänta
sig. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. bud

{bod n., bud
{bud budsändring

da. fetja. bód tator. ~
ringaren. De skickade bud
efter ringaren.

n. Nr. 7530. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. bad
1 sta.

Socken-bud
eta brännevin ma dom.
Så skickade de bud efter
brännvin med dem. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bud

bud n. sb.

anbud, köpeanbud, pris-
anbud (vid auktion)

jé-, mé nú ét- búd ja-
dìta! Gé mig nu ett an-
bud ja dena! (auktions-
utroparen till auktions-
publiken). R. f. 86.

Hedenkoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud s.

bod n.; pl. –

bud

ja 5 ²ɛ/₅a bod ma hɔ̈²al

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bud

bud n.

Sätta i bud skicka bud

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda;

buda, -ar, -a, -ad;

han kum o buda

mi;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda
v.

bò̀d̲a

(nya) båda

dé̲n bò̀d̲a di hè̲la lǻget dé̲

lǻget : nyare för lǻvad
el. lǻvat
bro d

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda

bu̲²da (- ar; - a; - ad; - ad. pl. - ade l. - ada;
- a, pl. - n l. - den) tr., buda.
Sa fo̲rt di blo bu̲²dade tr hogā̲¹ren,
sa ska di pare̲¹ra.

Bromma.

✓ bu̲da āv. i Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

buda

bùda, =/ l. bùda (vb.

tryckev. bøda, buda

buda till arbete; gå omkring

till en herrgårds husman och

torpare och säga till, att

ett visst arbete, t. ex. skord,

skall utföras då och då.

de, skola gå och buda.

man skulle gå och buda.

Hedeskoga. N. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

buda
vb

plawfóden han skola, boda, fólkad. klogfogden (se d.o.) han skulle buda folket (dem som skulle hjälpa till vid tröjningen). R. f. 86. de fick ga o. buda dom, de va bära tr. Kalás. man

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. **buda** vb

måste gå och buda dem, det var bara till kalas.*1 R. f. 86. / de- fik- ga- o- bùda- dòm ti- jùla. De måste gå och bjuda dem till gästabud. R. f. 86.

*) Det gällde bara > fråga om kalas.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda vb

bå²da ; -r, -i, -i, -d, -d.

båda

såda bud efter

ga a bå²da den a den.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda

boda -ar -a -ad (läs bûda etc).

sända bud efter arbetsfolk.

(Vid herregårdarna sände ladafogden bud att till åldermannen hur mycket folk han ville ha av varje bonde dagen efter.)

Kögestad. Söventad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda
v.

bùda -ar -a -ad

5073. Sivestad, Hemest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buda

bùdja, ˊ =

underrätta ngn om att det
eller det skall göras (ofta
om ett arbete.)

du - far - ga - o c
bùda hànom. Du får
gå och buda honom

Öja c. m. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× budrik

budrik m. tb.

Å. búbrek, bólreg

liten svarvad träask (oftast av ek) med påskruvbart lock. Där förvarades bl. a. knappar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bugna

bū²na (- ar,- a,- ad) (intr.)
sikta, om eū brädgolf,- loft l.
en isbelagd yta.

gū¹led bū²nar sa dant som
du tror.

(i)s¹en bū²na nar vi fö²rde ö²ver sjön.
2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hans².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bug, m., ¹⁄₋ kn, pl. ²⁄₋ a, -na,
buke. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bug, -'an

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk
sb.

bug, -en

ögonlad (stöjnoret) även
bågen.

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bug bug

bd i ta bug po di, får i maren kommer
rackaren å vill ha skinjed. (Talesätt)

Bugen måttor fåran gjad.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bok II

Han har bugen ti'sin gud å råven
ti'sin spilleman.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk

bug, -en

(pl. -ar)

D.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Buketa

bokét; pl. -ar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukig

bu̲ge̲d l. - or, m. och f.,
n. -ged, pl. - geda och efter
for. för. bu̲ge̲d o. s. v., komp.
bu̲ge̲dare, -dast, bukig.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukt
s.

bakt. pl. -ar

buktning. sväng.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bukto

bùgatâ n. sb.

all som växt under buken
på ett får (den tämsta
ullen)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bukto

bùgatò n. sb.

all som varit under buken

på får.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buk-trissa

bugatrissa

en korpulent kvinna.

Nr 3906 kögestad- Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Buktrumma

bugtromma

en kvinnsperson som äter för mycket.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bukåkling

bukåkling

en pojke som har gott aptit-

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

× bulde

bålle; pl. ~a

16.

bold

hane e. bekkóman ma.

bóla. Han är behäftad

med bölder.

m. f. 16.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× bulde

Krýst yo - bólen! sb.

Krama yå bólden! (d.: så att varet rinner ut).

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bulde

bålke m; pl. -a sb.

? bold

dær e va e

rujda e e

K. f. 86.

bålen. Det

var röta i bölden. / ba-

kåmen ma e båla, behäftad

med bölder. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*buldmoder

sb.

bålamåran best. sg.

det innersta varet i en bål.

n. sj. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bäldmoder

bålamören sl. best. sg.

det i mersta varet i en bål.

N. V. 86 / ... om de ... kona ... fa ... bålamören ved ... om man kunde fa ... ett bäldmodern.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bulket
adj.

bålkad, neutr. =, pl. -ade,

utåtbuktad, ojämn, krölig

(om lervägg).

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålle r. ; ²a

bulle s.

bulle

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle

bölja; pl. -a m.

(brödbulle)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. bulle

Sv. om ett bollformigt torvstycke

stora bola stora, boll-
formiga torvstycken.

N. f. 90. Jfr torvbulle

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulle

bòle -en -a -ana.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölle; pl. ~a m. bulle

brödbulle

R. f. 86.

Jfr Rötbulle

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullen

bål̲or

ki e en som ente för nod bollor me si
= lugn och skiltsam.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullen

bål·or, n., -ed, pl. obrukl.,
buller.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullra

bål̲ra /- ar, - a, - ad, - ad, bloū
i n. sing., - a, pl. - n l.-phn,
pres. particip bål̲ranes l.-phns)
inh. och impers., bullra.

de bål̲rar i mån̲nesed.

glu̲ttana kom bål̲ranes inj o
vå̲gna mi̲, stra̲s ja va̲ du̲lmad.

Hedeskoga.

Hässr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullra

bölja, =

Pres. sg. -ar

kurra i magen

da. bölrar x) så

mågen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

x) A. römlar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bullra

bålrpa, =

pres. -ar

Hört; betyd. 'kurra i magen'

de - bålrar 2 - måven.

Det kurrar i magen. R. f. 86.

(I samma betyd rumla)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna

bòlna, =

1. svullna upp
2. svälla (om fuktigt trävirke)

K. f. 86.

bolna, -ïd svälla ut (t. ex. om vattendränkta balkar)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna

bòlnfa, =

Pres. tg. ˋ ar

svullna upp

N. f. 9 o.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

bulna

bölnad o. bålnad ×)
"bulnat" och "svällt".
(Synonyma ord.)

Nr 7474 Öja Herrestads hd

M. f. 90. Hugo Areskoug 1961

Öja. ×) T. ex. om träsvärke som är fuktigt (dörrar, fönster).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bulna, v.

bùlna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Lxc.

24.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bulster

bólstor n.; pl. =, ˊ - en sb.

golvbjälke, bjälke som golv-
plankorna vila på.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bulstervagn

bölstorvógn m.

grov, ofjädrad arbetsvagn.

R. f. 86.

Jfr × skumpavagn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bult

bolt, -'an

n. s. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bulta
s.

bàltå, =å'n

bobin, elt vävredskap
(= hära i västra Skåne).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bulta s.

bölta pl. -or

bobin (vid garnberedning)

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bulta
s.

bolta pl. -or

bobin (vävbilbehör)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bulta
v.

bòlta -a-ad

= gamvändan kasta gamet på
bultorna till varpningen.

Jfr. x bulta, s.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål²ta f. i bål²tor

× bulta s.

haspel

M Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bulta

bölta, =, -ad vb.

bulta garn, med hjälp av s. k. bultor överföra garnet till varpen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hedeskoga Aleskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. bulta sb.

varpan. K. f. 86 /

de gick ifrån boltorna o. tr. vörpan. Det (garnet) gick ifrån boltorna till varpan. / so vrja en från vörpan o. på boltorna. Ja vindade man (garnet) från varpan till boltorna. K. f. 86. — Bet. "garnets väg" se u. gång.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I, bòltà (med starkt betonad på ultima) sb.

1. bulta

bòltə; pl. ~ or f.

garnbulta

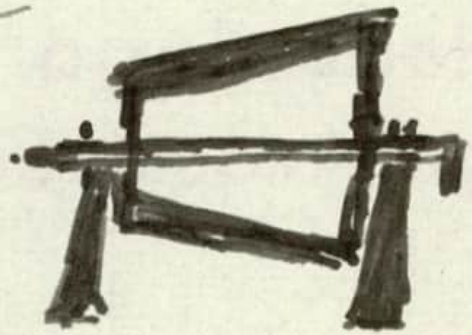

R. f. 86.

gårnəd skola, spriza frå bòltorna på vorpan. Garnet skulle lòpa från bultorna över till

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baltestock

bàltastò'k

stomme i gambulta; stöd på två ben

bölta

K. f. 86.

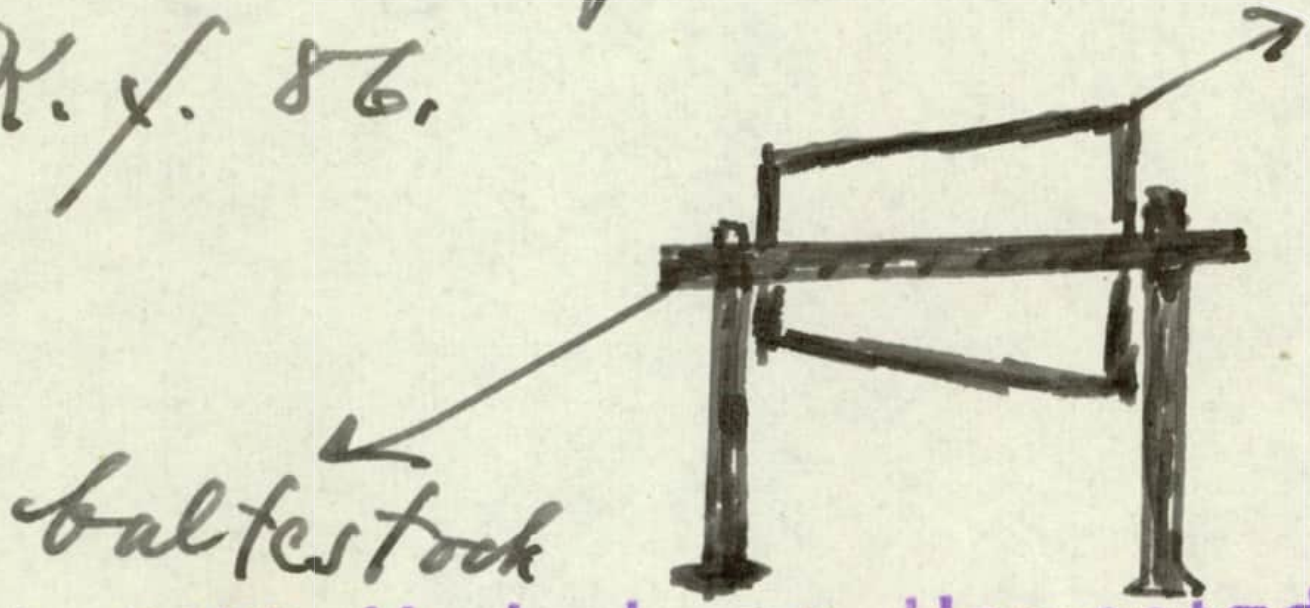

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† bomla

bomla -a -ad

"supa och leva till"

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bumpa
v.

bùmpa pret. bømp

dunsa, falla el. gjuta dout.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ˣbumpa

bómpa f. sb.

klumpig och ovig kvinna.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ᵃ bumpa

bòmpa, bomp

falla tungt och med ett
dunsande ljud.

han ~ bómp nér.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bumpa

bómpa f. vb.

tung, orig och kunsig kvinna

(starkt nedsättande)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bumpig

bampad adj:

tung och orig i sina rörelser.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bumpig
adj.

bömped

klumpig, lurvig, ovig

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bumpigt

bömpad adv.

med tillsittande kläder,
gråbyltat.

hon ~ gar ~ so ~ bömpad
klad. Hon går så gråbyltat
klädd.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunkabränd

bǫ̀ŋkabrǽnd, n. ˋ— —brænt

som tagit skada genom

lagring (om spannmål och

mjöl).

mélad var bǫ̀ŋkabrǽnt.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bunkabränd

bòŋkabrànd, n. (adj.) = — brent som tagit värme och blivit ankommen (om spannmål som lagrats men ej rorts om tillräckligt, om mjöl o. d.)

K. f. 86

(): de hade brent sig).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

N:r 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bunkabråd

bonkabråd, neutr. -bråts

skadat genom för mycken hetta; om

sådant som ej blivit tillräckligt vårdat på

loftet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× bunkalag

bòŋkalåv n. sb.

bòŋkalåg y.

samling (hop) människor;
äv. kreto av personer, som
ha nåt gemensamt att råda
över (t ex.).

dar, va, at, hélt bòŋ-
kalåv. Där var en hel

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × bunkalag
sb.

hop människor
(samlade). R. f. 86/

Dé va ett bòzkalág. De
utgjorde en "bunkalag" (om
några torpare under Bjer-
"öholm, som fick tillgodo-
göra sig höstråden på en
äng). M. f. 80. — Jfr 2. lag
sb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bunke
s.

bòzke pl. bòzkà

hôg. hop

sa kòwste vi' i bòzkà

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke;

bunke, – bn s.

– a, – na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bäjkja, -n, -a, -ana m.

höj. hop

Hr × klossbunke,
× baskebunke

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bɔ̀ŋke pl. bɔ̀ŋkə̀

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke

bånke, m., -n, pl. -ka, -na,
kåg, hop, massa.

en bånke sten, ler, halm,
brenne. han ha ståra bånka
hæsa. Asm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunke, s.

bøŋke, -n, -ka, -kana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

106.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

bunke

sb.

bòŋka m.

hŏŋ, hop

den, e. 2.

én bòŋka.

N. f. 80. / Den (vå'tarven) vät-

K. f. 86 / er; 'en enda tom.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

banke

de forlóra, hèla
bòzkan, bàra pa bílen.
De förlorade, hela höjen *)
bara på bilen. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*) d: allesammans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt
s.

pl. bönor

(sing. ej belagd.)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt s.

bönta r. j ½ or

bunt

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt

bant. -en

hän bánt skola väja fän

skälpäg (av fisk)

Nyl.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt

M. bönor, sg. gl. belagd

stora bönor på

ugn ärmen

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunt

M. Bönton

(sing. ej bifogad)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunta

bonta - zhópa, = vb.

bunta samman

dr. hada - bontad - hans -
klær zhópa. De hade
buntat samman hans kla" -
der. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunta
v.

bònta -a -ad

samla i buntar

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bunta

bònta; pl. ~or f. sb.
bunt, knippe

en ~ bonta ~ bàska
ett knippe ris.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bur

bur, m., -ar, pl. -ar, -na,
bur. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burk, s.

bark.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

79. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bork, -en; pl. -a

m.

~~bork~~
sb

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bark

bork, -en, -a, -ana
-on.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. † burra

bo̲r̲a (- ar, - a, - ad, - ad, blod
i n. sing., - a, pl. - n. -r̲n)
s/ inkr., burra, åstadkomma ed
surrande. fæ̲rli spizerö̲k t̲k bo̲r̲a,
stem̲ lid o sæ̲d kæ̲nte dæ̲r o
bo̲r̲a, nær vi snæ̲kar, s/ k., burra,
gerom läpparne åstadkomma ett
surrande ljud. Hagenanorsken kitte gro
o bo̲r̲a koken i o̲r̲ad; då rö̲ste
kum si jæ̲nast. Bjeresjö. Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Burra

bl.

bäror pl.

korgar på kardborre

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× burrestabbe

båreståba pl.

hardborre (Lappa)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* burrestabbe

bårestabbe m. sb. i pl. -a

kardborrstjälk

en stor bårestabbe.

K. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Burror

sb.

bȧ̲ror pl.

kardborrer

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bŭsk r. j ~ a

× busl s.

Omnibus

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buse
sb.

buse bet. m. sg

"stygg" man som man
skrämde småbarn med.

K. f. 86.

H. Buseman

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buseman

buse'mån'an best. m. sg.

"styg" man som man skrämde småbarn med.

K. f. 86.

Jfr buse

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buska blyg

boska blöj

ente boska blöj : sägs om pojke som
är mesig och feminsig av sig.

Nr 3906 blöjestel. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buskablyg

boskablöj

Uttrycket: han e cute boskablöj

= fnispråkig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske

bàska, -an

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske

bȍska pl. bȍska

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske

bòske, ˋen, ˋa, ˋana

m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske

bɔ̀ske pl. bɔ̀skə̀

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske

bo$\frac{2}{3}$ske, m. -n, pl. -ska, -na,
buske. Sem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske, s.

, bɔ̀ːskan ; bɔ̀ːska ,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

42.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buske

bòske, =en, =a, =ana

m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en vǫga, nte

N. f. 80/ K. f. 86 ga nǫr dén

bòsken. man

vǫgade inte gǫ nära den K. f. 86
busken (tj den var taggig).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss

bas, -an, -a, -ana (-n). m.

omnibuss

R. G. 86.

N. V. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss
s.

bɑs. !an = omnibus

Nynne ord e begrepp

kan kɑ́mon om èt.ormíd.onna

me bɑ́s.an.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss

bås. -en

omnibus

relativt nytt ord.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss
s.

bås. -en

omnibus. Nyare ord (1920-talet)
kåsajéual, ta a byt a fa
en stóra bás --

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss

bos, m., 1 kn, pl. 2 a, -na,
buss, tobaksbuss.

kan kune svarja, sa bosen
flog kenad gulad. Hederskoga.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss

bos, m., 1 kn., pl. = a, - na,
cylinder, hvari kjulaxeln roterar.
Skf en bos - ta ed papér -
om rörsaxeln, så slåbor
knäta juled så rätet.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

buss

bɑ̀s, -'en. -'a. -'ana

omnibus. Nyare ord å begrepp

(1920-talet)

hän gɑ̀r en bɑ̀s hɛ̀n hɛ̀le tastɑ́n.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bussa
vb.

bɔ̀sa -a -ad

kila mellanrummet mellan hjulnav och axel, då det blivit för stort.

bɔ̀sa jʉ́l (gjorde smeden).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Bussa

vb.

bosa-jul

vagnmakar dom

n.f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

busshållplats

bʊ́shɔ̀lplàs, -en

dɔ̀n e en bʊ́shɔ̀lplàs vɔ̀

slàn ʊ́m

Relativt nytt ord (1920-talet)

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × Bussjöna

bå̀ssena best. pl. sb.

bussjö"borna, i'nvånarna i by Bussjö, Bromma sn, Järrestads hd, Skåne l.

K. J. 86.

go ˌèta'da, sven ˌsà'la-
mansen, e ˌdær ˌflér av
bå̀ssena ˌstán ˌdà?
God eftermiddag, Sven

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× bussjöna

sb.

Salomonsson, finns det fler av Bussjö-borna, som är i staden i dag? K. f. 86. — Ett allmänt citerat yttrande.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bussjönit

sb.

bosjanit, pl. — — -or.

skämts. namn på småsjöarna i byn Bussjö, Bromma sn, Herrestads hd, Skåne. l.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

butik

batík, -ík/-ek

en ~ liden ~ batík. En liten butik

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

butik

botik

botik a al tej e dan nu.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* butta

bò̀ta. `-or

en fiskeort

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

butter
adj.

bå'tor

surmulen

bå'tor o. på'ten butter
och surmulen / bå'tor o.
K. f. 86. / mu'len ds.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Buttor
sb.

bötor pl.

piggvar

dv. hade, bötor för
man hade (som fiskeråd)
piggvar för.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

burbom

búsbom

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukbom

búsbom

K. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukbom

bo$\frac{1}{2}$bom l. bo$\frac{1}{2}$bom, m., -bn, -ntan pl., bukbom.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slåtr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bukbomshäck

bɔ̀ʒ- l. bɔ̀ʒbomshɛ̀ʃʃ, m.,- kn,
fl.- a,- na, bukbomshäcke.

dɛ̀ va di hö̀jaste bɔ̀ʒboms-
hɛ̀ʃʃa ja ha sɛ̀t i å̀l min ti̇̀d.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, m., ¹- en, pl. =, ¹- na, l.
bya², - na, by.

bys hörk. Ded e bys jör.
ja husar knaff naŋwen
fo ²ala ¹byna, vi hönk ¹ijsmen.
²Öja.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by, s.

by, -ar; by l. bÿa, bÿna l. bÿana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

105.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, -en, byar, -orna

han blev lia vell en stor
man i byen j: kamp

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, -en

= bysamhälle, den tättbebyggda
delen av byn.

di skola ältid ligga i byen för
i:gårdarna.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, -en

nærmaste byen

fjernast midtaste bygde by

i hin enden på byen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, 'an

èla sa e de nèstan i

bý'an, sa kalad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bŷ, -ån, -a m. bŷ sb.

dær e bàra én hùsa-
rå i bŷån.

n. V. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by.

Så jär barn i by, som di e kleenna vant.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, -en, bya, -ana

di lå i bya, a sa hade di
jänen lånt ifrå.

hå = bysamhällen

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by II

i bt. bykärna, tättbebyggt bysamhälle:

di la i én klàzà i byén

(om gårdarna i Borrie by före 1869).

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, -en

nelshamnsen hän öpe i bÿen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

by

by, 'en

hèla by'en

han bò̀de nó'k i by'en

(hû = bystamhället)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

by, -'en, pl. -'a, -'ana; m.

Gen. bys (se ex.)

by
sta

2. bÿana i byarna

N. f. 80. / de gick ältid til
N. f. 86 / bÿen o. dànsa.

De gick alltid till byn och
dansade. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

bys
sb.

Folkestorpa ~ bý

Folkestoops by. N. f. 86 /.

dæ ~ e ~ ja ~ býs bårn.

Da är ja en bys-bors,

Da hårstammar ja (och bor i)

Den här byn (den talandes

egen by), K. f. 86. / dæ ~ va ~

býs bårn. De hårstammade

från (och bodde i) byn. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byahorn s.

byahörn n. ; pl. —

byhorn

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byahorn

byàhò'rn -ed

kabusa

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byahorn

bỳ̲a̲hɔ̲̀rn, -ad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byahorn

bỳa hȯ̀rn , -ad.

horn varmed byamä'nnen kallades till samling.

di tùda i bỳa hȯ̀rnad i brȯ̀me.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygalag

bygalåv n.

y. i - låg

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygd, s.

bygd, bygdan;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

8. 83.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggel

bygel m.

n. f. 90. Jfr fäi - o.

svinbygel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel

bojel², m., – ln, pl., -jla, – na, bygel.

öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygel

bȍjal m.

K.-f. 86.

T. ex. bygeln om eŭ tjudrat
fölstos ena framfot.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bygga. bojde. bojt

ja va fjuga två ån nan di

bojde sökonbruget dan nere.

Glans.

dan e bójd pa tiåtan handratåtad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bygga, böjde, böjt

bygga öl

di hade börjad a böjt dæ.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga II

di ha bojt nýt hús.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bỳdzà el. bỳdza, bòjde, bojt
ellen bøjde, bøjt

hen va ènte bójt dìse hùsen.

sìen sa bøjde di ad hùs.

Pres. 3 pl. di býdzon

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bygga, -or. böjde, bojt

(den böjde, bojt -ø-

di skola bygga nyt te vos

nue e dær bojt en ny stuealeja

imen vejen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggja:

di böjde ja en ny stuelänga

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggа

bygga. böjde. böjt. p.p. böjd

på sankåmaren, en som leda

maran östanlön, han böjde

baån rejält.

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga II

den va ändra lo bygga

sin han den bled nya - böjda

(mål. hus)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga;

bygga, -or, bygde,
bygt;

-han bygde detta
hus ed, -

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~bygga~~
vb.

böjt part. pret.
n.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ja vid åta, om der ha
byd nagod böjt (om det
här byggts något där). M. J.
29.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggsa

Oret.

bòjda

K. f. 78 / so. bòjda i de gårarn. Så byggde de gården

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggа

bydza (1- dzor, pl. 2- dza, bö²jdъ, bojt, bojd, m. och f., n. bojt, pl. bö²jda, bydz, pl. 2- hr) sk., bygga.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga, v.

bȳ̀ggja, bæ̀dda, bǽgt

bygg, imp.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

8.9.12.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bygga. böjde. böjt

han böjde sél den ny.

(om en mölla)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga

bygga . böjda . böjt

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga om

bygga om, bojde, bojt

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggə upə

bygdzə óp

bygdzə óp gamlə tʃɔ̀rtʃɔr

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggmästare

byggmästare, m. -n,
pl. = -rna, byggmästare.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggmästare

byggmästare -an

/a har tigad på

byggmästaran i två år.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byghalm

byhálm — en

kornhalm

P. L. 1901. Bjereyö, Hem.-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byhålm, m., -hn, -lar, pl.,
tornhalm.

Bjersjö, Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byggmjöl

bymél¹, n.,- ed, utan pl.,
kornmjöl.

Bjeresjö², Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byggmjöl

bymél -ed

kornmjöl

P. L. 1901. Bjerejö, Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byhorn

byhorn

Si nod får hinne, e dåsamma
som å tuda i ed byhorn: sådesom
en kvinna anförtror den annan kvinna
något som bort hemlighållas.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byhorn

byhörn¹, n. ,- ld. pl. = ,- hr,
byhorn, lur hvari på det forna
byhemmets tid åldermannen
blåste, då åborna skulle kallas
till sammanträde² rörande by-
lagets gemensamma ärenden.

Stem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byka

byggja

en stor balja

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byka
v.

bÿggja bÿggza

byka tvått

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byke

byggje, -ed bygge

dåligt folk

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byke

byɉɉe, n., -d, plan pl.,
bykee. Pack, slödder.

alt byɉɉe sägtes te dörs.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hässv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. * byling
sl.

bylıʒ

kraftig käpp

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *byling
sb.

bylin, ⸗ -en m.

polickonstapel

(Skargård)

N. f. 80
Dr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bylte
s.

bùlte, n., pl. =

di hade et bùlte på nýdzen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† bynke

bynkje, -ed bỳnzta

Artemisia

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bynke

byggfse, n. -d, utan fl.,
kollekt., benämning på sam-
ling af storväxta ogrässtänglar
ss. af artemisia vulgaris,
rumex acetosella.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bynkekvast.

bynkekväst, -en s.
kvast gjord av
"bynke", en gjung-
liknande växt.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bynkekvast

bynkjekåst ,- en -a- ana

buket av + bynke. Artemisia.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byraeka
sb.

byráka f.
(bondkund o. d.)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ byst

byst, fr., 1 kr, pl. 2 or, - na,
börda, bestående af halm l.
piso. d.

en byst halm bränd, hö.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byrå

byrå sb.

(möbel)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bysså,

bi'lla, - lan s.

- a, - na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byrå
s.

bi'rå, -an

(möbel; samma bet. som i usp.).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byråläda

bi:råläda; pl. ~ ~ ~ ~ or ~.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bystråddare

bjaskråldra m.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byasmed

bya smé, pl. -smér

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bysmed

bysmé m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bystryk

bystryfz, m. l. f., - kr, pl. - a,
- na, skällsord användt om
en person l. ett husdjur, som
ej håller sig vederbörligen hemma,
utan stryker omkring i orten.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hanna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bystånde

bý'sè:ne, -en

hæ'r nè:ne de e dè:ne bý'sè:nen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byseände

best.f. byséen

ändan av byn.

i den ändre byséen

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta
v.

pret. bytte

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta
v.

byta, -or.

byta fiskjor i en dans, se följa 1 s.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta
v.

bỳta, pret. bỳta el. bǫt (!)

bǫt trol. en nyare analogi-
bildning.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta v.

byta . byta . byt

Impers. tg. byt!

kanajäval, ta a byt a fa en störe bös - här stan folk

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd E II.

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta II

Lazs me vèjan a gålon:

fea ärta jä koma mé!

M.O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

byta / ¹- tor, pl. ²- ta, ²- te, byt, byt, bloū i n. sing., byt, pl. ²- tr, byta.

han i byt hum²ank?

nœ, der e ēn²te byt inū¹.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

byta, byta

byta - ödz byta hästar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta
v.

byta pret. byte

di byta fjärrgon, di kala.

(en tur i kadriljen).

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byta

byta, byta, byt

Nr 7533 Hedeskoga Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

du byta, byt. De byte hästar.

K. f. 86.

byta, hästa byta hästar. / du skola-te märkonas o byta byt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byte

byʔle, n., -- d, pl. = -- n, byte, bytande.

ha je du te byʔles jes steʔle?

ja møʔle je te byʔles.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bytt

but, n., -ɐ ed, pl. =, -ɐ en,
1/ långt steg, språng. han
tar en bojn i kørd but,
2/ lång vågsträcka. der e
et brå but fra Inebø
te Iriksdål. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

byta

bytta f. -an

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

(handtaget utgjordes av en stav, som ena ände stöt upp över kanten)

Jfr kalv- o. svinbytta

den, som håller i stöveln, som man drar skytor

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. bytta

buitan. Du får
hålla i staven, så att du
inte välter bytan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta;

bytta, -an s.

-or, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta

bùtta, -an

jè mi får tannen, ska ja jè i
buttan, sïon koen.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta
s.

bùt̲a

dɛd e bùt̲a som lǫ́g . (lock)
tvesått om maken som båda äro usla och
intet ha att förebrå varandra .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta II

När vi talar om button å spanna,
så talar du om kåddalösa manna.

Sägs om den, som inte följer med ett samtalsämne och vars repliker visar att han har tankarna på annat håll.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta
S.

bål, s. -n, pl. -lor, -na,
bytta.

Att hålmen strömmar de
enkla med i bålan.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bytta
sl.

bùta f.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr svinbytta

En stavar i bytten skö't upp över den övre randen och tjänstgjorde som handtag. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bytta sig

bu²ta si / ¹ tor, pl. ² ta, ² te,
but, imperat. but, pl. ² ten/
refl., sätta sig ned.

"but si!" sa di för, i stä²lled
för "set si!". Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

blåsa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byväg

byväj

väg som för till el. från byn.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byka

M. Björson

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byka

pl. bøjsor

bøjsor a høsor a skø

færa bøjsor = laga byker

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bykta

pl. böjsen

pågen har jört i böjsorna.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxa

M. Björson

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byteped

reuta. böjsabrit

i'utta. de e ènta mer an böjsabrit

= inte mer än precis. rätt och jämnt.

1340 Djerejö. Hemestads hd
M. Åberg 1918.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxbrett

bögsebrät n. sg. adj.

Jmfr.: de e inte mer en bögsebrät. Det är inte mer än det nätt och jämnt går ihop ekonomiskt. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byxlomma

sb.

bǫ̀ksəlǫ̀mpa, ˇ—ˈan, pl. ˇ—ˈor, ˇ—ˈorna.

byxficka f.

K. f. 86

dum ha slǫ̀dad mǫ̀d, men mést bǫ̀ksəlǫ̀mor. Da har slitit mycket men mest byxfickor. (Skämts. talesätt).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skytor;

Höjor, - na s.

1

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxor

böjsor pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byka

bö²jsa, -n, pl. -bor, -na,
byka. Vanl. pluralt.

Allm.

at tílet mögz ska ha böjsor!

Bornie.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byka, s.

bösor

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

83.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† byselin —

bö²selin, n. ,- -ed. pl. = ,- -en,
byelinning.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hahn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x byxlomma

bö²fshlöna, s. -n, pl. -nor, -na, byxficka.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byxtyg

bö²jsltöj, n. ,– ld, nlar fl.,
byxtyg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǘde, bet., bǘde obet., konj., både.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både
konj.

bòde

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både
konj.

bå̀de

han hade bå̀de jä̀gare a
å̀ned

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både
konj.

bo

di va bo barfýta a
barårmada.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

bå

både

I förb.: bå... o både

och

bå- får o- mår. Både

far och mor. / jå, hem-

Fr. s. 28 / e- bå- hær

St. Herrestad e- dær. H.A. 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

både

dæ hade, bo- krédz
o ydz skópa. man hade
båda kreatur och hästar
tillsamman (d: ej skilda
stall). ja- sela- bo-
K. d. 28./ pá o áw jäj
sedde både jä-
och av hästen.
St. Herrestad.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både
konj.

bòde

jå fek jo bòde klæ̀n a
à̀ned av hi̲n̲a.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både
konj.

bå̀de

di va fà̱tia à̱la, bå̀da
bå̀nor a arbé̱tarn
(på 1870- och 80-talen).

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både
konj.

bo

bo pjä a dräj

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både
kor.

bå̀de

han bå̀de hanla hå̀sta a
å̀ned

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både
kaj-

bu - a = både - och

bu noa om a synoa om

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både
adv.

bòde

nestonénad bode èye a ùde
(om kyrkan i H.)

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både... och

koxj.

boda... o

boda dàlat o. bra.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

både ... och

bode ... o tryker.

bode drèŋa o pi̲or

både drängar och pigor.

K. f. 86. / de va bode

på̲gen o tö́sen. Det var

både pojken och flickan.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låge, s.

bùla, -n; bùa,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

8.76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål

bûlan best. sg.

bålpartiet i kläderplagg

N. f. 90.

Jfr tröj bål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål

bul, m., 1 - kn, pl. 2 - or, - na,
eg. bål; 1/ stomme i skjorta,
särk, tröja l. väst, 2/ karfvens
stomme, hvari f tinnarne äro
insatta. Harwen je i, sa de jeff
för bulorna. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hann

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål
s.

bål, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,
bål.

her gar ed brå bål tor fe
o fa kåklonen varm.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bål

bûlan best. sg. 16.

bålpartiet i ett klädes-
plagg.

Själva bûlan själva bål-
partiet.

N. f. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bålgeting

bulzédiza pl. -sb.

större getingar

Jfr × visping.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålgeting

bulgédez; pl. -ár-a

större geting

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålgeting

bolj̲ɛ̄dinz l. -jɛ̄dinz, m., -hɔr, pl. -a, -na, bålgeting.

e.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bûlig

bûlig, -en -a -ana

tjock stör el. käpp av storlek
som en mindre trädstam eller
stor gren
ja tô' en bûlig a slô' -an ...

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. **Ing**ers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* båling

bûliŋ, m., -ka, pl. -a, -na, grof påk.

St. Köpinge.

läs: bûliŋ

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× båling

bûlig m. sb.

grov käpp, knölpåk

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× båling
sb.

bùlus m.

grov käpp

K f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bålstor

bål'stör, gl. -'-a adj.

mycket stor och kraftig

(t. ex. om stor)

de e so bål'störa (om

stor).

R. 1953

Nr. 7553 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jfr *bår? bör"

bår
sb.

och *rullbör", *kasta bör"

samt simpl. *bör

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bås

bås, m., 1–kn, pl. 2–a, –na,
spilta för nötkreatur.

Kyrna könna ålri ned au
båsana fo hela vintorn.
2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bås

bås, -len, -a m.
-ana

kreatursbås

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. båsa

vb.

bàsa, =

såda kreatur i bås

basa-fjórna båsa

korna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. båsa

vb.

bàsa, =

tukta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

já ska bàsa dé! Jag
skall tukta dig!

já ska bàsa kréplen,
jo, dé! Jag skall tygla
upp dig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. båsa
26.

bàsa, =

sätta kreatur i bås

bàsa krétjen sätta krea-
turen i bås. R. f. &c.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. båsa

bå̀sa, = sb.

tuleta, hålla styr på, hålla i schack.

han, kona, bå̀sa, dö̀m.

Han kunde hålla dem i schack.

(t. ex. om en lärare i förhållande till skolbarnen). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bät

bed pl. -a

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båt

bɛ̀ɛ̀nd m. bɛ̀ɛ̀ndə̀

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båt

bōd, m., ¹- hn, pl. ²- a, - na,
båt. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båt, s.

bad, -an; -a, -ana

i bådan, bådana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

104. III.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båtkarl s.

bådakår m. ; -a

den man som är vid
båten vid fiske med O.

M. Areskoug 1926.

H. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

bäck, m., ¹-en, pl. ²-a, -na,
bäck. Allm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läcke, s.

baff

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

18.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

bekk. 1 en

bäcken skole hat kömed
ifra bogeg

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck
s.

beſtj. Han

di så han hade kòmed hån
òpa ifra bòſa ſjø a nén i
dina béſtjan

om bäckahästen

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

bæfd. pl. -a

di skola ga øvor bæfja hær nère.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

bäfs, -en, -a, -ana m.

ö. bek etc.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäck

bäfg, -en

-- en liden bäfg

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst

bèfjå̃hèst -en

bèfjå̃hèsten va a lév pa

spiskámanefuènstoned i nöt

replik av fuga i Borrie ç:a 1902

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckakäst,

bèjjakäst, - ən s.

- a, - na,

ja har äldri sèt

bèjjakèstən,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst

bäckahäst, m., -en, pl. obrukl.,
eg. bäckhäst; varenrå i skep-
nad af en hvit häst.

bäckahästen på rån o kön
för. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckahäst

best.f. bäfjahästen

se vidare under bäck

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Bäckahästen

bäfjahästen best. m. sg.

vattenspöke i hästgestalt.

(Åv. om skulpturen Bäcka-
hästen i Ystad.)

N. y. 80.
R. L. 87.)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäckvatten

bäckavän, m. -ed, -en
pl., bäckvatten, vatten
från en bäck.

Ded e vél o ha dita
~~bäckaned~~ bäckavänad,
nar en ska tôa.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Alvs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Båckvatten

Bäfsavän

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bädda
v.

bèda -a -ad eller
bèdå etc. (i'nånat)
sa bèda hum ósa i' sáma
rúm

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bädda
v.

bɛ̀dɑ́ -ɑ̀ɛ -ɑ́ -ɑ̀d

Nyare ud i målet.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bådda

bå̀dda, =, ± ad

bå̀dada pret. part.

pl. obest. form

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägare

bejark, m. -n, pl. = -rna,
// b, bagare, 2/ tumlare. dink
bejaren e gjor konra år
gamel. bja).

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

blanz).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bägge, pron. räkneord, plur., bägge. För större eftertryck även bägge två l. två, bägge två.

Di e dåa bägge två bäder man o kvinna. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge
pron.

bèdʒe

di e dȯa bèdʒe tvé

dom va ve bèdʒe sȯn .

bèdʒe dȧna .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge;

bägge mon.

bägge två;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge
pron.

bägge, yngre böje

vi jäga bägge två

jag gå

bägge ägavägastälen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge II

di e dȯa bèja två.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

l. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge
pron.

bädza

bädza dêlana båda delar-
na, båda dera

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge II

di så' häi bägga dèla

(nämn. sölyal och hämal)

a grävon ve bägga sïon om

vägan

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bägge

bägge

båda

yngre för * bägge
J-s

bägge nyrarnen båda

nyrarna.

M. F. 90 Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

bägge

bägge[1], bägdze[2]

so va de jo fäla bägge två. Så var de jin berusade bägge två. [1] n. f. 80.

[2] K. f. 86. de vrl hå bägdze.

De vilja ha bägge två. [1] K. f. 86.

[1] J: Båda två vilja ha det o. det.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

bägge

de sa vel

bägga delana. man sade

väl på båda sätten.

K. f. 86. / so kom bägga

katana o mäte dom.

Så kommo båda katterna

och möte dem. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

bägge

di sɛdor o
spɛlar kårt bɛdʒa.
De sitter och spelar
kort, de båda.
R. f. 86. / mɛnɛsor e ja
ɛnte preɛs lɛdʒa ɛ bɛdʒa
sɛor. Människor är ju inte
precis lika i båda sidor. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

bägge

de va - fra - vèstorjøt-
lan - bägge. De båda
va från Västergötland.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg

bål bɛl

buk. mage

Hadde dan å ta an lusen uden bölen?

(om en skulbalk, som ej egn hängan)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålg

bálen

best. sg.

magen

vártsor - de 2 - bálen -

ja - de? Tåker det i ma -

gen ja? sig?

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg

bäl, m., 1 en, pl. 2 a, -na, bälg,
1/ ullr. för buk, mage. bälen
fiff ps ödzed, for dr va full aw
flemt. - i denna bet. brukas ordet
äfven som skällsordlēn barn ah
uppvuxande, 4-fotade husdjur,
2/ blåsbälg. smēnfan hum stō
o drō bälen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälg

bäl, m., 1- bn, pl. 2- a,
- na, bälja, frö-skida.
bäla pa ärtor, bönor,
1 1
skno[j]. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålg

bålen best. sg. (sb.

magen, buken (om människor)

öpjest 2. bålen upp-

jäst i magen.

K. L. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga vb

bå²la ; -r, —; —; -d.

bå²la i sr : dricka omåttligt

du star dar a bå²lar i di altfarét

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälga i sig

båla i si bala i si

= bricka för mycket.

Si va farlet kain du bålar i di.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bälge pl.

bäle m.

pojkvaskar, pojkspoling

dim. lille bäle! Din

lille pojkvaskar!

N. J. 90 / Ht × föl-, träk- och × ärtbälge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr 7474. Öja, Herrestads hd × bälge

Hugo Areskoug 1960.

Pl. bèla av. förtelemande om husdjursungar, t. ex. föl och kalver.

de e vå nona e bèla.

Det var några (mäktiga) krakar (om ekyrniga föl). med stark affekt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båla m. *bålge sb.

pojkvasker, pojkdrummel (föråldrande).

Jfr *påkbålge samt gris- och kalvbålge.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bålgulk

bhulk, m., - kn, pl. - a, - na, vasker, bytting. ställsord.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klävs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bålgvante

bålvänte, m., -n, pl. -ta,
-na, bålgvante.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† bälja

bälja -a -ad (bräka)

Den koen som bälja kum få, men den som tior få enka.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bälte
s.

bälte, -ad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bältros

sb.

beltrósen best. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bâmsig

bâmsad adj.

bakig (t. ex. om krea-
tur)

hon (en ko) e áltíd so
bâmsad. M. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bånd

bɛn

I uttr.: lɛ̃la ˌ 2 ˌ bɛ́n

lɔ̃ja (om lɔ̃jska råvar)

dɛ ˌ lɛ̃lor ˌ ɛ ˌ bɛ́n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bända

bö²na (¹nor, pl. ²na, ²ndə, bönt, bönd, m. och f.; n. bönt, pl. böna, bön, pl. ²hn) fn., bända.

staf o bön hänzlorna itu¹ kan²fə! Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bände
vb.

= pack

Se × tatar – 1 × kält-

ring – och × tjuvbände

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bönde

bänk, -ar s.

bank; följe

le vå mot javla

bänka;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bânne /

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×bånde

sb.

= pack. följe

Se ×tåtar – och ×tjurbände

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk

bänkʃs, ˊ-an, ˋ-a, ˋ-ana

de ˌ lå ˌ på ˌ bänkʃana.

De låg på bänkarna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk

bæŋkʃ. -ən

spec. = kyrkbänk

di kœnə gə ɛ́ŋ i vɛ́kən bæŋkʃ som
hɛ́lst, ɯdan prèstafɯ́ən
(d.v.s. prästfrun hade sin bestämda bänk-
plats i St. Herrestads kyrka).

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
J. Ingers. 1956

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk

bæŋʧ, -ən, -a, -ana.

sa sɔ́d vi pɔ bæŋʧana

ella bæŋʧ etə.

dæn va bæŋʧa ùdanfɔ̀n ɔ́sa.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk II

ja dæ bæ̀ŋkjan èra hén
te spísan

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk

bægtg. ¹an. ¹a, ¹ana

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk

bæyfj. pl. -a

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk s.

bangts r. ; 2 a

bänk, soffa.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lt. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk,
bänkh, – en s.
– a, – na,
so jäkh, dan ön
pu bänkhen o
stäk (vid tonvyn.)

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bånk

bänjtjå pl.

Med starkt bitjock pa° ul-
tima, trol. motss. ung chan
pom'fortis.

K. S. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Hunestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk

bänkr, m., 1- hv, pl. 2- a, - na,
bänk. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänk s.

bæŋkʃ, bǽŋkʃan; bæ̀ŋkʃa,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

31. Per Larsson 1901. Lxc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bärkadrätt

bäŋkkadrät pl. -ar

yngre: bäŋkadrät

Långsmalt bänktäcke som lades på
vid högtidliga tillfällen.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bänkpås

bänkpås, neutr.

bänktäcke.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bänkpös
b.

bäzkapös n.

liten dyna att lägga på
den väggfasta träbänken i
dagligstugan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärkvällsmj

bärsjtjavällsmj

vatten och korngryn kokt på rökat fläsk.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bår

bær, -ad, =, -an

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bår

bær, n., -ˉ ed, pl. =, ˉ- er,
bår. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bår

bår n.; pl. =, -en sb.

ha, ha, ni ma, bären, o, beställa? Vad har ni med båren att skaffa? (Se närmare u. *beställa).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

bära

vb.

bæra, bar, bòrad

Pres. bær

da e tóyt o bæra.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

bära
vb.

vîkad da bår, se hur
det föll sig, kämpade sig.
n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära I

bära, bär, pl. bära, bär, pl. bäred, bärkn, m. ah f., n. -red, pl. -rna, bär, pl. -kn, pres. particip (bloū inh.) bäranks) fk. inh. ah impers., bära.

di bärk manen dø inj, men sin tøles han vk ijen.

kalken som bäranks me fshligkn.

sl. inū bär ed aw for pägana!

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

öja. Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära II

bära / bär, pl. bära, bär, pl. bör, bör(d) ink., föda, kalfva. om kor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära, v.

bära, bar, burit

bär, pres.

bär, imper.

burin, pret. ptc.

116.119. Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära, v.

pres. sg. bär

" pl. bära, bärau, bära

pret. sg. bar

" pl. bòra, bòrau, bòra

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

124. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära
v.

bæra , bar , pl. =

sup. bo:rad

vi bar va vi hade hanlad
hæ:med.
ja bar dom pa lawted .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära II

han skolə jälped mi a
bönad tönaläan.

... a sa bära bänad ära ifra
anonnels gär! 14.0.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära

bæ̀ra , bar , bò̀rad

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära vb

bæra ; bar , — ; bar bård ; bården ,
bård .

1/ bära
2/ kalva

nu ha vi två tjør som ha bård .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. bära

bära, bar, {bòrad / bòrad

Pres. sg. bär

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. part. bärandes.

soma kom. jo. bärandes.
Tomliga (försäljare av ensis)
komma jär bärande (ja' sin
vara)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. bära

de ~ hade ~ bored ~
sätja. De hade burit
(spannmåls)säckar. *)

*) Under tröskning

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. bära

bæra, bar, bòrad

Pres. bar

nú hade-ja-inte kunad,
bòrad, an. Nu hade jag
inte kunnat bära den.

Nr 1/1933 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

bära

de ~ e ~ tu ~ fàrle

fède han ~ gar ~ o ~ bär ~

på. Det är en förfärlig fet-

ma han går och bär på.

K. f. 86. / han ~ har ~ gad ~

mad o ~ bòrad. Han har

(under sitt arbete) mycket gått

och burit (tunga föremål).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. bära

--- vrkad ~ da ~ bár ~ sz

--- hur det bär sig (föll sig).

K. f. 86. / dí hade ~ han ~

borad ~ óp tr ~ da ~ vmá.

Dem hade han burit upp

till de vmå (d: katterna).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

bära

dén har - hán's

bòred. Den har Hans

barit. R. f. 86. / ... at -

ègatrè tr - o - bæra - óp

skorsténen ... ett ektrå

till aŭ bára upp skorstenen.

R. f. 86. / den - bár - sè ñte.

Det lämpade sig inte.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära:

ja kan bonad ilabrån
på mina knä.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära sig åt

pret. bar si ó:d

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära sig åt

bæra si ód, pret. bar

di aliéra a bar si ód so.

Nr 5073 Övestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära sig åt

bära si ód, bar, bored

en kan jo ålti bored si nåled

ód me dom.

Nr 4878. St, Herrest-Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bära sig åt

bära si' ód

pres.

di' pägana e ùde ål tid

a fèlor a bär si' ód

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärande
s.

bärane - ad

handlingen att bära.

dëta mäja bärened

Mathilda

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bårande

bårand (best. sg.) sb.

yttre födelsedelar hos en ko

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bårbör

bårabör sb.

bör an bära nyt pr.

n. f. 80

K. f. 82/

Jfr × rullbör 'rotkärra'

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärbår s.

bårabör r. j. -a

bår

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bårebår

bårebår, pl. -or

den bår man i ålder tider använt
då likem skulle bäras till graven.

även om annan bår på vilket något
bäres. t. ex. gödsel.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bårga

vb.

Refl.

bårja_sz, =

ge sj tiu tåls

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärga
vb.

Refl.

bärja, -de, =

ge sig till fåls

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bärga sig

bjära si (- ar, - a, - ad, - å,
pl. - n b. -rhn) refl., vara
ihärdig, driftig, trägen
i sina göromål.

de va en järli ménnisa te
bjära si. Åja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bärma

sb.

bärmpa, – n

bärma

dräggje vagdricka, bolien

sats.

n. f. 90. dær va i bärma for bonen. det var bolienrocka je bonen.

öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bärma s.

bärma 2 r.

bottensats av dricka

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† bärma

bärma, s. -n, utan pl.,
öldrägg, den jäst som sjunker
till botten, då maltdrycker jäsa.
Bromma.
Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lars.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bärma

bärma, -an sb.

bötesats på svag dricka

söma tav. bärma ósa.

Jonliga togo bärma också

(d: vid brödbakning, jämte

surdeg). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bårsårkablommor

sb

bærsærtzablömor pl.

en ört med vita blommor
som växte i anger, av
beskrivningen att döma tro-
ligast Cardamine pratensis,

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bässa

bässa

= falla

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

best

bäst

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mídesmílfjen va - val -
àlor best. Den vid middag-
gen mjólkade mjólken var
väl allra bäst. K. f. 86. /
ti - mads e - dr - rjöa bést. Till
människoföda är de röda (mors "kärna")
bäst. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättra

Refl.

bättra, sr =

bli bättre

dv. bättra, sr.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättra sig

bĕ²tra sĭ (- ar, - a, - ad, - a, pl. - n l. -rhn) refl.,
1) bättra sig, 2) förbättras.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

adv.

bétor

Du ska ~ java ~ bétor

på dom. Du skall

driva bättre på dem (d. i

arbetet).

N. Y. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

adj. o. adv.

bétor

den va di stélan som di hade brá mied bétor.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bétor

de sa jo bétor úd

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

vi gluta vi forsta inte

rad béton.

exp.: i forstår inte att ét bésta.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre II

di bå'tor = ståndspersoner,
"bättre folk"

dær va for di bå'tor, skole
kàlas i: om ett rum i ett vändhus.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bätor

mäd bätor mycket

bättre

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bĕ̄lor, adj., kompar. af
brā, bra, = i alla genus
sing. och pl., bättre, superl.
bäst, = i alla genus, pl. -a,
Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bättre

bätor

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

91.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bätor

bättre
adj. adv.

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads tc
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bätte
adj. o. adv.

bétor

han vrd bétor nèda på -ad
en jä
han ble mièd bétor.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. bättre

bätor adj.

han ~ kan ~ inta ämna ~ se ~ bätor. Han kan inte önska sig bättre. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bättre
adv.

bätor

dé stå_ se mjud bätor.

Det (= ektimret) uthär de-
de pröfrostmyarna mycket
bättre. N. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bóckare

bỳ̀ffare eller bỳ̀kare, -an

tunnbindare

Rätt accent? Eller ´ — — ?

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bóckare

bóktsoran sb. best. sg.

m.

tumbindare

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Löckare s.

bǫ̈tsare m. i pl.—

löckare,
tunnbindare

dr va ¹ente ¹tilda bǫ̈tsarens,
den hade ja ¹tjent ²mästarens

M. Areskoug 1926.

Lk. Köpinge Herrestads hd. M 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bóckare

byttare, m., -n, pl. = -rna l.
byttra, -na, böckeare, lumbin-
dare. Stedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böckare
sb.

böjtsare *1 m.; böjkare **1

tunnbindare (två dana fanns i Ystad)

*) R. f. 86.

**) N. f. 80.

Jfr Bockaregatan i Ystad.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja, v.

böja l. böka, böjde el.

böka,

böjt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

13.14.96.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bök

bøgz; pl. =or (A.c!) sb.

bok(träd); Fagus

N. f 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

× bök

bøgd, -en, -or

Genus mask.

bok (Fagus)

N. f. 90

(: er fa fælan)

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bök

bögj. -en

bok. fagus

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bŏk

bo̲ʃz. ʃ., ¹- ka, pl. ¹- or l.
²- or, - na, bok, boktråd.

Bromma.

✓ Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåle, s.

bogg, bóggan;

(stagno)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

15.16

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bok
sl.

bøgs. ÷ or

bok (fagus)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

× bôk

16.

bɒdʒ, ˈ-an, ˈ-or

'bok' 'Genus mask.

(Fagus)

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böke

bøgje, -ed

bøktighet av bok; bokvirke,

bokris.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bóke

bǿje, -d

„boke“

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bǫ̀dze n.

*bǫ̀ke
sb.

1. ved l. virke av bok
2. bokdunge, bestånd av bok.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böke
sb.

bø̀dʒe n.

1. ved l. virke av bok

2. bestånd av bok

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böke

sb.

{bø̀dʒa n.
bø̀ga

1. bestånd av bok.

2. ved o. virke av bok.

N.-f. 80.

H.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bökebrånne

bödzebrénne, -ad

bokved

de e ènte fàrlat, tré kàonoc

kónen for bödzebrénne.

Nr 4878. St. Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bötebränne

bögzebränna n. sb.

bokved

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bökebränne

16.

bögzabrèna n.

bokved

N. f. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x bökekvast

bøʤʒekæst m. -a

kvast av bokris.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bök

bø̄dz. -en. pl. bø̄dzər el.

bø̀dzər. -na. bok. boktäd.

5073. Söverstad · Hem. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bökeris

bø̀dʒəriːs. -ad.

bokris

yngre: bø̀kəriːs

Kap.-på.v. form -

Nr 5073 Söv·stad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bökeskog

bödzaskåw
bokskog

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böketskog

bɔ̈ɡzeskɑ̈w

bokskog.

R. f 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† böketopp

bǫ̊dzetòp, m., – ən, pl. – a, – na, boktopp, topp af eŭ boktrå̊d.

dɛ̀ knä̊ga i bǫ̊dzetòpana, sa dant som dɛ̀ blɛ̊stɛ.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× böketrä

bøgeträ n.

trä av bok

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bö"ketræd

bø'dzetræ' n. ; pl. =

bok(træd); Fagus

n. f. Qo.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x/1. bål

bål

sb.

en. bål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

en ram l. ibland en böjd pinne
kåpp i likkistets förlängning, med vars hjälp man
vid mejning av vårsäd eller
en jämnare åker. / sätta en
bål på.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bål

bål m.

kraftigt byggd karl, bjäne

en stór bél. En stor

bjäne.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. *bo̊l
sb.

bøl m.

bjässe, stor kraftig karl

en, stór bøl.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. böl
sb.

böl; pl. ~a m.

på liskaftet fastsatt
apparat, som åstadkommer
en jämnare mo. (se u. x mod).
N. f. 80

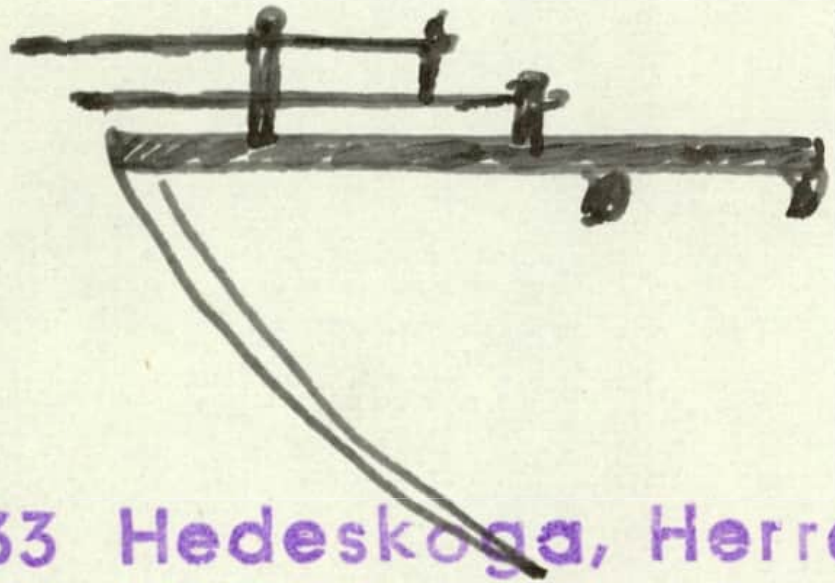

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bóla

bóla, =

(om nötkreatur)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bŏla

bŏ²la (- ar, - a, - ad, - ad, bloti
i n. sing., - a, pl. - n l. -lan,
pres. particip bŏ²lanks l.
- lenks) intr., 1) låma. Om
nötboskap, 2) ylla. Jfr gråta.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tåla

Tåla, =

röna högsta (t. ex. om en tjur).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Arleskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böla
v.

böla -ar -a -ad

om kons låte

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bölar

bǫ̀la, -ana

trägallen som sätter på lie då man mejar korn el. havre.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 bölar
pl.

bö̲la, m., -na, pluralt,
trågaller som sättes på
lien, då man afmäjar korn
l. hafre.

2.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bôle

bǫ̀lad best. sg. sb.

I utr. : ànsa bǫ̀lad -

ga - nan piska upp

ngn. / ga - ska - ànsa

bǫ̀lad - ga - da. Jag

skall piska upp N:s. Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* böle

bølad best. sg. sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jutr: fa-ɲa-bølad

få stryk

dén fɨk-ɲa-bølad.

Han fick stryk.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. *böle

ànsa bǫ̀led ~ pa ~ nån sb.
ge någa ~~stryk~~.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja ~ ska ~ ànsa bǫ̀led ~
ti dr. Jag skall ge dig
stryk. K. f. 86. / han ~ ha ~
val ~ nte fad ~ pa ~ bǫ̀led.
Han har väl inte fått stryk.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. × böle,

bø̀la, - ad s.

ja hadn jät dam

pu bø̀lad: jag hade

gett dem på skallen.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *bõle,

bǫ̀le, – -dr s.

bǫ̀le, – -n,

t. ek. bo,

ʂkʉ̀tebǫ́le,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölja

sb.

bölgor pl.

o

vågor

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böljа
v.

bu²lja (- ar, - a, - ad) intr. och impers., bölja.

Son hum bu²ljar rent forfärdelex. ak, har de bu¹ljar jo hå¹ved i da; gu je²lfe di dær e² u²de!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölja

bu²lja, f. -n, pl. -jor, -na, s.
bölja.

de blesta bu²ljorna ga lant op.
de blesta på ruken jiff i bu²ljor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölja

bùlgor pl. sb.

...när de står så
bùlgor ... när det (sädes-
fältet) står så där i vågor.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bölgon

bulgen koll. sb.

odon, Vaccinium uliginosum

(växte i Bjersjöholms skog)

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* böljonabäi

böljanabön, -nd. pl. =, -na

bdon. Vaccinium uliginosum.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böljonbuske

bulgenaböska pl. sb.

odonbuske, odonbestånd

K. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bölk

bölts sb.

jordrygg mellan två
fåror; då jordryggen klövs
med årdret, hölides båda
fårorna. Detta förfarings-
sätt kallades att sätta
på bölts. N. S. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bölk

bylk, -en

en timmerstock som ligger över en kalvvägg på en tröskloge.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "bölk

bältz sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

jordvall mellan två av
två åror uppdragna fåror.
Man sådde t. ex. potatis i
fårorna, varpå jordvallen
klövs med årdret, så att
båda fårorna igenkölj des.
Sätta - på "bältz" sätta
på "böck". R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* bölka

bölja, = vb.

1. bölja óp

plöja to, att en jord-
rygg bildas mellan två fåror.
Se närmare u. * bölk!

vr få bölja óp.

Nr 8023 Söves tad, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

× bölka

vb.

bˈlʃza, = vl

ploja ett fält så, att mellan
två fåror uppstår en upphöjd
remsa (en ryggʃ en rygg).
Sedan man sått eller satt
(t. ex. potatis) i fårorna,
plöjs ryggen, varvid två få-
ror höjdes igen på samma
gång. ×) skedde med en årder.

öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*bôka

bôka - te - pantöflor

bôka till potatis.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bölka

vb.

bältza, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

med arder plöja så, att en böck (se d.o.) uppstår.

du bältza, ta, pan-tóflor. man "böckade" till potatis. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bön s.

bun r. ; ²⁄₂ or

bön

M Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herres'ads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bön;

bysn, -ar s.

-är, -na;

han skulle läsa

en vägg bysn

för dem; (vid skrift)

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bön

l. f.

bŏn, m., 1 – en, pl. 2 or, – na,
bön.

märta 1 den på den präga
bŏnen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bönа
s.

bǿ̀na -an -ɔ -ɔna

(kaffebönа)

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bŭna f. j ²or

bŭna s.

bŏna

²bŭna ²bŭnor

M. Areskoug 1926 № 303.

Lt. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bön a

bönor pl.

(bruna bönor o. d.)

N. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bóna

bʰ²na, f.,- n. pl.- nor,- na,
bo²na.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klår²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bóna
s.

bǫ̀na pl. -or

kaː = kaffebönor

di kaǰ̀sa doɲas bǫ̀nor ina en
stén liàsom en sliːvsten.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bŏna

bŏgnor pl.

Nr 7533 Hedeskoga Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

brŭna - bŏgnor bruna

bŏnor. R. y. 86. / so - sad -
er - o - flekte - bŏgnor. Så
satt vi och fläkte - bŏnor (d: ögp-
nade fönskidorna för att få
ut bönorna). R. f 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bönbälg

bägnebäla pl.

bönbalgar, bönskidor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böndag s.

bunada p.; bunadaa

böndag

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lh. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bõndag

bȳnadå

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bönda

bönadå, m., -n, pl. =, -na,
bönda.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bönda

bönda

K-f-86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. + bönka

bynʃʃa (- ar, - a, - ad, - ad, bloū
i n. sing. , - a, pl. - n l. -ʃʃkn,
pres. particip bynʃʃarks l. -ʃʃkrks)
intr., ifrigt bönfalla, under
jämmer anropa om.

Kwinnan kum lūor o bynʃʃar
for brǫ o sa ēt, sa et ānēd
~~kom~~ hos fōlk, o sa jīdor mānen
ālri nedrēta nud.

Bromma. Alāur.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bönsöndag

bunnesända

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bår

bår, f., -ar, pl. -ar, -na,
bår, bår- l. hjulbår.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Bärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bör, -lin, -or x "bör" sb.

skoklåra

han hade kägelkörlen på bylen.
N. J. 86 80 Han hade korgen med småkakor på skoklåran. N. J. 86.

Hf. x bär-bör o. x rullbör

Hf. på gubben med N. 4 Bör.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* börd

byr, -ån m. (!) sb.

börda, -fång av nyt, t. ex.
halmfång

(s: ja math slågan).

n. Nr 7494. Öja Harrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

byr; pl. ~a* l. ~or* bord sb.

bårda, fång av nyt (med rep omkring)

en ~ byr ~ hálm ett fång ~ halm.

R. fl. 86.

*) I ~ mera tillfällig form.

Nr 7333 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × bord

när ja ynta kona

fa stora byror, nök,

so stälde ja fsjvan

pa gålad. Vår jag inte

kunde få tillräckligt stora

halmfang, så ställde jag

höfsugan på golvet. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) *börd

sb.

Genus mask.

(>: han mota lèjzan :
läsa "honom").

R. L 86.
Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börda, s.

börda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

95.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böŋja

bòŋja -ar -a -ad

di' hade borjad a böjt dē̲r

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. börja

den börjar i oktober tryder
på våren. Vätnet
börjar att trycka.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

börja

börja, =

Pres. sg. -ar

träd börjar o -
rödnar. Trädet bör-
jar att rodna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. börja

spånen borja
o. läkta. Spannen började
att läcka. K. f. 86. / nor. de
borja, ble, fuga, so
borja, de, o, bäsla, sl.
När de (havande kvinnor)
började bli "tjuka, så böri-
jade de att "barnslå" sig.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

börja

när de sín
borja, blé grìjsmad, so
blé de snárt smór.
Vår det (som var i kärran)
sedan började bli kornigt,
så blev det snart smör.
R. f. 86. / pantóflorna borjar
o kómor. Potatisen böjar att
komma upp. R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. börja

de ~ va ~ ja ~ rålad,
om ~ hon ~ hade ~ börjad ~
o ~ gåtad. Det var (vore)
jin ille, om hon hade börjat
att skrika. N. f. 86. / de ~
borjar ~ o ~ bránor. Det
börjar att brinna. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

börja

börja, =

förs. ~ er

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

o. so. genom. er. borja.

ble. sjùga ok sö genom

så si böjade blizjuka ...

n. f 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja

börja, =

de fek börja jo ny't.
De fingo börja på nya.

nte te o börja
me. Inte tröa att
börja med, inte i bör-
jan. M. f. 87.

St. Herrestad HA. 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja,

böja, -ar, -a, -ad.

vi böja am mår-
nan, nor sölen
sto åp.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja

böja -e -a -ad

bakarna böjan va näbe

Nybro

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bòŋja

bòŋja -a -ad

jø̀, de jø̀ŋa di te bòŋja me

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bòrja

bòrja -ar -a -ad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bòrja

bòrja

te a bòrja me

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers

Hj. Andersson 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böja:

di har ènte bonjad a
hògad enné.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

börja, vb

börja

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

97.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

början

början (obj(.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bóns

bons. -en

sín sa vende han óp a nén

po bónsen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bös s.

bars r. ; 2 a

bös

M Areskoug 1926. № 3

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bors

bors; pl. -a

penningbors

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bös

bors, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
böns. Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bors, -an, -a, -ana

börs

penningbörs

ja har inte sudan kóvor i bórsen. Jag har bara kopparslantar i börsen. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ börstjärt

bå²rastjæ̀rt, m., -hn, pl. -a, -na, bårarm på en hjul- l. armbår. - Äfven bå²rastjæ̀rt.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bös

bös l. ¹- or, m. och f.,
n. bösk, pl. ²- sa och efter
bor, bör, ¹- sa, komp. ²- bare,
²- basl, ¹/, ond, om väderleken.
bösk ser ²ud tr en ¹bösor nat.
bösk ¹vär, ²/ ved. - månen
¹val bösor, ¹mohs. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

¹Lärs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bö"s

bǫst obest. n. sg. adj.

dålig väderlek

v. får. bǫ́st. Vi få

dåligt väder.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bös
adj.

bøs

fut. dålej ; nn vådalek.

ja ~~k~~ kom ved i ålt de

bèsa vœred

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bös a.

(bøs) bøst (bø²sa)

bøst vær : fult väder, oväder

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bös
a.

bǿs, n. bǿst

dålig, ful, elak; om väderleken.

vi' skal̲e gå dæ̀r om vi'ntoren,
om de va à̀l̲i' så bǿ́st.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

bǿs, -t

×bo"s

adj.

som medför oväder (regn, storm o. d.); superl. ~ast

Hört i utr.: da ~ ser ~ ud ~ ha ~ en ~ bǿs nát. Det ser ut, som om det skulle bli oväder till natten. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× bös
adj.

da ~ va ~ so ~ bǿst.

Det var så dåligt väder
(snöyra, regn etc.). D. f. 86.

dá skola da ~ blé ~
bǿst, nær ~ dær ~ va ~
en ~ dagár Prus ~ mánen.
Då skulle det bli dåligt vä-
der, når det var en full
fǿring månen. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bösa

sb.

bøsa f.

häftig regnskur

en bøsa regn en

regnskur

Jfr regnbösa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bỳssa f.

× bö"sa sb.

häftig regnskur

en ~ bỳssa ~ rägn en ~ regnskur. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössa

bössa², s. – n, pl. – bör, – na,
bössa. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bùspa, -an, -or

bössa f.

gevär

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bössskott

bùssaskùd n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bösta

bösta, -ar, -a, -ad.

fiska, ge styk;

de tör inte bösta

flyttana nä.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bösta

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads [illegible]

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bŏste s.

bø̲sta n. ; pl. —

skinka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bösta

bǫ́sta

sb.

bog fra slaktat svin (oftast om rökt bog). Jfr *fläskbösta

Ån. i sms.: välkömen nýköz o. välkömen hära me. fläs o. me. bǫ́sta o. gǫ́t kårn om hǫ́sten. K. f. 86. Se närmare u. nykung.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bóta
v.

bóda

lappa kläder

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bötta

Refl. vb.

bùta, sr, bùta, sr

sätta sig ner och vila (för att ta igen sig), ta sig en vilopaus.

ja, för, bùta, mr, lid.

Jag får vila mig ett slag. /

ja, bùta, mr, lid. Jag tog igen mig en stund. Dr. y. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ç cellulosa

selåsa -an.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cementgolv

sb.

sméntsgól n.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

charabang

sarabáz

han sad ena uan sarabáz. Han tär ensam i en charabang. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

chaufför

Saførˈ, -en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

chaufför

Gafför -en

men den va jo en Gafför ---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

chikaneera

Sakaneera

Sakaneera ud folk = förtala.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads [illegible]

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

choklad

Sockelå

K. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɕhokolad

ʃokelå

kåga ʃokelå a smoja

smørmåda

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

chokladkopp

Sokeläköp, — — — 1/1 a om.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cigarr

sr gå̄r , pl. -a

(Steiman)

4062 Bjeresjö, Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cikoria

№ 300 Herrestads hd.

1
Sɛgørja, f., -n, 1/ utan pl.,
bolleht. cikoria, kaffe-
surrogatet cikoria. Lɛ̄fzor
1
en for mēn Sɛgørja fɔ
1
kafēd, sɔ bōr ed bēst,
men lēd gør gōt ān, 2/ med pl.
-jor, -na, slōng af cikoria.
2 2
Kāgemāren hade hāra tōa
1 1
Sɛgørjor ijsn. Ekomma. Slārr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cikonia

sigonja sigõnja

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

çikonja

segõrja, -an

slags kaffesurrogat.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ċ'ikoriestyfte

sɛgɑ̃riastiffe, n., pl. =

sɑ̃ la di' stɑ̀ra sɛgɑ̃riastiffe

pɑ.

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

clydesdalare

Klysdålara m. j pl. =

~

häst av Clydesdale-ras

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Corps-de-logi

Kolaʃ2 n.

mangårdsbyggnad på större gård

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

corps de logis

best. f. kaleſiad,
om huvudbyggnaden å stöne gården,
t. ex. St. Herrestad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykel
sb.

súkel, · pl. súkla

m.

lin. stôlan súkel en

stólen cykel.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla vb

²sŷkla ; -r, - ; — ; -d, -d.

cykla

e han ²sŷklad ¹cyn ².

e han ²sŷklanes ².

M. Areskoug 1926

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cykla

sykla -ar -a -ad

koma syklanes

eller sykla etj.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sykla

sykla -a -ad.

pres. part. syklanes

e lånen syklanes?

1953. Bromma. Hemstads kl

cylinder

sz líndor

(T. ex. i en väderharpa)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cylinder

selíndare, -ar

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dabb

dab, m., 1 kn, pl. 2 a, – na,
snorklump. allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dabb

dab, -en; pl. -a sb.

snorkelump i näsan

stora dåba i näsen

stora snorklumpar i

näsan.

N. g. 86.

Jfr *snördalk

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dabbig
adj.

dåbad

täppt i näsan av snor-
klumpar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag
s.

da, -n. pl. =, -na

dán èta

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

da m. j dåa dag s.

dag

hele dan : hela dygn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag
s.

da, pl. da

tòltse dá.

hum va hùma om dán
= hon var hemma den dagen.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

dɑ̲, s. -n, pl. =, ¹- na, dag.

dɑ̲n kuɛm ka lɛŋs brɑ̲

ɛ̲in jɯ̲l. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

,dag, s.

da, -n; = ,-na

hon das (= hun dags)

Nr 4667 Bromma, Herrestad hd

Per Larsson 1901. Exc.

104. 11.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag
s.

da, m. =

tre' dá' i vikan så stø på
a task ina mæjalan.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag:

po di dåna va tår

fjär ryssmån

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers

~~Hj. Andersson~~ 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

dɑ̲-n. pl. dɑ̲, -na

på dɛ́ dɑ̲́na

sɔ̲ lɛdʒɔa dɛ́ lɑ́v ɛ
hɔ̲́ hɑ̲́s en dɑ̲́.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag II

pa di dåna frk di
ga omkrig i gånana a
tydza lrta.

bèdza dåna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag III

har grèven, fár vi en krona
om dán eton dèta ?

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag III

de stå di dom me i åta då.

han jälp hånom a hösta
i två då.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag
(sb

da, -n, =, -na
m.

der går mést an dá.
det åtgår nära på en dag.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag:

nu fjönde han i då hål ét.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag:

på dí dåna = på den tiden

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

dag

da, -n, =, ⁱna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vänta en dag! Vänta en dag!/ i. da. mörs. i dag. på morgon. m. f. 80./ en, i morse.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dag:

de ~ vá for ~ dán.

Det ver per dag (= avlöning en beräknades per dag).

n. f. 80. | en ~ to(l)tre ~ dá.

Två till tre dagar.

de ~ va ~ dimed dan ~ dán.

Det var åtminstone den dagen.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. dag.

2. dìsa dáma

i dessa dagar, under de
närmast förut liggande dagar-
na.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 89/ han har gått
o. mökad o. sörad dán
ägénom. Hon har gått om-
kring och gråtat och sörjt dagen
i ända. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

dag.

ɔ̀nte pa ~ én ~ ota ~ dà.

Inte under en period av åtta dagar. inte under de närmast följande åtta dagarna (kunde jag arbeta). K. f. 86. / han ~ bø ~ hàima dén dán. Han stannade hemma, den dagen, K. f. 86. / dan ~ fór dagen före, föregående dag. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. dag

so~ bler~ da~ rájn

dan~ à~t~or mé. Så blir det

regn dagen efter med. K. J. 86./

da~ skola~ ja~ stå~rt dan~

à~t~a. De skulle ga på efter-

kalas dagen efter. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dag:

de va de om dån nä

I: lårdagen också

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag;

da, -'en s.

da, -'na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag

da, -n, = -na

de sjuna dåna söckendagarna. / e då i dag.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dag

han e konsti den
da e då. Han är begyn-
nerlig aldjämt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas vb

das

dagas

de bejgnte liˢ as am a das

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagas

dås (dås, dåddes, dåts l. dås)
impers., dagas.

de bejynzte o dåddes, nær vi
sydde öf. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Läse

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dagas

Pret.
dàdas

Pres. das

de ~ borjar ~ o ~ dás. Det
börjar aŭ dagas. / de ~
dàdes. Det dagades. R. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dager

dar, genus obestämbart, oböjl.,
dager.

Si liza min san te dar om
morna. Bromma.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagen
s.

dåa

dageljus

de vàna te dáe, stýgom.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygd r.

dagg s.

dagg

de va lätare a sla grésed
an nar dygden lan po.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lt. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg

dag, -en

Genus mask.

M. f. pl.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Ar[illegible]strom, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

idagg, s.

dag

Obs. Ordsamt. kan den genuina formen dag, se under dugg.

1-s.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

57.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagg

dag, -en

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

dagr

(dag)

Genus mask.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daggig

dögad ; n. = ; pl. ˜ -a

Å. immig.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daggmask

dagmårka pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagjämning

dajöwning, -en

vårdagjämningen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagjämning

(-s.

dagjämningen best. sg.

vårdagjämningen

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dagleg

dalǽj

daglön. - lega

ga på dalǽj (uttl. till gården på arbete)

1340 Bjereslö. Herrestads hd

M. Åberg 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Daglega

dalåje

Han gå po dalåje:
Om en dagakarl tom ej å lagstadd men bor
i stathus.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalyn pl. -or

de blefj inera dalynor

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalun r. j -or

daglön s.

daglön

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. N 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön,

dalpin, -ar s.

-- dalpinen va

lidin.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalmn, -en

brännvinet på dalmnen

di fyls öd

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön II

en rèkti dalun gar
tr femtan krönor om
dän .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daglön

dalför[1], m. -, -en, pl. -or, -na,
daglön[2].

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagl̃önare,
dalupnafs, -ens.
—, — na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagmena

daménna (- ar, - a, - ad) indpers.
om middagssolens inverkan på
frusen mark l. snö; upptina:
de ha daménnad, så de e
réplett sládded o gå.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dagmena 16

damèna ; -r ; — ; -d.

töa

de damènar i da . (som börjar smälta)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daménpa, = *dagmena
                    ock

Öres. – 1 år

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

två under dagsmejans in-
verkan.

dä. daménar. K. J. 86.

Jfr 2. *dagmäja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dagmening

dameˊnig, m., -ar, plan pl.,
middagssolens inverkan på
frusen jord l. snö.
Snöen har je bort me dameˊ-
nigen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dagmäja".

damsjan best. sg. nb.

dagsmeja

damsjan tär på snön.

dagsmejan tar på snön, ut-
över sin verkan på snön.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daḿýa, = 2x dagmája
ɔb.

yngre form!

Pres. — ¹ar

om mn̊: mn̊alta under Dags-
mejans inverkan.

da ~ daḿýar.

R. f. 86. Jfr x dagmena

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagning

dåning, m., -en, utan pl.,
dagning.

Jäfs han kumafrå i dåningen,
så e han lant nu.

Bromma.
Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags

han dájs ----

1956 Baldringe. Kenestad h

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dags
adv.

das

I sammanställningen
har dås hur dags.

da beror se på hår
das då blår.

M. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagskörsel

dåsspörsel, m., -ən, pl.
-sla, -na, dagsskörsel.
Öja.

.№ 300 Herrestad hd
Per Larsson 1901.
Häär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dásgús

dagsgus
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

tridja tarstan 2. tór
skola . de. laga . se
2. dásgús. Tredje torsda-
gen i mars månad skulle
man gå till dags vid d.
dagsgus (d: man skulle då
ej ha gus l. lampor tända).
K. Ki. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsregn

dåsrâjn n.

A. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverkare

dasvärfyare

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärke -ad. pl.=, -en

ellen dasvärke etc.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvǽrfja, -ad, pl.=, -an

ellen dasvǽrfja etj.

dæ skala vi jöra dasvǽrfja
for fekrégjabéde.

yngre: dasvǽrke

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke;
dasværfje, — 2d s.
— , — 1m;
han fäfj pu dasværfje;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvǽrtje, n. pl.=

jöla dasvǽrtje

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasværfje , n. , pl. =

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärka n.; pl. =

K. f. 27.

den genuina formen är
dasvärfta el. dasvärfta. J. I–s

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärke n.

l. dasvärke

dagsverke under Herr-
gård.

m. f. pl.

Ifr pigdags-
verke

öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvǽrfje. -ed. pl.=. -en

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke s.

dasvärtjɧ n. ; pl. –

best. f. pl. dasvärtjɧen

dagsverke

sagɛv han ajar di

dasvärtjɧen (dagsverkena)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasværfle, n., -d, pl. =, -r,
dagsvårke.

Alm.

№ 300 Herrestad hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke, s.

Lasvärtja

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

11.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvärke n. j. pl. =
l. dasvärke
jora, dasvärke göra
dagsverken

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagsverke

dasvæ'ɑfja. -ad. pl.=, -an

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåvrk eller dåuor

dagvard s.

frukost

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

dåvork, m., -n, utan pl.,
dagvard, frukost.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dagvard

dåvra

frukost

K.-f. 86, som uppgav sig ha
hört ordet av sin mormor.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 dåvorsmaud

dagvardsmat

frukost

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dagleg

dalaj, n., oböjl., dagslega.

gå jus dalaj, arbeta för dags-
pänning, låta sig lega för
1 eller flera dagar.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dal

dal, -en, -a m.

bäka o. dala backar

och dalar

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dala

dåla -ar -a -ad

sjunka, avtaga ; t.ex. om tolen ;
även i bet. lacka mot åldersmen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalaklocka

dàlaklokkp; pl. ˋ— — ˋor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalaklocka

dàlaklóka pl.-or

golvur med urverk från Dalarna

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalaklocka

dàlaklóka sb.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalatåka

dàlatò̀ga, -an

Vinma som stå i dalar eller på
sidlänta ställen

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalbaga;

dalbägr, -ar s.
kölstycket omkring
stickhålet på en
slaktad gris;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dalbak

dalbåg, m., -en, pl. -a, -na,
parti som utskäres omkring
stickhålet på ett slaktadt svin.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dalbake

dalbåge, -en

köttet omkring stickhålet på slaktat svin.

Nr 3906 Högestads Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dalbake
sb.

dalbåge m.

triangulärt kött stycke
utskuret kring stickhålet i
svinets hals (användes ofta
till korv; dalbaken blöt-
tes ut i vatten, för att blo-
det kring stickhålet skulle
avlägsnas) D. d. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daler s.

dålor r. j pl.—

daler

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalen

dàlor

= 17 öre (= 1/6 av en riksdaler)

du ska få fémti dàlor i lön
tré dàlor: fém dàlor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalen II

i sing. dåle

halfèmte dåle . 4 1/2 dalen = omk. 75 öre

halfète dåle , 5 1/2 dalen . = omk. 93 öre

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalen

dàlor

gammalt mynt, = 16 2/3 öre.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daler

dål², m.,- n, i pl. brukas formen dålor,- na, daler, mynt motsvarande 17 öre i nu gällande myntfot.

En dål² skåpan för pantlåflorna.

Ni dålor snesen för löfsen.

Öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåsa².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daly

daly
sb.

dryk, drnöj

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× daljå

daljå -a-ad

aga. prygla.

ja ska ta en tjäpp å daljå di' räktast me.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàlja, =

gestryk

dalja
vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalla
s.

dàla -an

stålning för liten lampa

för i tiden hade di bära en

liden plina, som stö på en

data (dàla) J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåla f. j. -or

x dalla s.

lampställning
av trä

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dalla

dåla, sf. -n, pl. -lor, -na,
hänginrättning, bestående
af en stake, på hvars nedre
ända sitter en brädlapp.
Staken hängdes på en spik på
på brädet. Satte ett ljus eller
en lampa, uti kring hvilken de
slöjdande kvinnorna placerade sig
i ring.

N. 300 m. Herrestads hd. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dalla
s.

dàLa, -an

Se P. Larssons beskrivn.

hängande ställning för gjus el. lampa.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dalla

dalla, -an

ställning för gammaldagslampa

hänje dalla. stå dalla.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. *dalla

dàla f.

sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

tråknubb på vilken
en lampa ställdes (tvd. ned-
hängande från taket).
den - stå på en - dàla.
Den (lampan) stod på
en "dalla". R. f. 86.
(d: de - dàla, när de stå.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. dalla

lrasom ~ rwstas; ob.

se u. 2. dalla ob).

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

dàla, = 2. * dalla
vb.

dallra, stå oråkort

dr. dàla, när, dr. stå,
krasom, rùstas. De dall-
rade, när de stodo, likom
skakade (om lampkuppar-
na "dallorna"). R. J. 86.

Nr. 1533 Hegeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. Dalla

vb.

den sta ~ Ov

dàla. Den stod och dall-

rade (om en lampstubb).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dålig̈t

dål̀ad adv.

vacklande, osäkert

(om gång)

han ˊ går dål̀ad. Han

går vacklande.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dallergräs
sb.

dálorgrès

(I dekokt av dallergräs fås-
des grönt)

T. J. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dallra

dàlra, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blån dr. dàlra áltíd

pa. en. ásp. Bladen

de dallrade alltíd på en

asp. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dalmas

dalmåsa pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ daltåka

daltogga

dimma i dalarna

di'e så togget i'da, hån e tåv fark'
daltogga.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dām

dam, -en, damer, -orna

1. kvinnsperson av högre stånd

2. även hos allmogen benämning på de kvinnliga deltagarna i dansen: däri motsvarighet åt herrarna och (se II)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dām II

dàmornas tùn, då damerna
togo i ring och långsamt dansade
runt; denna tun ropades ut av spel-
mannen.

Sv herre

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dam s.

dam f. ; $\frac{2}{-}$ or

dam (i kortspel)

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. V. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dam

dam

I kortspel

rudor, dám ruter

dam

I inera genuint mål teol. dam. 1.1–s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm

dam, -en, -a m.

en-gjévor dám en

djup damm

n. f. 90. / Jfr vattendamm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm
s.

dam, -en

den e en dáin udanóin

fjörkegården

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm

s.

dam ˈen ˋa ˋana

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm
s.

dam, 'en

dæn e en stór dám

læjor ùde

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm
s.

dam, -en, -a, -ana

ska vi ènte gå nér på dàmàna
å spèjla vos?

(vid Hemestadgården)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

damm

dam, -n

(vattensamling)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vr. fsk. stå på dämen.

Vi måste stå på dammen

(d: dammens is, vid byk

vintertid).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dammig

dåmad, n. =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dampa

dàmpa, = vb.

låta fukta tyg o.dyl. innan det pressas med press-järn

ja-far, dàmpad

först. Jag får dampa

det först. K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dampig

dàmpad, n. =

fuktig

T. ex. om fuktighet i ett

rum

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dampig

dämped l. -or, m. och f.,
n. -ped, pl. -peda; efter for,
for, dämped o. s. v.; komp.
-mpedare, -mpdast, fuktig.
Om boställer och deras väggar.

Dila e så dämped, fegt de
lidjor jo sänen båten.
Oldjana e dämpeda, so di e
svärta. Bromma.

Slänn.

№ 300 Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dampig

dàmpad n. adj.

fuktigt inomhus

där e dàmpad

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t dan

obj.

dan

(endast predikativt)

"mycket förskräckt av fruktan för att en

stor fara skulle uppstå".

ja blå so dan.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåŋŋa (pl.) × daningar pl.

(några), (två) likadana

de e två dåŋŋa, de ha blis
1 pånan bägge.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans, m., 1 kn, pl. 2 a, - na,
dans.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans
s.

dans

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans. 1 en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans;

dans, – ˌlɔn s.

nor di jɛ̀ʃ ti dáns;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans
s.

dans, lan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans

dans

Sv. danstillställning.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

en. dáns en dans. /
e. dar. non. dáns? Är
det någon danstillställning
där? R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànspa, =, -'ad

dår dànsa, de, ti, de, ble, vàrma. Dår dansade de, tills de bleo varma.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dansa

dansa - i lån "dansa in"

logen, anställa dans med festlig-

heter, då lergoln lagts i en loge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànsa -a -ad

sin dànsa di ta klòkan

va ét om náten

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa vb

d$\underline{a}^{2}$nsa ; ^{2}–r, – ; — ; ^{2}–d, ^{2}–d.

dansa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa,

dànsa, -`ar, -`a, -`ad,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa
v.

dø dànsa dì mìed mér
gàmeldàs.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dàansa -a -ad

di dàansa på gàdàn

nu kan di gàmla dàansa

hur så mit di vill.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa
v.

dànsa -a -ad

kan du dànsa mèlan dànsen,
ét, två, tré.

Text till en dansmelodi.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa II
v.

sin fek han dànsa for
mestor ènefg = fick pygel.

d 12

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa III

de dànsa di hær òpe
1.
på vejan, a dé sa vàn
a inøff stæjnte dom te
nàken.

14.0.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànsa, =

dær dànsa de, so
fi'tan stø dær
dansade de, sa
sū gatsmutsen gynde,

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dàːnsa -ˈa -ad

bn fɑi ta fɑn hån, liasom nɑi dˈ dansar.

De e ente gott fɑn en sylten so ˈa dansa.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dånsa /- ar, - a, - ad, - ad, bloti
i n. sing., - a, pl. - n l. -bhn)
tr. och intr., dansa.
för dånsa di böra fjälja o vals
o kadril, ènte polkèt o masyrska.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànsa -ar -a -ad.

kadrélen han kóm, a líbar han dànsa.

a se dànsa vi på véjan.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa

dànsa -a -ad

de va mést va jùlatíd di dànsa.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa.

dànsa, =

dr. dànsa dér.

De dansade dér.

n. f. 80.

R. f. 86

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansa II

dær som va ògza mà_na.

di dà_nsa me dì' ó'_sa.

hâml. vid julbarnens
(jù_la lè_gzana.)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsebàna.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsebàna

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dànsebàna, -an

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansbana

dånsebånor pl.

N. g. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansgille

dånsagila n.

danstillståndning

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

danske

56.

dànskana best. pl.

--- lràsom ~ dànskana,
nàr ~ dr ~ rèknar ... lik-
som dànskarna, nàr de
rèkna. K. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansk
s.

pl. dànska

den va tvåu dànska kom ígen.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd
I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansk
adj.

dansk. neutr. danst

de va i gustav trèdjes tíd,
när skåune va dánst.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd
I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

danska

dànska

danska språket

dialékten gar úd liàsom lid

på dànska.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

danska

dànskà

danska språket

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers

~~xxIxAxxxxxxxx~~ 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dànska

(dankt språk)

danska
sv.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr halvdanska

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansmästare

dåⁿskmèstare, m., -n, pl. =, -rna, dansmästare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansmästare

dànsemástare

en semàskicklig i att dansa.

den va rèktså dànsemástare

fö'r i tíden.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dans-sal

dànsa sàl

sal i bondgård, i vilken dansades

sòma hade dànsa sàl

(om sal på åsden av boningslånga)

= sòmaastùa

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

danställning

dánstaställneg, pl. -ar.

Nr 4878. St, Herrest: Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dansttillställning

dánsttsstálnng

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

darra

dàra, =

skakas, ristas

de, dàra sá. Det darra-
de så för förfäret. (t. ex. un-
der ett åskväder) R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

darrig

dàred

darrhånt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dattla
l. -ada

dåtla (- ar, - a, - ad, - ad, pl. -ade,
- a, pl. - n l. -lan) fr., tadla.

ja ha blod sa dåtlad au
åla mänsor. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

datum

dåtoen best. sg. (sic!)

ator, dåtoen av

datum aŭ dôma, enligt
datumet

n. f. 80.)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

pers.

di. obj. dom
(–)

dom användes som refl. pronomen
i 3:e pers. pl.

de kan di:ka mé dom.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de;

di pr.

döras gen.

dam ack.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

di,

obj. di, svagton. doin

di hade sån i di (i dem)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

Obj. form di i betonad

ställning

di sålde di mä,

de sålde dem också.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F

de

de ; tryckav. de pron.

obj: form. dom

de - hade - inga spisa.

De hade inga kaminer.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

de
pron.

de tryckestarkt.; av.
som obj.-form.
kan, du, leda, ögon
de tr. mig? Kan du
leta upp dem åt mig?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

de

dem. pron.

dé fyda, dé ita.

Det ryggade de gi tillbaka

för.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. de

Ax. de någon gång pers. pron

ja, tänkte: "nu få, dé där

nära på östorlén".

Jag tänkte: "Nu få de (åska)

där nere ja° Österlen".

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de II

di ss. obj., starktonigt

di' tø' di ifra búnorna.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de III

dom s. reflex. pron.

jå, di hade álti mé dom
mád a brànevín.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

di ä̲d for dom sä̲lə

də ätə för sig självə

di har sä̲l fy̲t dom = de ha
själv(a) fitt sig.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de II

di. obj. form di stavkton.,
dom svagton.

gu jälpa di' som sád hér.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

dem. pron.

pl. di obj. starktonigt di

svagton. don

hå ta dan på di?

för taga

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
μ.

di ella de
(-)

de feja fjèva på månaderna.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

di, obj. di Starkton.

dom svagton.

so ta di di hum

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

di

obj. starkton. di. svagton. dom

dæ e gilda náinn på di óse.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

dɛ eller dɛ

obj. form dam eller dɛ

de

nɛ ska ja fœra åle dɛ au ; obj. f.

dɛ hvnœra dam (sig) dem eller sig.

je ²inte dɛ, for dɛ har ja jo jed.

(gjr inte dem, ty dem har jag ju gjort)

M. Areskoug 1926. Vänd!

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi hådde dom (tjørna) vända,
sa de sprant i fjon a svåla dom.
sa sa de am de som gjüte dom før.

se de. II.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de II

× vi hade dam vända sa di
sprant i gön a svàla dam.

+/ sl. fjöna, kona.

sa sá di am di sam jute dam fár.

303 St. Köpinge Herrestads hd
Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de; svagtr. de — pron.

dom (dom) obj. form.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

när de våra om fram-
tiden ... när man sysslade
med ovanbruket om våren.
n. f. 79 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

de

dem. pron.

dː

dːí två

n. y. 79

dí sàlded, jå. de sålde

det jin.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) de

dem. pron.

hóna va de dí va?

Hur var det dé var? (: Hur

såg dé ut?) . N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de
pron.

di. obj. dom

anv. ss. reflex. pron. o 3:e pers. pl.
om jùlaléggana da hade di
mad mé dom.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de

3 pl. dom ss. refl. pron.

di fetj eitə nə́ dom sə́l.

= sätta sig själv.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. de (sällan) 1. de

de (tryckts.) *) pers. pron.

obj. fom. dom (tryckts. dom);

gen. dôras (tryckts. doras). xx)

de, står, se brå. De

reda sig gott ekonomiskt.

N. J. 80. so, komor, de,

*) ofta i ältid hed o, sér,

betyd. se, ôm. Så komma

man te et. läpp IV. xx) Tbl. reflexivt, se lapp V.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. de

de alltid hit pers. pron.
på besök.

m. f. 80. / dr. gól o. dr.
skrédz. De golo och
de skreko (om gäss). R. f. 86. /
doras. mormor deras mor-
mor. R. f. 86. / de. skolen va.
dé o. brór. De skulle vara
Dubro "der (förelog den one) m. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. de

pers pron.

de ~ bòda nera ~ e ~ màsana. De bodde nere i mossarna (d: öja mosse). R. f. 86. / ha ~ e ~ da ~ dòras ~ hàz ~ hèdar, som ha vårad hær o ~ gàlad? Vad är det deras hund heter, som har varit här och skällt. R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

1. de

pers. pron.

de lå, dom

pösa, för de

mälna, so

op, dom

tjana. man lade dom (: bröderna) i gatan, för att de inte skulle mogla så hängde man upp dom (: gatorna) i hanabjälkarna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

1. de

de, hå doras, pers. pron.

paragråfor. De (tjänatemän-
nen) ha sina "paragrafer" (be-
stämmelser) att följa. R. f. 86.
De hade sina titla, t. d. om.
Man hade sina öknamn på
folk. (dom här utan bestäm
tyftning.). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. dɛ ; sälls. dɛ

obj.-form dom l. dɛ l. dɛ

2. dɛ dem. pron.

åla dɛ́ årɛn alla dɛ åren. N. f. 86.

dɛ ~ dɛ́r dɛ dɛ́r. N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Alleskoug 1961.

på dɛ ~ dɛr ~ stålɛn

på dɛ dɛ́r gårdarna.

n. f. 80. ta ~ dɛ́ / åzan!

Tag dem endan! N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. de
dem. pron.

dær ha en
sprøgad mjad e dé
hàlorna. Dær har man
sprungit mycket i de back-
slänterna. M. f. 80. / dær
e möga tröl a dóm. Det
finns många råa sällar bland
dem (= av värnpliktiga från Malmö,
som förlagts till regementet i Ystad).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. de

dem. pron.

so ʃɛʃʃa de bûd
eta brènavin me dòm.
Ja skickade de bud efter
brännvin med dem. M. f. 80.
hàslaʃʃàpa, dé va ja
sàja. Hasselkæppar, de
voro jin dega. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 2. de

dem. pron.

dær ~ e ~ mòŋa,
som ~ ha ~ hat. dé ti ~ sáft.
Det finns många, som ha an-
vänt dem (d: fläderbären)
till saft. K. f. 86. / dé
tyĺnor ~ ni ~ kàŋla. Dem
känner ni Ranske. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. 2. da

Dem. pron.

dé skola dr

ha tr gránt z mòza ár.

Dom (z: de nya klä"dena) skulle

de ha till finkläder s' många

år. K. f. 86. / där e. stórt

forsél pa dóm. Det är

stor skillnad pa dem. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 2. de

dem. pron.

ha ~ va ~ da ~ da ~

kàla dé? Vad var det de

kallade dem? K. f. 86. /

da ~ e ~ lég dé. De äro lika

dem. K. f. 80. / da ~ vá ~ jo

~ dé åren. Det var ju

undes de åren (= som det eller

det hände). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

2. de

Dem. pron.

vi vändes ja inte
i lav i me i dóm. Vi um-
gicks ju inte med dem.
R. f. 86. / an i hå jöra me i
di i kåtana. Man har (fak-
tiskt) besvär med de där
katterna. (affekt betonat).
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII. 2. de

dem. pron.

di va lìa gàmla,

dí två pàgana. De voro

lika gamla, de här två

pojkarna. R. fl. 86. / tágan,

dí rèdja, di ma hálm.

Taken, dem ryggade man

med halm. R. fl. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

2. de
Dem. pron.

dær va a àlle de sòrtor. Dær fanns ar alla de sorter (något affekt-betonat). K. J. 86. / dí hade bara én jág. De hade bara en pojke. K. J. 86. / so ble dé fórt bàgta. Så blevo de (: skällkakorna) fort bakade. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

2. de

dem. pron.

ja har +) inte gaznat dé på mòza harans år. Jag har inte använt dem på många Herrans år. N. f. 80. / so. jelde han dé tjén. Så återgåldade (lämnade han) dem tillbaka. N. f. 80.

+) Respektform

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. de

de trycker. rel. pron.

stärtana de de hölt, 2.

handtagen som man höll i.

K. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd,
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. de

de gjälost det. prov.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han ~ tjènda ~ ja dé,
som ~ hade ~ vad ~
bétjénter. Han tjände
jn dom, som hade varit
betjänter.

M. d. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

december

desémbor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

decçember

desémbor

den fyugefóste desémbor

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

december

Decembr, m., = i alla
fasns, pl. obrukl., månaden
December.

Allm.

№ 300 Herrestads hd. Lärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de där?

dem. pron.

di dær ~ spårna

de där? spadarna

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de däräde

de-däräde

de där?

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{dag, -en
{dag, -en

deg

sata ~ 2~ dåg sāna i deg./
ålta dag knāda deg.
K. f. 86. / dágen den ~ h-ós.
Degen jäser. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag,

dag, - kn s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

dágan best. sg.

kvìgan o gǻ n. alte-

dágen. Hustòrun på gården

och gàg vi knåda de

degen

K. f. 78.

H. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag r.

dag s.

dag.

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

dåjan beat. sg

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deg

dæj, m., 1- ər, pl. 2- ə, -nə, deg.

vɛ̀ʔ-ta tɛ dɛ̀ʔ-jana blɔ̀r jɛ̀ʔ-sta rɛ̀ʔ-plɛt. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x degspegel

dæjspæjl, m.,- len, pl. - a,- na,
degspade.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[x] degspegel s.

[2] dåspægl r. j -a

degspade

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lt. Kjörnare

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*degspådel

dægspægl

liten trågade, varmed bak-
trågen skrapas rent från deg-
rester.

R. f. 86.

Nr 1633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dagspädel

dagspäjl m.

mindre tråspade, varmed
baktråget renskrapas från
degrester

M. f. 90 Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

degspäjl

dagspáyl, — ¹ en sb.

mindre trägade, var-
med baktraget skrapas
rent från degrester.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× deg-spål

dajspajl

hödspade

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dekadens

dikedåns[1], m., -en, -ens pl.,
dekadans, obestånd, förfall.
Där e en stor del av döras
släktinga[2] som e jos dikedåns[1]en.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.
Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del s.

del r. j ½ or

del

många delar

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, ˈ-an, ˈ-a, ˈ-ana (sb.

bèdʃa dèlana båda dalarna,

båda dera

M. y. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del

jå for ål dél

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del

del, -en pl. -a

ja for al del

di sa hä:r bägge dela.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

del
s.

del

dær e wédgrøvad nwé en hél
dél.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. del

del ; pl. -a, -ana sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

én del viss, omlig

de sa vel

N. f. 80. / bägga delana.

K. f. 86 / man sade väl ja

båda sidan. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. del

dí plata ~ dr. ~ zíd sb.

2 ~ fýra dèla. Dem (s: skål-

kakorna, se n. skålkaka)

plattade man ut i fýra

dolar. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela
v.

dèla, pres. délor, dèlte,
delt

vi slàta-n a dèlte-n rèktet.
i:gràsen.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela

dèla. pres. délon

di' délon wéd

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela

dèlja, -ta, -t

N. J. 28.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela
v.

dèla, dèlte, delt

nú kan di delt úd jóran, så
kan e bled nybýggare.

Glans

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela
v.

dèlå

di vela dèlå jåren.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dela
v.

dèla, dèlte, delt.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. dèlla, -te, -t dela

s. -ar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dar, da, délor, s2
od. àla hól, da, e,
krùman. Där det (härt)
delar sig åt alla håll, det
är "krumman" (hjärnans översta
del). Ö. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dela

(dèlfa, -ta, -t)

Nr 7536 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dɛ deltad tvært å.

de delade det mitt av.

K. f. 86. / delta å de-
lade av. /
so deltɛ di jåren. Så delade
de jorden. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

delation

delasjön

betalningsanstånd

R. f. 87.

(Å. Areskoug).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. mon.

den. neutr. de

på de' vised

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
pron.

vɛ́st va. de dɛ́.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
pron.

kàndonna di kone di fjèva.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den, neutr. de eller dé

el. dɛ eller dɛd

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron.

dan.

pl. di, obj. di starktonigt

dom svagtonigt

ja kan altid kalat di för "vänare".

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron.
och pers. pron.

dɛn, neutr. dɛ, pl. di,
obj. =

vɨka jɔ̀n ènte dɛ ? = det

de va ènte fɔ̀ulet a mɔ̀la di

= dem

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den II

dæn va statfólk bå̀de i dé

(J: hunt)

ja han lå̀t den stå̀; den

lýnor lå̀d (om en buske).

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den III

en fina, fem kvänor, den

får en änta med fordi.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron.

dɛn

dɛ́n bɔ̀de i bɔ́ge

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dɛ eller dɛn

betonat: dɛ̀d

det

ɪ ɑ̀nɛd fɑ̀l kɔ̀nɛ jɑ̀ dɛ gɔ̀t jɔ̀rt

(i annat fall kunde jag gott gjort det)

ɑm jɑ̀ hɑ̀dɛ fɑ̀t dɛ̀d sɑ̀ult, dɑ̀

hɑ̀dɛ jɑ̀ hɑ̀t nɔ̀k. jɑ dɛ̀d kɔ̀nɛ jɑ̀ jɔ̀.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den III

Lɛ́yon trɔ̱r jɔ̀ ɛ̀nte de
ɛ́ sɛ̀n di fɛ̀lde dɛ́
J: trɔ̂det.
-ad. -d efterstɔ̂llt:
en sɔ̀gna -d ɛ̀nte J: kɔffet.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den, neuter. det el. de

vést var han déd.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem. pron.

den neutr. de

ja va fäntan ä:e nar

dén han lä:s (hon)

Nybro.

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dan reuta. dɛd cl. dɛ́

cl. dɛd

sa sålde di jo dɛ́d

dær e mæŋa a kar fɛd spɸ

på dɛ́ (häml. tinghuset).

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den II
mon.

ja sækort dæd.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I den

den
dem. prom

han - tjente - milj̈ónor
på - dän gården. Han
förtjänade miljoner på
den gården
n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads h
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

den
Dem. pron.

gå ˀnta pa dán
gránan, for dan e
frán! Gå inte på den
grenen, ty den är murken!

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

den

pers. pron.

dåren den -

knärtzor. Dörren knarrar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
dem. pron.

den. neutr. dé d. dröd

pl. dé

på dé dåna.

dé va ènte gått, dé. jfr gott

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
~~dägon~~ II

den va ènte va dé a jò:a

lì:a mì:ad betá:lt fon dé:d

la mi sæj på dé:d!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I reuta.

~~det~~ den

de trycket.

dé' kan ja mene gå-
ta se. Det kan jag min
gål inte säja.

n. f. 87.

Ja, dé' hå' ja.
Ja, det har jag.

K. f. 78

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. reute. den ~~det~~

jå, når dr. vla hå dr. besværéd. Jo, når de ville ha det besvǽret.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den, m. ak g., n. de, pl. de,
best. artikeln, den det, de.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den bet., den obet., m. och f.,
n. det l. de bet., de, det l.
de obet., pl. nomin. di bet.,
di obet., genit. dōras bet.,
dōras obet., dat. och ack. dom
bet., dom obet., demonstr. pron.
den, det, de.

Bromma.

Nom. sing. neutrum heter dēd l. de bet.,
de obet.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/den

den

på'd (= på° ,det)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

4. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den, neuh. dé

den va mièd bý a besvén

ne dé

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

dem./mon.

den, neutr. dé

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den
pron.

dén. neutr. dé

jå skåle tråd dé.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

heutə. dɛ'

dɛ' ja = ja just det.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den

den, neutr. dé el. ded

den som ha hát dé hüsad ---

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sents.

de

1. det den

pers. pron.

de våra (räckte, drojde)

åta låza.

m. f. 84.

Nr 8025 Bromma Herrestads tr
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Acuta.

2. ~~det~~ den
dem. pron.

de

dé va lágor öpa. Det
låg långre norrut.

N. f. 84.

Nr 8025 Bromma Herrestad's trd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

den, dn, do

1. den

pers. pron.

(trycker.)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

den, svält, själ. Den svalt ihjäl (om en ungka).

K. f. 86. / han, sojzor, öga, en, / här han, jälmor, en. Han söker upp den, var han (än) gömmer den. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. den

pers. pron.

den - e - fårlad - spetkalérad. Han är förfär-
lig fiunrlig (om en kat-
unge). R. f. 86. / störtgla
den - har gåd - mjad här
nära 2 - ägana. Storken har
här gått mycket här nere i
ängarna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. den
pers. pron.

grìslan dan,
va, ja, rön, i, ènan;
so, va, dan, mèlad.
Grisslan (Grödgrisen) den
var ju rund i ändan, so
var den mjölig. N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 1. den

pers. pron.

dén ser ~ so ~

fàlan ád, dan ~ har ~ var

vel ~ ñte fad ~ vár. Den

(blomman) ser få vissnad

ut, den har vál inte fått

vatten. K. f. 86. / dan ~ hàra ~

82. Den svängde runt (om en

vagn). K. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

1. den
pers. pron.

svíten den
lákar nér. Sveten den
lacker ner. /

K. f. 86. / vi tzupte fàlà
tíden. Vi köpte fälla åt
den (d: mulbraden). K. f. 86. /
den va so brá den
ängen. Den var så bra den
ängen. Dk. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. den

den

dem. pron.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

pron. dén tíden på den tíden / dvs. om personer: m. f. 80. / dén tor. han- vel-ǫ̀ta sa- nantig-tí.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. den

Honom vågar Dem. pron.
han väl inte våga någonting
till. / Åv. om personer, ej blott
pejorativt. T. ex. dåp lusta-
dån, ánra óp 2. fúnstorad.
n. f. 80. / Hon lyfte den andra
upp i fönstret.

Nr 7563 Hedeskoga, Hemestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. den

den. pron.

dén va ~ ja ~ héd

Don var ju het (om bek-

ugnen) / dén dráck ~ vr. Den

drack vi. / já, so ~

K. f. 86. / tá ~ hán dén. Jo,

så tog hon den. / de ~

e ~ at ~ rélet lóde dén hon ~

hár. Det är ett otäckt läte som

hon (ugglan) har. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

2. Den

Dem. pron.

dén hada - jòlpad - en
dér. Han hade hjälpt
honom där. N. f. 80.

de - va - en - rål kòna,
dén. Det var en otäck
kvinna, hon. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

2. den

dem. pron.

de, va, dìmed

den, dán. Det var dìm-
mìt den dagen. R. f. 86.
der, va, so, mìed pöhäzt
dén. " Det var så mycket på-
hängt den ", dvs. det fanns så
mycken prydnad som och an-
nan granlåt på bröllopsgum-
skjortan. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. den

den

dem. prov.

Ao. om personer i

va dén o dén tíden.

N. f. 79/ en fick inte

nyda fréd för

dén. Man fick inte vara

i fred för honom. N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

2. den dem. pron.

dän tyr jo sin får. Han bös på sin far. R. f. 86. / vi e i slanäjt tr. dän o. dän, länt üde. Vi är släkt till den och den, länge ute (meddelarens ex. för att klargöra betydelsen hos ordet slanäjt). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

2. Den

Dem. pron.

sa ~ la ~ dén ~

sulpta ~ se ~ fúl. Så låg han

och sóp sig full. K. f. 86. / de ~

kona ~ sina; här ~ va ~ én

kvinja, Bengta ~ jens ~ pérs,

dén hon ~ kòna. De kunde ut-

öva signerier. här fanns en

kvinna, Bengta, Jöns Persons

hustru, den hon kunde. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

2. Den
Dem. pron.

han e so méd
som får tu dén fjälmán.
Han är så mycket som får till
dome Kilman (d: i fjälva ver-
ket får till etc.). M. f. 80.

dan va so brá, dan
dagen. Den var så bra, den
angen. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

3. den

Det. pron.

den - jå bòda - hòs...

den som jåg bodde hos.

N. f. 86./

den - de - sàta fælva - lìnad -

1. Den som man tar

2. sjælva lingarnet; (se u. nock)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 3. den

Det. pron.

en ~ kom ~ ²frå

den ~ trån en ~ vå ~ på.

Man kom ²från den tråd man

var på. Se närmare 1. tråd

o. 2. hast. K. f. 86. / den ~

som ~ ger ~ sig ~ ²légzan,

får ~ hala ~ strégzan. Den

som ger sig i leken, får hålla

"streken". Se närmare u. lek.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

den (dn̊), de; 4. den
best. art.
pl. de

den (dn̊) sísta den sista /
de ~ sísta på ~ flàskan
det sista på flaskan /
vi ~ plocka ~ nå̊ta de ~ sísta.
Vi plockade inte de sista
(äpplena). N. Ö. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 4. den

den stóste best. art.

aksséra. Den áldste

sonen gjorde sin värnplikt.

R. f. 86. / dí hade han

borted óp tw de smé.

Dem hade han burit upp till

de sm° (d:s kattema, dvs. kat-

ungarna). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 4. den

dá e. da. sùra best. art.

áw. dóm. Då har det

sura gått ur dom. (om vinbär

som kokats till saft).

R. f. 86. / e. da. den.

svàrta? Är det

den svarta (:katten). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den där

dan ~ dǽr (dn ~ dǽr)
Sl. di ~ dær (tryckv.)
han ~ dra ~ stǫ́lan ǫ́zan
for ~ dan ~ dǽr mu̇raren. x1
Han drog stolen undan för
den där muraren. / di ~ dær ~ xx1
x1 N. f. 80. / bre̊a sǫ́van (pl.!).
xx1 N. f. 86 / den där breda tråven
(vassen)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dendärade

dem.pr.

dendöderade

pl. didöderade

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dendåraden

dem.pron.

pl. didæraden

didæraden bieblåaden ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dendäre

dendǽra neute. dredǽra

de va dredǽra lèŋa ʃeŋŋed

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den dånade

dem. pron.

den dånade

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denna;

dènn pr.

dèta n.

dèsa pl.

ja kan dènn

leitan.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne III

atan dita = hädanefter

hag grèven, fär vi en

kiöna om dän atan dèta?

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne
pron.

dine, n. dita

pl. dise

han va ènte böjt dise husen.

... bara nué sin dine prästen kom hid

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dène, m. och f.

hän i dène stuan

ände i dita vänad!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. Hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dem.-pron.

dèn

dèn gåren

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dinne

dina m. o. f.

dina grèvens fær.

N. 779

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

neutr. dèta

liàsom dèta ---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

mon.

m. och f. dìne (dìne)

sín so fɛk di en són

lɑ̀mpa som dìne

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dìne , n. dìta

de e på dìne sìan øgon

de hùsad, dìta hus lìdjor

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dìna mark. sg.

dìna vágan denna väg

n. s. 82.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dinn² m. och f., n. dit² pl.
dissa², demonstr. pron., denne,
denna, detta.

Bromma.

hinn² m. och f., hitt² n.,
pl. hissa², v. sl. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

heute. dètà

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. **denne**

dine m. o. f.; dita n.;
dìsa pl.
dina, härnada den här

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80. / dina-gården
K. f. 86. här, ligger här nere. K. f. 86.
Denna gården, som

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

denne

dìna m. o. f. sg.

dìta n. sg.

dìsa pl.

2. dìsa àrtorna i
dessa trakter
M. f. 90

öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

denne

dina, här den här, denne.

han, e, får ti dina, här.

Han är far till denne. vn. f. 80.

här, e, ingen av övorstana

ha, hälsad sedan, dina.

Det finns ingen av överstar-

na som har hälsat *1 ätom

Denne. Kl. 86.

*1: då de kommit ridande förbi.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. Denne

dɛn ˇ vaˇ ɲ̊tɛ sɑsomˇ dɛ̀sɛ.
det var inte som dessa.

R. f. 86. / dɛnɛˇ kɑ́tɛn
hɑnˇ spɑndɛˇ mɑ́j.
Den här katten han spände
mig. R. f. 86. / dɛnˇ eˇ ɲ̊tɛˇ
sɑsomˇ dɛ̀nɛˇ vɑ́. Den är inte
likadan som den här. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

denne

i. disa dåna under de
närmast liggande förflutna
dagarna. / dina var jo ósa v
N. f. 80. / stör. Den här (barnen)
var ju också stor. N. f. 80.

disa. hårda de här
Ök. f. 86. / disa äggana slå. de
slog man förr. De här äggarna
slog man tidigare. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

denne

hedor ~ dina ólsan?

Heter den här (d: mannen som vi tala om) Olsson?

K. f. 86. / dina har ~ rivet

m2. Denna (katten) har rivit

mig. K. f. 86. / vi ~ sa ~ agorhúna

ti ~ disa ósa. Vi sade "åkerhöna"

om dessa (d: ngckelpigorna) också. *)

*) Dessutom om rapphöna. / K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. denne

dine slår rät,
dine bismåren. Dea väger
rät, Dea besmeet. R. J. 86.
dine hör han kom te
o blé hör. Denne råkade
stanna kvar här. M. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ denne-häre

pl. desahäre

desahäre kvènorna

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× denne-här'ade
dem. pron.

M. dis'e hä'rade

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

densamme

neutr. desáma

de va ét a desáma

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

densamme

neutr. desåma

dær e ènte mer en desåma

hùsed i: detta enda hus.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

pron.

dòras

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras
pron.

dòras

doras ráps kan di' fad
tòsked i: sin raps, etc.

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòras

också anv. i st. f. sin i
3:e pers. pl.:
där har di glömt doras
skrúststöfja

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras
jron.

dòras

udhusan de e dòras

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras:

när di fŕk doŋas pǽya

(sina pengar)

lòfaŋa di cjø ýsàta pø doŋas

omŋáde

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòras

á, de é vel ènta dòras tós.

-- a jà sé dòras ng é sa stó ---

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras II

de va lia miad vär gul
som dörras.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dæras

eller: dæras, dæras, dæras

Obs. dæras mest genuin form.

deras; sin

när de kasta dæras krøga ud. (sina)

vi tornana hade løytemànana dæras

samlingsplàs.

de sprant me dæras løytor i hènorna.

de hade bara tetalbretsor a hade

daras mad på.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòras, ochi = sina.

di bedrèv doras lanfiske.

di skole ta doras ludor ijän --

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòras

da mate di' gäu ma
doras kòra hála mil.
(hà = sina)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deres II

po dòras jòrå håde di-ad.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

deras

dòras

även i bet. sin, sina

di kyìsa doras bỳnor ina en

stén lìasom en sliverstén.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd.

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. det

da tryckes: yero. prom.

da

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Enkel. -ed d som obj.;
~~någon gång~~ dev./som subj. vid omv. ordf.;
se ex. på lapp IV.

för -ed för det

N. f. 80. / so-hazjor-da
ed-bp. Så häng-
er man upp det
(d: prydnadsföremålet).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. det
pers. pron.

de

Ent. d, ed

hær, e. nýtt vúrnad,
tíd. Hár ár sínte rád
tíl det.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

n. s. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. det

pers. pron.

du ~ far ~ yna ~

genom ~ ed o. se, om ~

de ~ e ~ rätt. Du får öga

genom det och te, om det

är rätt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. det

dem. pron.

dr

vägen går de

dí jor ìgentìg. Dét

gör ingenting. / om de

M. f. 90. / gorde, ålre

de. Vad de

än gjorde, etc. Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. det

dem. pron.

de ˌ va ˌ gamla ˌ kvinnor, som ˌ futa ˌ dé. Det var gamla kvinnor, som bestyrde om det.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

han holt på o tå vad. Han höll på att tappa det. K. f. 86

1. det pers. pron.

(Enkl. ad, d)

där så vi ad. Där säga vi det.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja hade inte lust för ad. Jag hade inte lust för det. M. g. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det

did (dɛ̲d) ellen di (dɛ̲)

did kan alltiˊ gå, di e rent omöjlet.

Baldringe. Boestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstedt 1926 27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

dr } tryckesv.
dn }

1. det
pers. pron.

Enkl. d (efter ord slutande
på vissa vokaler), ad
(efter ord slutande på vis-
sa vokaler samt efter kons.)

dras méd gå tillvåga med
det; dí sålded gå. De
sålde ded in. M. J 99.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

1. det

pers. pron.

nú begynar ed o-

bòvlar. r. ed, so nú

kógor, de. ny begynner

det aŭ bubbla i det, so

nn kokar det. / du kom úd

N. Y. 79. / po márken, méd.

De kom ut pó åkern

med det,

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Aresköug 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(3)

1. det
pers. pron.

jûsad da blìgftsar.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 1. det.

ált gàmalt, so. pers. pron.
sǫdzor. dr. óp. ud. Allt
vad antikvitéter heter, sa
söker man upp. det. K. f. 86.
du. vít. dm. hans. Det vet
du, Hans. K. f. 86. / dr.
deltad. tvärt á. De del-
de det mitt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 1. det

pers. pron.

fɔkɛ kanː nɔ̀tɛ fɔ́l,
sɔː fɔkɛ kɔdɛː nɔ̀tɛ ɔː vɔ̀ːva.
Fɔkɛ man ɪnte skɔ̄l, sɛ gick
det ɪnte aū vɔ̄ːva. K. f. 86.
deː skɔlɛː vaː grɔ́ːv
vɔ́rp tɛː dɛ́. Det skulle va-
ra grɔ́ːv vɔrp till det (ɔ: till
kɔ̀ːsanvɔ̀ːr). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

K.

1. det
pers. pron.

ja ~ tyfzor ~ ja ~
kan ~ ɔ̀̀ta méd. Jag tycker
jag kan int'e med det.
K. f. 86. / ja ~ kan ~ ɔ̀̀ta
méd. Jag kan int'e med
det. K. f. 86. / ja ~ lá ~ ta[x1]
dár. Jag lade det där. K. f. 86.
[x1] Övers. d>t f>f d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 1. det

pers. pron.

ja ska spørja óp en gång. Jag skall söka upp det en gang. N. y. 80.

da va lerslána vèdja. Det var lerslagna väggar. x1 N. y. 86.

x) d: i Korsvirkeshus.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. 1. det

En gång da' åska, pers. pron.

so' flg' mullapålen åv.

En gång, da' det åskade, ta'

flög kvarnkupolen av.

N. f. 80. / da-far' val-

våra svinen, dær' ad-

öp' ad. Man får' väl untaga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

1. det

att det var pers. pron.

soinen, som åt upp det.

K. f. 86. / --- nar ~ såltad

de ~ ble ~ vót --- när sal-

tet blev våt. K. f. 86. /

de ~ va ~ som ~ pàga

jrk. o ~ blèste ~ ì. Det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

1. det

(d: flädorp i por) pers. pron.
var sådant som pojkar
gick och blåste i. K. f. 87./
de stak i ryénom. Det
stack igenom (om myggstick). K. f. 86./ han sór, som
de hördes löza väja. Han
svor, så att det hördes långa vägar.
K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

1. det

pers. pron.

da slo gnist.

Det slog gnistor.

K. f. 86. / dá står da

på ~~den~~ hér. Dá står

vinden på hár (: blåser mot

dess ställe). K. f. 86. / da

e da rika fólkestorpa-

na. Det är (en) av de rika

böndera från Fockestorp. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

1. det

pers. pron.

hár, móza

tyggor, gól, vá, ud? Hur
manga tunnor guld var det?
(): som den kvinnan fick
i hemgift). R. J. 86. /so,
kan, hvinslan plokad, áw
sín. Så kan hönen plocka
det av sen. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

1. det

pers. pron.

han ~ talar ~ kalkónska, for ~ nta ~ hénsen ska ~ forstód. Han talar "kal- konska" (obegripligt språk, "fint" språk), får an inte "hónsen" (vem som helst) skall forstå det.

K. f. 86. / de ~ va ~ tíla va ~ ad ~ frókost. Det var tidigt på morgonen som vi åt frukost. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII.

1. det pers. pron.

de e nona
rèktra snålgóba. det
å? e nógra riktiga gnidare.
R. J. 86. / de va en lyttja
de hada trefad ja
sèan óm. Det var en tur, att
det hade träffat ja° o'dan
om. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV.

1. det

de-e-ja-kàfe- | pers. pron.

tjéla ósa, an-e Kó'vor.

Kaffekittlar är jin också,

av koppar. K. J. 86.

(2: det gäller jin kaffekittlar

också, nämligen att de är av

koppar; uppteckenaren hade

också förut frågat, om tjanner

(kinkar) var av koppar).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV.

1. det

pers. pron.

da har inte
rugad. Det har inte rukeit.
D. f. 86. / da kan få
kenvliga, da va aw
kómöjz. De (kreaturen) kunna
få klumpar av gillring i hå-
fåsen, det var av Kogödsel.
D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI

1. det

pers. pron.

nú bler de
val nytänn, sou nú komor
de val rájn. Nu blir
det väl nytändning, så nu
kommer det väl regn. N. f 86. /
de va glärn. Det var
"glanskis". K. f. 86. / de stå
som en glärn. Det stod
som en glanskis, dvs. det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV.

7. det

var en isskorpa (pers. pron.
på vägen. R. f. 86.

de slöjks e. spisen. Det
släcks i spisen. R. f. 86.

de ble tvärdrag, när en
stelda öp fönstor o. döror.
Det bles korsdrag, när man
öppnade fönster och dörrar (och
lät dem stå öppna). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI.

1. det

da ˌ va ˌ som ˌ gàl̲a. pers. pron.
Det var som galla (d: ˌilla-
makande). R. f. 86. / da ˌ
skar ˌ ja ˌ ɛj̲enom. Det
skar jiˌ ɛigenom (d: hjulen
skar ˌigenom marken, när
man kˌörde ja° upplö"st jˌord)
R. f. 86. / da ˌ kom ˌ fl̲ära
hól̲ ja ˌ nä't̲an. Det
kom flera ˌälskap ja° neden. R. f.
86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVII

1. det

dær fik ja pers. pron.
sjelpan jelpa tí, ànars
kona da àte ble tókt.
Dår fick jin lærarens kåpp
hjälpa till, annars kunde
det inte bli ordning och reda
bland skolbarnen. M. f. 80.
da sjéns, ål tíz. Det skåmmes (blir
ankommet) alltíz (d: under rötmånaden). K. f.
86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVIII.

1. det

pers. pron.

dær ~ blêr ~ liasom ~
stiŋŋa ~ på ~ dòm, so ~ blêr ~
de ~ rágn dan ~ àtor mé.
Det blir liksom regnstänk
på dom (d: fönstren), så blir
det regn dagen efter också.
R. fj. 86. / de ~ höjor ~ sé. Det
"höjer sig" det blir klarare i
väret, molntäcket lättar. R. fj. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIX. 1. det

sín so drùsta, da pers. pron.

po márken ósa. Sedan

så dråsade det*) på marken

också. m. f. so. / da, e lögn,

dus siór. Det är lögn du säger

(d: du ljuger). D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, härestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*) Om övermogna rädiskärnor,

som föll ur axen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XX.

1. det pers. pron.

én kan, koma, ti, o, sé, ud. Ein (mæjn av de närvarande) kan (av en händelse) råka säga det (d: nämna det ordet)[x]. K. J. 86. / hæjtsen, a, är éd? Vilken av or är det (d: som har gjort det). K. J. 86.

x) d: på så vis kan ej ålderdomligt ord aktualiseras för mig. Dess. medd. Österskan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXI.

1. det pers. pron.

de ~ é son ~ dóft.
Det är en sådan (härlig) doft
(d: av de blommorna). K. f. 86.
de ~ e ~ ingen ögon. Det är
inte att undra över. K. f. 86.
de ~ va ~ inte non ~ genväg for ~
en ~ jag o ~ ga ~ i ~ et ~ ärtalån.
Det var inte någon genväg för en
pojke att gå i ett ärtfält (d: han
skydde inget besvär, om det gällde
att komma över något gott). K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXII

1. det

vrken gåda va (pers. pron.
da dä vå? Vilken gata
var det det var? (d: Böcka-
regatan i Ystad). K. f. 86.
va da en höfz? Var det
en hök? (d: som flög där). K. f. 86.
dær va ingen dær såd. Det
fanns ingen, som såg det.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIII.

1. det

stärkelse den pers pron.

rév, vr själv. Stärkelse det

rev vi själva. K. f. 86. / de

skola, låga, de i en

påsa. De skulle lägga det i

en påse. K. f. 86. / o, väl

va, de. Och väl var det. n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIV.

1. det pers. pron.

de brénor te nabóens. Det brinner hos gramen. N. f. 80. / vi hade ingentiŋ o sla ud óp i. Vi hade ingenting att hålla upp det i (d: tvagdrickat). N. f. 80. / de svíor po tåŋan. Det svider på tungan. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXV.

1. det

pers. pron.

ja ~ har ~ àlre ~ konad ~ lìid ~ ed. Jag har aldrig kunnat lida det.

K. f. 86. / de ~ ha ~ drìzved ~ ìj, rajnad. Det har drivit in, regnet. K. f. 86. / de ~ va ~ ìnte ~ gòt ~ gå ~ pò ~ vàjana. Det var inte gott att gå på vagarna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVI. 1. det

--- nar de va pers. pron.
non som gól o kr̀ängde sz.
--- när det var någon som
skrek och talade i högljudd och
vredgad ton. K. f. 86. / ja kom
o fr̀ågta på ad i hén-
kvélen. Jag kom att tänka
på det hérom kvällen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVII. 1. det

pers. pron.

för mòna sorters
vårtg so- jälp -ad so-
brå. För många sorters
värk hjälpte det så bra.
R. f. 86. / de hàda inte mér,
en de vèla sa. De hade
inte mer än att det nätt och
jämnt räckte till. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

dä

2. det

dem. pron.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dí va, vára. Det var
våre. / dí ha, ja, syt,
n. f. 80. / möja tusan, 2.
K. f. 86 / Sådana (= tyrkor) har
syd många tusen 2.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. det

dem. pron.

Vid affekt
uppträder ordet tryckstarkt
för subst. i bestämd
form, t. ex.: de, tröllet!
Det trollet! (skämtsamt
om en lekfull knäpp).
K. f. 86 / Jfr de, lela,
tröllet, det lilla trollet
med samma innebörd. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. Det

dm. pron.

so. sàfta. ja

dí. s. Lí° saftade j'u dera

sí'j. / dær. e. ìngen dröj-

D. f. 86. / nad. e. dí. brýd.

Det är ingen dryg-

het i det brodet (d: det går

mart åt) / frørna dr.

gålor, dr' hørde en. áltíd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

2. det

fra. ènana, dem. pron.

nar. dr. gól. Grodorna
kvàka, det hörde man
alltid från engarna, när
de kvakte. R. Y. 86.
dí e. dær. en. fúl har.
kvìdrad. óm. Det är det
en fågel, som har kvittra om.
R. S. 86 (se u. kvittra).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. 2. det

dí e. di. en. slår í. Dem. pron.

Det (i'slaget vid värning)

är det som man slår i.

K. f. 86. / dí få. di. gå, kvíta.

gród. Det få de gu, kvitto

på det. K. f. 86. / vrkan. gåda

va. da. di vå? Vilken gata

var det det var? (o.: Böckare-

gatan i Ystad). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) de (tryckst.) 2. det
dem. pron.
dr
Stundom da (tryckssvagt)
förf. subst.: best. form.

n. y. 79

dí kan ja mn fål ɔ̀ta

52.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) 2. det dem. pron.

vr nämda åkr

da námnad. M. f. 79.

ja dí má, stygom. Ja det

också, ibland. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

2. det
han ˌ gå ˌ mɛ dí rǻd. Dem. pron.
Han gav mig det rådet.
K. f. 86. / dí va ˌ dær ˌ vògna,
dær ˌ kå̀las. Det fanns det
vagnar som kallades, dvs. det
fanns vagnar, som kalla des
så° (d: holstenare). /
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. 2. det

han slå dom, dem. pron.

o dé sou de vìsla ett or ed. Hen slog dom och det så att det visslade efter det. R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. det

det. pron.

dɔ ~ tɛn ~ fulda ~ ɔ́w, fɛk ~ jɔ ~ kà̱ta̱na. Det som man skö̱ljde av (mjölk-silen) fick ju kattɛna. K. f. 86. / dɛ́ ɛ ~ dɔ ~ tɛn ~ slɔ̄r ~ ɛ́. Det (d. v. s. ɔ̃slaget vid vä̃vning) är det, som man slår ɛ̃. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se u. den 4.

4. det
best. art.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det där

dr dær

det där; som

ja snåkar dr dær ret e.

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

det där

de, där

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

de, där gamla skåvad.

Det där gamla skåpet.

T. f. 86. /

bås så, de altid te, de,

där, lösa. "Boss" sade

man alltid om "det där lösa"

(d:s om lösthalmen). T. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Det dåra

den pron.

da ~ dæra ~ hòsatòad

den dår strumpeltn.

T. f. St

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× detdärade

pron.

dadärada

det där

ja ska se ja får dadé-
rade ànsad. Jag skall se
till, att jag får det där lagat.

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma prov.

2 desáma strax

hon e fýra 2 desáma.

Klockan är strax fýra.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

detsamma

desáma

... en knif, som han
hade ti desáma. En
kniv, som han använde
enkom för detta ändamål.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

desåma

detsamma

detsamma

hon va hör me desåma :nyss

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lt. Kämpe

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. detta

dèta

dèta ~ hær det hår.

so ~ fik ~ vi ~ sýn ~ på

dèta ~ hær. Så fick vi syn

på det hår. Dl. f. 86.

~~Ha~~ x hèta

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. detta

dèta va - en -
ózor prést. Det hä
(det fall ei talas om) ver
en ung präst. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

di s.

di n.

di

han vẽnzdes aṷ me dı̲e̲d.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

digna de

dåjna ; -r, - ; - ; -d.

digna

ja hälde po a rent dåjna ner.

M. Areskoug 1926.

A. Kjöninge Herrestads hd, r 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likta;

dɔ̀jta, -ar, -a, -ad;

so dɔ̀jta kan en

vɨ̀sa.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dikter

diktéra, a, ad (herr.) komponera. Ex. diktéra en páulsa. herr.

Hernestads hd. A. Malm
1860-t.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× diktera de

dɔktéra ; -r, — ; — ; -d, -d.

dikta

han kṓne dɔktéra vi̇́sor ä́se.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dill

dill, -an

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dill

dal, -an

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimma
s.

dìma, -an

Rep-lån

(M gemena ordl torde vara ×toga)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimma

dìma f. sb.

R. f. 86.

Kopulation med Gud-substitution i jfr tåga.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimmig

dimmig

dimmig, dimmda

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimmig

dimmad n. sg.

dimmist

Jfr × tåkig

m. fl. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimmig

dîmad n.

de va dîmad dan
dán. Det var dimmigt
den dagen. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimpa

dìmpa, dampa

Pres. sg. -ar

han - dámpa som - en -
tórsk. Han dampa som
en tórsk.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dimpa

Pret.
dampa

han - dámp nér. Han
damp ner. (fód handlöst
och tungt). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

m. obf. din

din bet., din obet., n. dit bet.,
dit obet., pl. dina[2] bet.,
dina[2] obet., poss. pron., din, dis.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/din, pron.

din, din, dit, dina

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

113. 114.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dinkadanken

sb.

dɨzkadáɨzken

Intr.: va-ɲa-dɨzka-

dáɨzken vara bersad.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dinkadanken

dzzkadázken

Jultr.: va ~ ja ~ va

berusad. (av dekadens?) 1.1-5.

(Åv. va ~ ja ~ dárlen,

va ~ ja ~ krùlan).

n. f. Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

direkt
adv.

derékt

já, äta derékt

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

direkt

derikt

hån hade di ẽgentlig derikt

imöd, men en han va skrämdös.

1947 Bjerresjö, Hemsedens hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

direkt
adv.

dirékt

dirékt pɔ- bɔ́rad direkt
(genast) upp på bordet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diska
v.

diska -a -ad,

p.p. -ad, neutr. = pl. -ada

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

disponent
s.

despadänt, -an

(inlånat)

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

disponentbyggnad

disponentabyggnad

disponentsbyggnad

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lt. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

distrikt

destrik -ad

dita destrikad

(hai i frågan om handföreskrift)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit;

lid ad.

dan va ögn o

tåsk jöu lid,

f 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

dær gæun en stie nægt did.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

dïd

ja jïdon änte a ga dïd.

Strås, nar han kom dïd ---

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

did

ja de va den mä stnäs
ja kom did.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did, adv., utan komp.,
dit. Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåd

dåt
adv.

ja kom dåd.

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads tr
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

did

om di' gar did a sedar a
sáwar --- (näml. i kyrkan).

hum hade näst did.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit

did

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

fjøra, díd köra dit.

R. f. 56 / de flutta, díd*1 om vardán. De flyttade dit om "vårdagen" (trol. 74 mars).

*1) d: till gården, som de köpt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dit
adv.

did

han ráy díd o díd.

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ditföre
adv.

dídfora = d'tät

-- när man fjer dídfora

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup
adj.

djup

4062 Bjeresjö Herrestads hd
I.I. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup,

jw, -a pl. a.

jift n.

jwara k.

jwast sup.

ja skula fjöst jwara,

fö 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup

jjv

flna ålna jjv

Sövestad by

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gr̄v , gr̄vt , gr̄va djup a.

djup

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I djup

adj.

jïvor l. jïv, jïvt n.;

jïva pl.

dær e. e. jïvt ti. vän.

Där är djupt till vatten (i

en brunn) / en e. jïvor

brïn. En djup brunn. /

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dike adj.

det är dike

det är vägen.

dike i vägen.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djur
adj.

jur

den e jur

(om en sjö)

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup

jɨ̀v, -t, ɨ̀a adj.

jɨ̀va sjɔ́ɳ djupa (hjul-
spår. / jɨ́v mɔ̀lå. djup
mylla.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup

jïv l. ¹- or, m. och f.;
n. jïvt, pl. ²- va och efter
for, för, ¹ jïva, komp. ²- vare,
²- vast, djup.
en jïv ²- toragrav. ⁴öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

⁷Lärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup

jīv l. ¹ī̆v, m. och f., n. jīvt, pl. ²jī̆va och efter prep. jī̆v, jī̆va, komp. ²jī̆vark, -vast, djup.

I dar jīvt me ¹tō̆r, sa ²fō̆r vi mē̆r, I dar i ²nt sa ²fō̆r vi ¹mi̇̆nor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djup

j:ne, j:ut

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

s. 34.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dyr, djur

dyr, — 2d s.

djur;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djur

dyr, ¹ad. pl.=, ¹an

rädjur

P. Larsson 1901. 300. Påvestad, Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. djur

dyr n. ; pl. =

rådjur

N. f. 79

Nr 8023 Söves[illegible]tad, Herr[illegible]ds hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jur, -'ad, =, -'an 2. djur sb.

trol. mest om högre dägg-
djur; av. i bebyd. 'kreatur'

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. djur

dyr n. ; pl. =, -en

rådjur (enl. uppg. om honan)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. gjur

gur, lad, =, len

(nest om dygdgjur)

Sv. om husgjur

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. djur

djur, ´ad, =, ´an

pigsvín da~e~tjära

djur. Igelkottar de äro

några djur.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djur

dyr, n., ¹⁄₂ hd, pl. =, ¹⁄₂ hn,
rådjur.

√ sōfvestad, ; ōja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Djur, 5.

Jul

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

5.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djurläkare

jurlékare m.

Nyare ord, adopterat efter
målets accent- och ljudsys-
tem

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x djädla
adj.

jädla

djärla (lindrigare svordom)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävla
adj.

dèwla

wordom (ansägs lindrig)

den. dèwla hózan. Den

djäwla hunden.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djädran

jädnan, m. l. f., -en,
pl. obrukl., lindrigt ull.
på djäfvul.

kan du känna kona i sog
din jädnan (om kaffekitteln)

Bromma.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djäkel

jæ̀kel , -en. jæ̀kla , -ana

ss. skällsord:

di kada pǽja , di jæ̀klana

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jǣkor i pl. jǣkra (x djäkor)

(svordom)

jo vest i jǣkrana

et ke : jo visst tusan är det det

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dj̀ǎkoren

jǎ̀korən

I uttr. som: dɛ́ vɛrtə - jǎ̀kor-
ən, det vete fusan.

N. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjärv, a.

jarv

5. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ djäsiken

fy for jäsiken!

svordom

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djäven

jèvoren

svordom

jä for jèvoren

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djàvla
a.

dø̀wla

fó̀r sa va dæ̀ en stó̀r dø̀wla
hé́fj u̲d ta vǽjen .

(nä Stiftelsen)

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävlig

jæ̀vli

hy̌nán va nént jæ̀vli

I: slogs mot annan hönas kycklingar

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skäwel;

jäwl, - ln s.

jäwla, - na;

löwn den jäwlen

i nu ?

fo 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

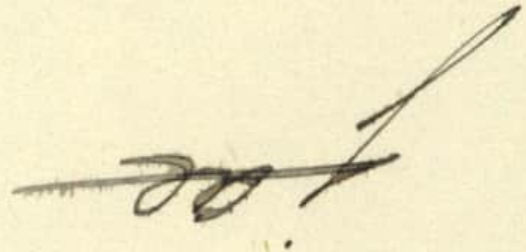

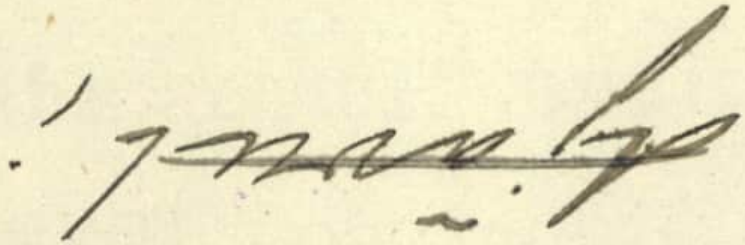

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävul

dövl, ¹en ellen dövl

ts. skällsord:

en nöli dövl, en nöli flåse.

M.O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djāvul:

de ska dǿwlan sèda

hæ̀r nèra 14.0.

sa kǿmor han me en

lazbénad dǿwl.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävul

dôwl

gen.pl. -a: dôwla:

dette dôwla as. (svordom)

jfr II

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävel II

jävel,

yngre form.

Nån ja ska tryda pånnjå, ska dån tryda jävla i helvete.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävul II

så ska di väl för döwlan i vål ---

14.0.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

djävul

jävel², m. l. f. -, -ln, pl. -vla, -na. djäfvul.

Ordet är f., då det som svordom brukas om kvinkön.

Den jävelen kunn ha rint fra nånn.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjäval, s.

jäval

kyp-ljud; den genuina formen
döv! är upptecknad i St. Herrestad.

1-s.

5.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

docka
s.

dɔ̀kà = à̀n m. -ɑ̀r.
-ɑ̀rna

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

docka f. ; -or

docka s.

docka

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Lt. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Docka

dåˀka, f. – n. pl. – kor, – na

docka.

en dåˀka silfˀg. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

locka

dåkka f.; pl. -or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

docka
s.

dȯ̀ka m. ˋ-or

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doft

doft

Repris-ord

de e ́ som e dóft. xi Det är en
sådan (härlig) doft. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x/ av de blommorna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

dóktor m. ; pl. dóktra

läkare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

dɔ́ktɔr, -ɛn

vard. = läkare

s ø̲ga dɔ́ktɔr

ø̲

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

dåktor pl. dåktra

vanl. = läkare.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

doktor, m., -n, pl. -tra, -na, doktor, läkare.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doktor

dåktor pl. dåktra

vanl. = läkare.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dóktor, { ' -n doktor
' -en m. '

läkare dóktra '

dóktrana

nå. dóktorn '

N. f. 80. / ja. ska ' nta

R. f. 86 tr. lön. Ng: dktom,

/ jag skall inte t. dl

Lund. R. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

doktor

säg inte dé tr-
dóktrana! Säg inte det till
läkarna! K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dumla ; -r, — ; — ; -d.

x dolma vb

slumra

dumla te : ta sig en slummer

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lt. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dom

dom, m., ¹⁄₋ kn, pl. ²⁄₋ a, -na,

dom.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

, dom, s.

dom

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

93.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domare

dɔ̀mare, -en. jfr

mor Steiman: ò̲to ska ble dɔ̀mare.

en granne: jà, han blé̲r ó̲se

dɔ̀mare for vær̲t á̲r.

(här uppfattat ss. adj.)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domare

dom²ark, m., -n, pl. =, -rna,
domare.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domare

dòmara m.

m.f.pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domare

dòmarə, ± -en m. sb.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Domdera

domedéra

kalla ofjud.

Nr 3340 Bjeresjö. Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domkyrka

domtzsórkan bot. sg.

(av Lunds domkyrka)

n. sf. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domkyrkohemman

domkyrkohemman, n., pl. =

(-hemmane torde vara en mera

genuin form).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

domkyrkohemmane

domtzórkahimaed

det trei Lunds domkyrka

hörande hemmanet

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

don:

dǿn som dø̀ndran

= bra vara, be taken.

3340 Bjerasjö. Herrestads kd

14. Åberg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dopfunt

dopfönd, -en

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa;

dyppa, dyppor, -te, -t,

so dyppte di ed i

vann;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa s.

dŭ̲pa f. ; ²⁄₋or

doppa

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lt. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa vb

dŭpa ; -or, - ; dŭpte ; dŭpt

doppa.

julåtans mŭda ska en dŭpa i grŷda.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa

dùpa

imperativ sing. dup

/a ska duppa di: a° di' po tjustavis (doppa någon ned i vatten/.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Doppa

dŭ²pa / ¹- por, pl. ²- pa,
²- plr, dupt, dupt, pl. ²- a,
duf, pl. ²- en) tr., doppa.
nar ¹ferra ha ²vared beg¹äj-
nade, so ¹dŭpor ja dom i
en ²lar jonkud van.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

doppa

Se ˣdyppa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dosa

dås, -'en

ensdosa

han - fick - dåsen

fol. Han fick ensdo-

sen full.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dosa

dòsa *) l. dǫs; **) dd. sms. dosa / best. sg. dǫ́sen **).

Jfr. snúsdǫs (kanske det ornest genuina) mít. sg. dǫ́sen.

*) K. f. 86. / Mitt i snus-

**) M. f. 89. / dosan. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dollēr;

dȧ̀ftor, -ɔn s.

dȧ̀ftɔa, -na;

ɔla hȯ̀ugɔns dȧ̀ftor.

C 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dòtor, f. pl. dótra

eller dòtor pl. dótra

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dåtor, m., -en, pl. -tra, -na, dotter.

Bromma, Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/dotter/ s.

dötranas, gen. pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

III.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dùtor pl. dùtra

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dùtor, -- -tn; pl. dútra dotter

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

g. dòtor; pl. dotra
n.f. 80

tré dótra tre döttrar
n-f 86

n-f. 80. / han, hada, brév
k-f. 86 / ifrå, hána, dùtoran.
Han hade (fått) brev
från Hanna, Dottern. k. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dùtor

han hàde en dùtor, som
vå hós -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dùtor -ar.

eller dòtor -ar M.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

y. dò̲tor pl. dó̲tra

ej genuina former — de genuina

formerna ~~torde vara~~ äro dø̲̀tor etc.

dø̲̀tor

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter s.

dôtor f.; dôtra

dotter

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotten

dùtor

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dotter

dùtor ; pl. dútra f.

N. Ö. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dovnas

dåwnas (- as; - as; - ads f. - as; - as
pl. - ans l. - nens) dep., dåna.
kvinnan hade nära dåwnads
i förskräckelse. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Alar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dovnas

dàwnas

dåna, svimma

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dradda

dràda, =

spilla i småportioner

ga-ta dær o, dràda!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dradda

dråda (- ar, - a, - ad, - ad, bloū i
n. sing. , - a, pl. - n l. -dan)
Sk., spilla.
Sitten dan hum dråda vanlåzsod gūlad.' Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *dradda

dràda, = vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

spilla nytt i småpartioner
(t. ex. då man bär en
kärl som är till bräddem
fullt). / so- gar -en -o-
drådar po- gúlad. Så
ger man och spiller på
golvet. T. 8. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. *dradda

so sát, di dór
o sú, so dràda di pa
bóred. Så sato de där och
åt supan mat (ur ett gemen-
samt fat), to å tmåspillde
de på bordet. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drag s.

drav n. i pl. —

två rader betor, potatis
o. dyl. som samtidigt lukas
hackas eller gallras.

de tar så lång tid ²/₂ dan en får ett
drav ²/₂ laxen.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

A. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drag

drav n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

den akerremsa man av-
verkar under arbete, då man
rör sig från ena sidan av
åkern till den andra.

K. f 86 / dar. va
lòga drav.

Jfr tvärdrag

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga

dra, dro, drad

Pres. sg. -r

dra, ånan andas.

han, kona, inte dra, ånan. Han kunde inte andas.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga

i fråga om fiskfångst:

vi hade åon fö'r i tiden, som
vi dra' ætor kåsor ela
åqulasvå'bor.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga

dra i bet. fånga, om fisk

di

~~de~~ dra tóbes a sälde i

kàpavis.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga
v.

dra̲ pret. dro̲

dǽr stǫ́ di' på danhǽre
lǽn a dró̲

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga;

dra, -r, dra-d,

drad;

so läye di änta

dra-d;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga
v.

dra

i bet. färdas, begiva sig

dra ifra hästhöj te jämshöj!

u en sågen om två backan i kromma.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga

dra, dro, drad

pres. sg. -r

dras må gå till väga med nåt.

N. V. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. draga

dra (drar, pl. dra, dro, pl. 2 u, drad, dran, m. och f., n. drat, pl. dråna, dra, pl. - n, pres. particip (bloa ink.) dråns) tr., ink. och impers., draga.

Kom o dra sliwhstènen for mi lid!
Øksen går o drar flaw hår da.
Kågemànen dro tr stan me en sår.
Flöstored dro hul pa ärmen.
De drar äjsmen vyxlen. Bromma. Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga, v.

dra, dro, drad

drö̀a, kond.

dra, imp.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

117-118. 57.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga, v.

pres. sg. dra:r

" pl. dra:, dra:n, dra:

pret. sg. dra:

" pl. dra:a, dra:an, dra:a

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

124.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

draga

dra , dro , drad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*dråˊs, ma sysla med

ja - hade - åkr dråˊs -

ma - hàsta. Jag hade

aldrig sysslat med hås-

tar. m. g. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. draga

han ~ va ~ vån, va
o ~ dras ~ ma ~ kréfs. Han
var van vid at pyssla
med kreatur, R. f. 86.
... när ~ de ~ hade ~ ma ~
hästa ~ o ~ dras ... när
de hade att pyssla med häs-
tar (köra hästar, sköta
dem etc.). R. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

draga

26.

dra ànan draga

andan, andas. R. f. 86. / den

drò sà i fiskarna. Det

drog (gränse) så för farligt i

fingrarna. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga av sig

dra áu si

kläda av sig.

bn ska ente dra au si, förån en ha
lat si. = Man bör ej lämna barnen
alla ögodelarna förån man avlidit, ty
annars kan man få lida brist.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga på

draa på

= svèva rèfgan, vånadstem,

jfr svepa och råcka.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga på sig

dra pó si = klåta på sig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga rent på

dra rént po (dro. drad)
Han dro rént pó dåmm.
bråskrapa någon på hans tillgångar
(om borgenären) = di har tat så mist
han har.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga sig

dra' si

lata sig

sta a dra' si

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

draga ut

dra ud

den va te a dra ud

(om en utdragsskiva).

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragas med

dr$\underline{a}$s inå', pret. dr$\underline{o}$s

ung. = gå till våga.

kont di dr$\underline{o}$s mä'-d

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dragbind

dråbey, -au,

bäcka. = Convolvolus.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dragbinde

dråbîza n. sb.

åkervinda (Convolvulus arvensis).

R. f. 87.

Ån. * löfvbinde

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragbräda

sv.

dråbråda f.

handtag försedd plank-
bit, med vilken murbruk
jämnas *1 och putsas.
*bräk o. skurbräk samt
*grovträcka sv.

N. J. 80.

*) d. v. s. emetat murbruk
jämnas ut.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Drägg

Drag, m.,[1] -en, pl. -a, -na,
litet järnankare för en
båt t. för fiskenät.

St. Köpinge.[2]

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× draghas

dr͟á͟h͟a͟s

en backe som går uppför. mödosam backe.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragig a.

dråg^{2}i } dråg^{2}ad dråg^{2}a

el. dråg^{2}ad } el. dråg^{2}ada

med vit rand längs ryggen

eller buken (kor)

den dråg^{2}ada (kon) hade en vid rand

längs ad ryggen

M. Åreskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragon

dragón m.

(ofta om indelt dragon)

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragon

dragon, m., -en, pl. -or, -na,
dragon.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragon, s.

dragón

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

103.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragon

dragón, pl. -ar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Ofta i bet. 'indelt dragon' / ... som hade tjänt, dragóner M. f 80. / ... som hade tjänat som dragoner.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragonkasärn

dragónkasárn

best. form.

sg.

Anv. (äldre) namn på nuvarande kasernen för Södra Skånska infanteriregementet i Ystad, tidigare kasern för det nerlagda Skånska dragonregementet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragonsabel
sb.

dragónsåbel m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragnök?

dragōna¹ōdz, n., - ed, pl. =, - en, dragonhåst.²

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragspel

dr<u>å</u>'sp<u>e</u>l, n.

harmonika, äv. instrument

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dragspel
sb.

dr<u>å</u>sp<u>i</u>l n.

dragharmonika

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x drahas

sb.

dráhás m.

likasom

person som drar fötterna

efter sig, när han går i

slarvsk, slö och likgiltig

man l. pojke.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drake

dråge, m., -n, pl. -ga, -na,
drake.

Sum.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× diskig

dråged l.- or, m. ok f.,
n. -ged, pl.- geda, utan komp.,
som har en hvit rand långsåt
ryggen. om nötkreatur
en dråged kal, kos, kor.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drank

dränke, m., -ⁱ en, utan pl., dranke.

Ifs den tiden folk brände sel, så hade di dränken te fför o svin. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hästar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drank

drazk

bränvinsdrank

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drasut

drasút m. sb.

lång och gänglig karl el. pojke

en lóng drasút.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dratta

drata, omkúl, = vb.

falla baklänges genom att

man t. ex. halkar på något

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

(Åv. trata-omkúl)

han, drata-på-länen.

Han föll baklänges och slog

stussen i marken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dratta

dràta sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Jmtr.: drata, omkål
falla bakåt.

Isamma betyd. tràta
× tratta. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drav s.

drȯv n.

drav, kli + vatten.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Lt. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drav n.

uppblött foder, ofta gröpe, kli och potatis strött med vatten. Gavs kanske mest åt höns.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drava dr

dr$\underline{\text{å}}^{2}$va ; -r, - ; - ; $^{2}\underline{\text{-}}$d, ^{2}d.

blanda drav

dr$\underline{\text{å}}^{2}$va kl$\underline{\text{-}}$ te hünsen.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dravant

dravánt m. sb.

odugling, person utan reda.

da ~ e ~ en ~ rèktr

dravánt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dreja
vb.

dràja

(krukmakarterm)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

de, ska, dràja. De
(krukmakarna) skall dreja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ drejel

drājel

drāll (linnekonstvävnad)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dreje

dræjel, n. 1 - ed, utan pl., dräe, dräevräf.

Asm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hära

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dribbedens

dribedéjes, m.

senfärdig person

3340 Bjereyö. Henest-kd
H. Åberg 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drick

Se *mulkedrick ob.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

dr̀ɛ̀ʃʃa, drak, sup. dr̀ɔ̀kad

pres. drɛ́ʃʃor

ɛ̀la drɛ́ʃʃor di' ad ɛ̀nta
(mål-kaffet).

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
s.

dricka, -ad

vagdricka.

di fick mest dricka a bli
den mesta tiden.

Wyhr.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka;

dr̀ɛ̀ffa, -or, dra-k,

dru-k-d v.

kan va fa-r̀li ti o

dr̀ɛ̀ffa; (supa)

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
sb.

dricka n.

svagdricka

yngre för + dricka

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dricka

Av. dricka

sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

han dréffor ènta bír.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

dr̀ɛfjå

kàfa fɛk vi dr̀ɛfjå, två kòpa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

dr̀ɛʧa

dr̀ɛʧa kà̀fa

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

så ska tilda ösa fa
kàfa, nar vi fan dràked.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka

drissa, n. -d. utan pl.
dricka, svagdricka.
Sum.

dissa e drissa som ja ha sist
hos hånlarn. Skögestad.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
s.

dricka, -ad dricka

ja ska sätta dricka ti' jonkes po
kakkelonen

ska dricka å bo.

Nr 3906 Högestad

Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
v.

dricksja driftja

Han drittjor sjyp bodr hatt så hålta.

talesätt

Nr 3906 Högsåra Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka

dritza n. sb.

svagdricka

di brojda dritza.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

dricka

drèʒa, drak vb.

èda o. drèʒa äta och dricka. / dæ. va. tr. dæ. K. ö. 78. / kona. èda o. drèʒa St. Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

dricka

det varade, tills de kunde äta och dricka (= spädkalosstadiet).

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka
s.

diiftja, -ad

svagdricka allm.

P. L. 1901. ~~Hö~~ Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka

dricka / 1 förr, pl. 2 a, drake,
pl. dråkar, dråkad, dråkan,
m. ok f., n. -kat, pl. -kna,
drick, pl. 2 -kn / fr., dricka.

[illegible].
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/dricka, v.

dri̲ʃʃa, /dra̲k, drò̲kad

drò̲ka, kond.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

116.118.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 1. dricka

drìʒʃa sb. n. l. drìʃa, -ad

svagdricka / gát drìka god

svagdricka.

en ˌ krùka me ˌ drìʒʃa

o ˌ mílʃ. En krunka med

svagdricka och mjölk.

K. D. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. dricka

sb.

jæren hade de
o sate tí drìʒʒad, for de
skole jèsa. Jåsten använde
man att såtta till drickat, för
att det skulle jàsa. R. f. 86.
drìʒʒad var lẽd, sẽdmed.
Svagdrickat var en smula
so"taktigt. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. dricka

dricka, drak, drucken

Impf. dricks.

Pres. sg. 1 or Äldre imper. pl.
dricker dricken

ja, dricker, te.

N. f. 80 / K. f. 86 / Jag dricker te. /

der, stod, ad, han, drak
mjad. Det stod i tidningen, att
han drack mycket. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. dricka

ob.

Édor o. drífzor,

fær sél etc.! åt och dricka,

skär själva kö"tt! K. f. 86,

citerande en äldre tidsper-

svaderande, då gäster taga

sig till bords. Je bctr. för-

sätningen u. 2. äta. / drífzor

nú kaffe! Dricka nu kaffe! (t. u.

flera). K. f. 86 (citat efter

en äldre gemen.).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drickablandning

drittyåblåning

blandning av svagdricka och mjölk.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka blandning

dricka-blanding -an

blandning av kall mjölk och
kallt dricka. som slås ihop
och användes som dryck.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräkablandning

driffabläning, m., -en,
utan pl., blandning af
svagdricka och mjölk.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drickablåndning

drikablänz

blandning av mjölk av
två bricka
ynge för × dricka blänzig

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x dricka blåndning

sb.

drifsablåning

dryck bestående av en blandning av mjölk och svagdricka.

K 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lickablänning
kräftgablänge, - Ln S.
blandning av mjölk
o svagdricka.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricksakrus

drätsakrus n. j pl.—

krus med dricka

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. N 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka krus

dri'ʒa kr'ʉ:s, ˈ-ˈ-ad

krus med svag dricka.

En dricka krus och en styrka
brod skulle alltid finnes
på bordet.

dri'ʒa kr'ʉ:sad skola -
alti'd sta - på - bó:rad.

R. L 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricka soppa
sb.

dricka sås

kokat vegodricka med
grödbitar i.

jfr dricka.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dricksankare

dri'kesa'nkare sb.

dri'kesa'zkare n.

mindre tunna för svag-
dricka

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drickeskagge

drîfgeskâga m. sb.

kagge med svag dricka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dricke-slå-gel

dri-ck-e-slå-gel sb.

cylinderformigt kärl för
svagdricka (till formen
erinrande om en trumma,
med spunt i den cylind-
riska väggen)

Nr 1474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*drickestunna

drìʒʒastʒ̀ʒa f. sb.

tunna med svagdricka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dricke sätting

sb.

dri'kəsä'tiŋ

ankare (mindre kunna)

för tvagdricka

m. f. 90 ff. *dricke-

ankare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricksankare

dr`i`ʒʒesa̲ʒkare sb. —

1 ankare (mindre tunna) med
svagdricka.

K. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drickspengar

driftspänja, m., -na, pluralet, dricks-spängar

-ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårrs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dricksspengar sb.

dríkspåza pl.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drift s.

dröjt r.

drift

han ligor på dröjt.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

idrift, s.

drivet

69. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drifthund

drèwtahòz m. -ɔ.

strykarhund, herrelös hund som driver omkring

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driftkatt

dröjukakàt m. j – a

driftekatt

en kat sam ènte sø'jor

te set hum ùdan lùor pø dröjut.

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× driftkatt

drèwtakát m.

strykarkaŋ, hemlås bak
som driver omkring

n. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duistig

duìsti

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dristig

dr²isti l. -or, m. och f., n. -tet, pl. -tia och efter for. för², dr¹isti o. s. v., komp. dr²istiare, -tiast, dristig.

Allm.

Skåne.

№ 300 Herrestad hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dristig

dristi

mycket djärv, tilltagen

M. f. 80

K. f. 86. / han. va-

dristi o. vors-

lös. Han var

mycket djärv och

"slarvig." [x] M. f. 80.

x) oförsiktig

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dristighet

dristihèd, m. -en, plur. pl.
dristighet.

nün grens dristihèden får dar va for mé.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd.

Driva

Drya (2 yor, pl. 2 ya, droj, pl. 2 h, drojed, drojen, m. och f., n. - jed, pl. - jna, dry, pl. 2 hr, pres. particip dryanes (bloū inh.) 1/ tr., a/ drifva, föra. ha du drojed förna te vanr, b/ bearbeta jord med 2 årder. jören hum lidjor drojen o jöri o sa, 2/ inh., drifva. manen gor hüna o dryor. Oja. Hann.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr̀ya

dr̀ya, dr̀ǫj, dr̀ǫjad

dr̀ǫ̀ja, pret. pl.

dr̀ǫ̀jan, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

49.60.61.67.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dùva
v.

dùja. dùe. dùed

en kan a'ltid fad dùed
bå'g à'ton kà'a i arbé'j.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva

dr²ŷa ; ¹– or, –; dr²ø̆g, dr²ø̆ga;

dr²ø̆gen, dr²ø̆ged

e du ²alarèdan ²ude a ¹dŷor ²: driva

den som ser de ¹första ²åred dr²ŷa
a ett ful ve h²ø̆ra ²sia
den har got a ²vènta.

de ha ¹åndrø̆ged nu. han dr²ø̆g. da dr²ø̆ga
de ²ènte.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Med både stark och svag böjning:

far — sa drödde de — at — me —.

Se Riva. II

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva II

Med bår stark och trag böjning:

får så dröjde di al tíd me ár.

303 St. Köpinge Herrestads hd
Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

driva
v.

drya

i bet. »bearbeta med äder».

Du kan ta studana å drya po tråden.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skiva II

i bet. gå sysslolös, utan bestämd
sysselsättning:

han går humma i dagar.

-ll-

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. driva

dryja, droj, drojad vb.

pres. -ór

köra med årder

de drój me óra. man

körde med årder/

N. g. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. driva

driva kreatur o.d. vb.

drya, 2y, svínen driva in svinen.

K-f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

3. driva

drìva, drev, ~ad (vb.

Pres. -'or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1961.

om regn o. snö

rágnad de~ dr~vor~ ~g. Reg-
net det Driver in. / de~ ha~
dr~vad~ ~g, rágnad. det
har Drivit in, regnet. K. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

3. driva

vb.

snîan drîvor - îj.

Snön driver in.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuive
v.

dryà

dryà hwm = gå hem.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diva
v.

dɪ̀ya

dɪya pantóflor

(köra med sidan i potatisland)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

diva

dryja, -or, dröj,

pers.?

köra med åror,

ja fjörde o dröj.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. driva

drìja, drog, drògo

driva kreatur

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. driva

26.

dr̀ja, dr o j, dr̀ǫad

bearbeta åker med

åder

dr̀ja tr̀adan barbeta trä.

de å'korn med åder.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. driva

vr. drój trädan vb.

2 ~ hindan (härondagen).

Jfr × avdrivet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. driva

vb.

drya - op - jordtöflor

med åker köra upp po-

tatis ur jåran

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

driva

Sup. är. drivad, åtm.:
betyd.: köra med ånder!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drivbänk

drivbänkar pl.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drivman

dryckmäcker, f. -en, pl.
- mäckor, - na, eg. drifsmästare,
dagdrifvarska. Skämsord.
1
Mooren kum fälar dåtoren
2
for dryckmäcker. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Stärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† drop

drɔ̄v, n., ¹– ed, pl. =, ¹– kn,
den foderbon som af idisslare
uppstötes för att omtuggas.
²låga drɔ̄v, idissla.
²låwa drɔ̄ved, förlora idisslings-
förmågan.
¹Gören ha tu drɔ̄v, men förrēdz
²böra ēt, dåför ta di drɔ̄ved
¹ifrå ¹gören o je ²gōkn, när
kum ha lafd ¹drɔ̄ved. Öja.
Alm. Häm.

№ 300 Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dropphåda

dröpebrädda

tvärgående instabilt hade över
dörr.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

droppe, s.

drop

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

34. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

droppe

sb.

dròpa pl.

M. f. 80.

nona, dròpa några

droppar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

, drottning, s.

drȯ̀tnıŋ, drȯ̀tnıŋan;

29.30. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drottning

drò̀tning, ≥ – en ſ.

ator – hò̀na, dan –
gärska drò̀tningan
(här man det härmodet).
R. ſ. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* druda

druda

fruntimmer som är lösaktig

Nr 3340 Bjere jö. Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drul

drul, m., 1 – en, pl. 2 – a, – na,
drul. Epitet på hankön.

2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x drula s.

drula[1], sf. -n, pl. -lor, -na, epilep på druligt, senfärdigt kon[2]kön.

[2] Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drulig

drulig l. -or, m. och f., n. -lag, pl. -lag och efter for. för, 1-lag o.s.v., komp. 2-lagare, 2-lagast, drulig, senfärdig.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ drull

drull

senfärdig karl.

dueen räkti drull.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drull

drull m.

m.

drulle, tölp

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drullig.

adj.

drùlad

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drummel
sb

drómal m.; pl. drómla

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

daummel

dɑ́ɯmel pl. dɑ́ɯmlɑ

Bjäresjö. Hemmet. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drummel

drómal; pl. drómla

m.

N. J. 90.

den lìla drómal!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drummel

dröm·mel, m. -- len, pl. -- mla, -- na,
drummel. Skällsord.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drummelhas

sb.

drómelhás

skällsord: drummel,

tölp.

de e en rèkte

drómelhas.

N. J. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x druut

druut m. sb.

man l. gosse utan reda,
slarver, slöfock

din låla druut!

N. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* drunta

drúnta f. sb.

slö och liknöjd kvinna.

N. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dryftetråg

dröwtetru, -ed

tråg vari ensas såd; röen använt
som slaktaretråg.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dagfetråg

dɛ̀ɔ̀wtatɛ̀ɛ̀. -ad

uhålkat ovalt tråg vari säd

rensades genom skakning.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryfttråg

dråwtatrûu n.

tråg bestående av en
urgroft grov plankbit.
Användes vid slakt att
lägga Rötet på.

K. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duyg

a.

dröj, komp. -are

ja sjön lia väl: de

kumabägta bröd va gåare a

dröjare

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröj, dröjt, dröja

dryg

dryg

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryg

drøjt n.

dær ~ e ~ drójt o ~ gå. Dår
är drygt (lång väg) att gå.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dryg

droj l. 1- or, m. och f., n. drojt,
fl. 2- ja och efter för, för,
1- ja, komp. 2- jare, - jast,
dryg.

Anm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

droj; drojt; ~a dryg

a

en ~ drój bäke en

dryg backe (som är möd-

sam att komma upp för).

R. f. 86.

Jfr trätodryg

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drègnad

* drygnad

sb.

dryghet (som varer länge)
(t. ex. om bröd)

dær ~ e ~ ìzen drègnad
i ~ dé ~ brø̀d. Det är ingen
dryghet hos det brödet
(= det går fort åt). N. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dygsel

dröjsel, m., -n, utan pl.,
dryggsel.

Der e inte dröjsel i fävebrö
innöd förr än säl bägar.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr̀vlpa, = *dryppla
vb.
Pres. -ar

dregla (t. ek. om små barn).
K.-f. 86.

Jfr *šakla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr ɛ̄ v

× dråp
sb.

Jutt r. : toga dr ɛ́ v i dis-
la.
hon togar dr ɛ́ v.
n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dråp

drï̲va̲d best. vb.

förmågan att i dista.

Jmfr.: tä̲va drï̲va̲d

mista förmågan att

i dista.

M. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråsa

26.

Pres. drúsor

falla i ymnighet (t. ex. om
övermogna sädeskärnor)

da drúsor so fårlet

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Jfr avdrase

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret. 1. drösa

drüsta

Pres. tg. drüsor

falla i ymnighet, t. ex.
om sädeskorn ur över-
mogna ax.

den (d: säden) drüsor,
Den "drösar". N. J. 90. öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. dråsa

drùs|pa, =

gå och slå, vara senfär-
dig och tölig

N. f. 90.

ha-gar-du-o-drùsar-
ä'tor. Varför går du och
sölar? O/a

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Pret. dråsa

vb.

dråsta

Pres. dråsor

Nr 7535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

falla i ymnighet, dråsa
(t.ex. om mogna korn, som
falla ur axen).

--- so dåsta dråsta
--- så att det inte dråsade
(så att kornen inte föll ur axen
när man skar säd i skylar). K.S.Sk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråsa Hl

dr̊ås̲a ; -or, —;

dr̊ å̲s̲or h̲e̲n : faller ner, mynkar.

M. Areskoug 1926.

Lk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. dråsa

den drùsta mjad. vb.

Den (sàden) "dråsade" mycket. N. f. E./

sín so. drùsta. dà po márken

ósa. Sedan så dråsade det på mar-

ken också. M. f. So. / drusta. äv

dråsade av M-f. So/

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr *avdråse sb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dröse

sb.

dröske

sölkorn, senfärdig per-

son

dröske

dröska.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråse
sb.

drùsa m.

hög av tröskad säd

där blir en brå

drùsa.

n. f. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd

hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråsel s.

drûsel r. ; -a

hög av säd och agnar

ånorna e sblån r drûslen

agnarna äro med i dråsen.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd № 303.

H. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräska m.

dråse
sb.

hög av tröskad men ej
harpad råd

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dråsig
adj.

dråsad

sen färdig, tölj

han e så dråsad

at så. Han är så sen-

färdig av sej.

N. f. 90. Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dråsla

dråsla, = sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

strö något i småportioner;

drasla - ad ds.

drasla - ad - ld - så

ti - hönsen strö ut litet

såd till hönsen. R. Sj. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

dräkt

drakt, pl. -or

Om häradsdräkten

de, hade vår sina

drakter. De (d: de olika

häradena) hade vardera

sina dräkter.

Jfr herrestad-o. ingelstad-

dräkt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräktig
adj.

dräkta
(om hondjur)

Nyare ord.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräll

drägel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

ett slags vävnadsmönster.

Kunde väves med "tål silver
o. tål fodtrámpor" (tål
silver och tål fottrampor).

Ög. "ögonsdräll"

N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dräld

dreld adj.

ertappad med nyt olov-
list, t. ex. stöld.

han ~ ble ~ dréld.

K. f. 86.

Jfr påtagen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräll"sduk

dräjalsdŭg; pl. ˊ-ˊa

duk röd i drällmönster

N. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd,
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drång:

dæn kom så min drèga ifra
hygdzestå

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräg

dræg, -en. -a, -ana

tjänstedräng, enl. äldre språkbruk äv.
= varje vuxen ogift karl av allmoge-
stånd

hå tro om en skole gå, sin en
hade bled dræg.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dræŋ pl. ˋæ

bòde pi̲on a dræ̀ya

han hade en tré̲, fi̲na dræ̀ya
a sa pi̲on.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dræŋ, -ən. -a, -ana

han tok tvån av dræŋana

mé si.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng,

dräj, - [illegible] s.

- a, - na,

ja, fjänta sam

dräj.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dräŋj, pl.-a

hå e snart injen dräŋj, som kan gande.

hå e snart injen dräŋj som kan tårsja me plåjel.

Baldringe, Söderslätt

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dräŋana best. pl.

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dræŋ

bɔ pjà ɑ drǽŋ

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråŋg

dråŋ, -an, -a, -ana

m.

dråŋana sad va. bård.

Dråŋarna satt vid bordet.

yngre för dråŋ

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dräng, m., 1 kn., pl. 2 -a, -na, dräng, eller. För hvarje ogift fullvuxen man af allmogestånd utan afseende på ålder.

Sum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng, s.

dræŋ, dræŋan, dræŋa,

dræŋans, gen. sg.

dræŋanas, " pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

110-111.29.90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dreŋ ´en ¨a ¨ana

när dräŋana hade jìla, så

spìla han; han spìla för

bröme dräŋa.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

dräng

{ dräj m. +1
dräj +x1)

dräja +x1) pl.

dräj k. f. 86.

n. f. 80. x
K. f. 86 x+1)

bode, dräja
o. pi̇or både
drängar och pigor.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dräng

På en 150-tumlandsgård i Folkestorp fanns under tiden för senaste sekelskiftet följande manliga tjänare:

1. dräŋ dräng, ca 21 år gammal eller mera; hade gjort sin värnplikt.
2. hálkàr halvkarl, ca 19 år.
3. trèdiŋ treding, ca 17 år.
4. èdzajràg ökpåk, nyss konfirmerad.
5. kòjràg kopåk, nyss konfirmerad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 6. hörn "herde" vallhjon (3 konfirm.) | dräng

dɔ hade dräng

o hálkar o trèdɔ o

èdzapåg o so kåpåg o hörn

(och o slutligen × kopåk och

D. f. 86 vallpojke).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dräng pl. -a

män a dräng

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng

dræŋ pl. dræŋa

præga a dræŋa

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng II

dä lade di jila sa kalad,
drängana fön; sa va di på ét
stala, a sa va di på et ånad

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräŋgahus

dräŋjahus, -ed dräŋyahʉs

dräŋkammare.

ja mé ʉd i dräŋyahʉsed.

Högestad. Söverstad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng a skåp

dräng a skåp -et, pl. = -en

på väggen hängande litet skåp, som drängen fordom medförde på sina platser.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng dagsverke

dräng dagsverke, n. pl.=

gäst dräng dagsverke om
höstarna (skulle Borrie bönder
svara för i Högestads gods).

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng dagsverke

dräŋadasvärke n.

yngre. oförmjukad form.

1—1.

dagsverke vid hovsi-
gården, utförtas en
arrendebondes dräng.

N. d. 77. / Hr pojg dags-
verke

St. Herr

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr̀æ̀ng̀ahu̇̀sed best. sg.

dr̀æ̀ng̀ahu̇̀sa

dr̀æ̀ng̀kammare

n. f. sg. def. fö. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* dränghus

dräŋgahûès l. dräŋgahûs, n.,
– ed. pl. = ,– er, dränghammare.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dränghus

dränghus

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bostadsrum för gårdens
dränger.

Jfr dräng-kammare, som
uppges vara ett nyare ord.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng-kammare

dræŋkámare

bostadsrum för gårdens dränger

K. f. 86.
N. f. 80.

han va rént ena a dræŋkámaren. Han

Ifr dräng-hus var alldeles ensam i dräng-kammaren. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråglön

dràzaljn

n. 7. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dränglön

dräŋgalîʃn l. dräŋgälîʃn,
m. -ən, pl. -ər, -na, dränglön.
nar jäg ʃtäntə, da vä min
fan dräŋgalîʃnorna hɛlt ʃnä.

Bromma.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräng skåp

dräŋa skåv, -ad

på väggen hängande litet skåp, som drängen förr om medförde på sina platser; även skåp som varit drängaskåp.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dråt

dret, m., 1–en, utan pl.,
bader i pläderesplagg.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drätt

dret; pl. = or

vårt täcke som ladas
på bänkar

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dråtl

sb.

dra̲t, pl. ~or

bredd av åkerfält, den

bredd, som avverkas, då

man går från ena änden av

fältet till den andra.

da. e. lò̲ga dra̲tor

sv. få.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drät

dret, m., -en, pl. -or, -na,
ålfiske, strandremsa hvars
innehafvare ensam eger laglig
rätt att vid densamma bedrifva
ålfiske.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dräktduk

dräktadväg, m., -en, pl. -a, -na, af lingarn, i blått och hvitt väfd väggbonad, hvarmed i äldre tid bondstugor kas innerväggar pryddes vid högtidliga tillfällen. Men här ha ja min dräktadväg? Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dråva

dr̲åva -a -ad

röra mjöl i vatten till hönsmat.

dr̲åva ti kvänsen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. drāva
vb.

drȧ̀va

rȯ̂va samman drav (bli
utblötu med vatten).

drȧ̀va zhóṕa tr hénsen.

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. dråva

dråpa

vb.

Pres. -ar t. -or

ryka (om t. ex. råg).

rúen drôvar / sén

drôvor /

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr̲ä̀va, = ± ad vb. × dräva"

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bereda dräv, dvs. foder (fof. a. kli) syrablöt med vatten.

dv. dr̲ä̀va, tv. dö̀m.
man dråvade till dem (tr. ex. hönsen) R. fl. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drö"

drø n. sb.

lat och likgiltig person.

det förbénade drø!

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr<u>ø</u> n. *dro" sb.

odugling, lat person utan ordning och reda.

at. rèktad dr<u>ø</u>. En rèktis odugling. R. f 86.

Jfr. "horsadro" ds.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ drönja

druna dröna

stöna

drunor du får nöttfor

(sägen till den som släpper en smällskit i
sängen)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröja

dröfja, dröjde

Pres. -or

de kan järna dröja en

stöz.

N. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröja
v.

dröja, dröjde, dröjt

så dröjde de jo ...

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröm

drøm, m., 1 – en, pl. 2 – a, – na,
dröm. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröm, s.

dröm

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

95.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drôm
sb.

drœm; pl. ~a

drœ̀ma går som strœ̀ma.
Drömmar gå som ström-
mar (talesätt). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drömma

drömma (1 mor, pl. 2 ma, 2 mdl,
drumt, drumt, blott i n. sing.,
drum, pl. 2 hr) intr., drömma.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drömma

drömma, drömde, drömt

Pres. -or

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröna

vb.

drùgnsa

Pres. ¹ar

röna doot och ut draget

N. f. 79.

di sta o drùgnar (om

Kan 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad -

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dröna

Pres. tg. drýgnor

gröna sakta (om kreatur)

Krégen står och drýgnor. Kreaturen öka

och gröna. N. t. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Arneskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dröna

Pret.
drygnta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drönare

drygnare m.; pl. =

bidrönare, bihenne

dær, e. tn, del drygnare

ma. Där finns en del

bidrönare också.

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drůna; -or, -; drůnde; drunat. + drönja

kölen hon drůnor, hon böla
vel ha mad.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dr̲u̲nare f. i pl. — † dröjare

ko som inte vill bli i kalv.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dróp

best.f. drívved:

om ett kreatur, som icke idisslar.

säges att de har tagit drívved.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drev

+ dröp
(drev 4)

tåga drev : idissla

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dröpel

drïvel, m., - ln, pl. - vla, - na,
1/ tungspene, 2/ fingerforming utvärkt
på kåkarnes undersida hos får
och svin. - 1 tomed (grisen) ha
drïvla.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x drôse

s.

drȳsa, -an

sädeshög, -kop

den drȳsan ska vi ha ti sā

(kū att sā)

Bjeresjö, Herrestads hd

1945. J. J. efter O. Skeuen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× drösel;

drösa, -an s.

-a, -na;

sädeshög.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dröse

dröse, -en

„en bunke spannmål"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dröse
sb.

drùsa m.

slöfock, sölkorv

din förbánade drùsa!

Din förbannade slöfock!

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* drösenhet

drusenhed

senfärdighet.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Nr 354 Bjere j Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dröwig
adj.

dröjsed

senfärdig, tölande

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dröva

dröva -a-ad

om råg som blomma: syka.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dröva v.

dɛ̀ːva, -ar

= blomma, om säg.

ɪ́ɛ̀n dɛ̀ːvar.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

du

du, bel., du, obel., personl. pron.,
nomin. sing; dat. ak ack. bel.
dæj, obel. di; plur. nominat.
i bel., i obel., dat. ak ack. bel.
ær, obel. ær l. ar, du.

Bromma. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

, du , pron.

du — du obet. obj.

hør du? — dig obet. obj.

ser du?

på du (på dig)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

4.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

du:

her hån du te dæj a

dina

båra du vrl la blé mæj a mina

formel tom låstes vid något signeri.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

du:

da gjéd ja, men hum sa:
gjét dú ènte.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

du

du /kom.

vétu = vet du ...

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads h:d

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. dɛu

dɛu, tryckst.

dɛu tryckes.

Og. dag tryckst.

" de tryckes.

hár ha-dɛ́u te-dáj o-

dìna etc. Hár har du

tɛ́u dɛ́j och dɛna etc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

day tryckest. du m. (dig)

de tryckerr.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ja kan inte stanna
längas för dag åt till.
Jag kan inte stå och prata
pressa upp dig ständigt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. du

Se närmare u. × hylle -

bläst. / de skola

va dui o brór. +1

De skulle vara dubro"der.

N. y. 80. / so kan já gora

dej en ánen vilzhéd zyén. Så

×) Förslag Den ene.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

du
pron.

kan jag göra dig en
annan tjänst i gengäld.
K. f. 86. / äta dú, du, so
du äter får po hósan!
Akta du dig, så att du inte
får stryk! K. f. 86. /
fy skam du! Fy skam på
dig! K. f. 86. / går du nér
me du! Vill du genast gå ner
(från bordet)! (Till en katt).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

du

Med starkt tryck pron.

på går och ner. Mycket starkt affektpräglat. / Hå, du, håde, håde! Fy skam, fy skam, fy skam! (e. d.). Tages av barn, som vill reta varandra. K. J. 86. /

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubb

dob, m., -en, pl. -ar, -na, dubb.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel

dövel¹, m. och f., n. -t, pl. -vla, konj. -vlark, -vlast, dubbel.

dinka² (yrtan e dövlark² en hina²). Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dàvel, dàvelt, dàvla, dubbel

dubbel

ètdàvel : dubbel.

tvàdàvel : 4-dubbel.

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel

dɔ́bəl pl. dɔ́bla

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbel

ag:

dövla pl.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbeldörr

dóbeldör pl. -ar

dörr avdelad på längden i två
lika höga delar varav den ena
användes ss. gångdörr.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelfönster

dåbelfünstor , n., pl. =

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelfönster

dåbelfünstor, n., pl. =
eller ˊ-ˊ-
ja sata dåbelfünstorna - ja
fästa dom me läsarüm èya i
a sa klistra ja üdan óm. M.O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelt

dv.

dovvelt

en pris sues ongo hela måltiden,
så edon en dovvelt så mied.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelt

adv.

dɔ́belt

sín klépon jà dɔ́belt sɛ̀ mìed

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelt
aN.

dɔ́bɛlt

de jʉ́sɔn dɔ́bɛlt sɔ mɪ̀ɛd

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dubbelt
adv.

dóvelt

den, hqzor, dóvelt. Den ligger dubbelt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga
v.

dùa , dùda , dut

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga ve

dua ; -or, - ; duda ; dut.

duga

de duda inte ma ha de

hade gort.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga

dŭa² (dŭor¹, pl. dŭa², dŭde²,
dŭt) intr., duga.
ha dŭor¹ ed o bŏra² jes vl¹?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga
v.

dùa . dùda . dut .

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga
v.

dùa, -or, dùde, dut

de dúa ènte.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

duga

dùga, ~da, -t

Pres. ~ar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

da. duda. ~ta ti. nåd.

De dugde inte till något

(= dugde ej till mat)

m. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. duga

(dùga, ~de, ~t)

dé hada inte dutt nú.

Det hade inte dugt nu mera

(gått för sig numera).

K. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duga

dùa , dúor , dùde , dut

pres. pl. di dúor

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dugg
s.

dag, n.

Mest i förb. med negation

tæ'ytt, han hàde ènte et dàg!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dugg

dag, -en

= dugg

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dugg
s.

dɔ̀g

i fö'b. ènte et dɔ̀'g

/à va ènte et dɔ̀'g rè'd

for dom.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dugg
s.

dɔ̀g, n.

i'utt. ènte et dɔ́g

di' han ènte et dɔ́g jɔ̀n.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dugg.

dåg, n.

grand, endast i följande satser

Det är ett dåg vädra dar

(efter husförhöret).

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dugg x

dog, m., 1- kr, utan pl.,

dagg.

Skomma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dugg
sb.

dog

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Intr.: äta ett dog inte ett dugg./da. galp. äta n. f. 80.) ett dóg. Det K. f. 86 hjälpte inte ett dugg. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dugga

dòga , =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dugga, v.

dàga

Nr 4667 Bromma, Herrestads bd

Per Larsson 1901. Exc.

80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x duggig

²dåged l. -or, m. och f.,
n. -ged, pl. -geda och efter
for, för, ¹dåged o. s. v., komp.
²dågedare, -dast, daggig.
²Vyzeven ha bod ²sa dågeda.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duk

dug, -en, -a, -ana

m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duk

dʉg pl. dʉ̀gə̀

et stʊ́rt, stʊ́rt rʊ́nt bʊ́r

ina dʉ́g pʊ.

vʊ́va dʉ̀gə̀

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duk

dug, m., 1- en, pl. 2- a, -na,
duke. Bord-, möbeldug.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

, duk, s.-

/ ; dùga , dùgana

59.38. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dug, ˊen, ˃a, duk ˃ana m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 86.

n. ha en dúg ma
gåsaxnsdråjel. V: ha en
duk med gåsögons dräll.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duka

dŭ²ga (- ar, pl. - a, - a, - ad, l.-ada
- ad, pl. - ade (, - a, pl. - gan
l. - gen) tr., duka.

hd sĭ²lvorlåffel dzd e vel
mud, di hå, nar di dŭ²ga
bo. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dukagång

dùgagóng

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ett slags vävnadsmönster.

--- för den skola ble
fél, nor man skola
véva dùgagóng --- för att
det skulle bli skél, när man
skulle véva dukagång. K. J. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig

dòkti

han blé dòkti ta a spèla

g. f. c-a 1870

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig

dåkti

da ~ e ~ en ~ dåkti man.

Det är en duktig man.

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

,duktig, a.

dɔ̀k̲ti, dɔ̀k̲ti, dɔ̀k̲tet, dɔ̀k̲tia

dɔ̀k̲tiana, -trast

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

112. 114.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig

dòkti' pl. -ia

vi va lia vel se dòktia

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. duktig

dàkta; pl. = -a

å. berg till hälsan

n. f. 80, k. f. 86.

han, e, som dàkta ta, o, prata. Hon är så duktig till

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

duktig

àlla e ~ ïnta lìka

dòktra. Alla åro inte lika

duktiga. K. f. 86. / De skola

vara mìed dòktra. De

påstodos vara mycket duk-

tiga. K. f. 86. / han e ~

dòkta tr ~ o ~ ëda ~ brø. Han

åter mycket bröd. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktig

dòkti, neutr. -et

di va rèktat dòktet gåra fólk

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktigt
adv.

dåktet

sin de båra brände dåktet

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktigt
adv.

dòktad

da blésor dòktad (kraf-
tigt).
N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dukligt

dòktad adv.

ordentligt, eftertryckligt,
med besked.

de skola sàlta o. gnèa
dòktad. Man skulle salta
och gnida (i'n saltet) efter-
tryckligt (t. ex. vid nersalt-
ning av fisk). R. 6. 72.
St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktigt

adv.

dòktad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Jmfr.: dòktad i ma

rikligt med

kan i dr i bàra i je i dòm

dòktad ma i glóbersàlt...

Kan man bara ge dem (d: kreatu-

ren) rikligt med glaubersalt...

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duktigt

dòktad adj.

ordentligt, med besked

han, knàbar, dòm

dòktad. Han slår dem

ordentligt, ger dem duk-

tigt med stryk. Ö. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ duktråd

dugatre l. dugatre, n.,
-d, pl. =,- r, vid ändan af
en linneborddduk af rånings-
trådarne gjord flätning.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. * dukträd

dùgatrå n. sb.

konstmässig flätning av
kanttrådar på en duk
(i konkret betyd.)

et ~ dùgatrå ett duktrå/
flata ~ dùgatrå flåta
duktråd / vr ~ ha ~ ma ~

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. *duktråd

brèara dùgatrå sb.
ósa. Vi ha (dukar) med
bredare duktråd också.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dum

dɔ̀m, komp. dɔ̀mare

Mor Steiman: ò tɔ ska ble dɔ̀mare.

hu granne: jå, han blér ósa dɔ̀mare for vårt ér.

Ibe Domare

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/dum, a.

dom

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

81.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dum
dom; domt; ± adj.

det, dòma fæ'! D.u
dumma fæ'!

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dom; pl. ~a 2. dum adj.

stum, dövstum

di. va. dôma. De voro stumma.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86. Numera föråld-rat.

Jfr Dövstum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dum

dom l. 1- or, m. oh f.,
n. domt, pl. 2- ma oh efter
for, för, 1- ma, komp. 2- mark,
2- mark, dum.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klass 2

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dum

dom l. 1-or, m. och f.,
n. domt, pl. 2-ma, komp.
obrukl., döfstum.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dumdristighet

domdristihèd

de va ènte wedan
domdristihèd

Öja

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dumhet

dånhed, m., -en, pl. -or, -na, dumhet.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/dun, 6.

/dun

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dun
sb.

dun n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dunder

dóndor n sb.

dundrande ljud

at- fårled dóndor o-
rùstana. Eù fôrfårligt
dunder och brak.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. dunder
sb.

dóndor

denaturerad sprit o. d. som
används som berusningsmedel.

Ordet torde ha blivit vanligt
under första världskriget, och
med dåsaren hade man ort bekant-
skap med det i Ystad.
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dunder

dönor, oböjl. adj., utan komp.,
daglig, rutinerad, duktig.
han hörde en dönor far.
di jörde ed dönor jölk.
den nären ha dönor adj.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dundra

dònrja

vb

pres. ˈ-ar

dan. dònrar sɛ̂. Den

dundrar ca° förfärligt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. dundra

vb.

dònra =

Nr 7533 Hédeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

hamra, hamra på

en fok, dònra ma en

vànla slèdja. Man fick

(vid stenborrning) hamra på

stenborret med en vanlig

slägga. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dunge

Se furu – och skogdunge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duns

duns

duns

en duns

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duns

duns
sb.

da. tǻ en . dúns . Det
blev en duns.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dunsa

sb.

Pres. sg. dúnsor

da - dúnsor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dùnspa, ˊ-te

dunsa
vb.

Pres. ˊ-or

(om eŋ dunsande fjud)

de, dúnsor sǫ́ på-

láwted. Det dunsar så

förfärligt på vinden.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dønst

stank, elak lukt

dø e en råh dønst
dær blér, nær dø fjør
jüselvän på märkorna.
Det är en otäck lukt, som uppstår, när man kör gödselvatten ut på markorna (åkrarna). K. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

dønst
sk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dònstfa, =

Pres. ¼ ar

lukta illa

R. f. 86.

dunsta
vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× durk

sb.

durtʃ m.

durhanne

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dusk

dusk, m., ¹⁄₂ hn, pl. ²⁄₂ a, -na,
duskane.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

durk
sb.

durk m.

durhanne

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

durkslag
sb.

durslág n

(Användes bl. a. till att sila
smält i:s tervflöte med)

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× durren

dórən sb.

I utr. po-dórən

bersad

va-po-dórən vara

bersad

Jfr ×fördurrad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǂdurren

dǿren best. sg. sb.

Nr 7533 Hedeskoga, herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Dutr.: va - ɲa -

dǿren vara bernaad

K. f. 86.

Hr ɲå Dinkadanken o.

ɲå Kulan ds.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× durst

daask; pl. ˊ-a

sk" och dåsig, "dagen efter"

(t. ex. då man svirat kväl-

len innan).

so. e. dr. dòska

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ duska

dö²ska, f. -n, pl. -kor, -na, tofs.

ö⁴ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåven.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dussin

dussin, n., pl. =

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dust s.

dust r.

damm och mjöl på
kvarnstenarna.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dust
sb.

dust, ¹-en

fint mjöldamm

Jfr mjöldust

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dusta

dùsta, dùsta sb.

vaxenstänka (t. ex. tvätt som skall strykas)

dùsta tvätten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dwa

dwå², s. -n, pl. dwår, -na, dwåfva.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alåns.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Duva, s.

Duva

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

78. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. dwa

dwìja; pl. ~-or f.

Ån. om hondwa i motsats

till dwrk dw-

K. f. 86. hamn.

dwìan dwthonan

Ifr det svenska personb-

namnet dwan Dwan samt

Johanna Dwa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Dwa

hon hade
ett ansikte, som var
lågt en dwa. Hon
hade ett ansikte, som var
likt en dwa. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duven

dåuen, dåued, dåuna

duven

han e sa dåuen liasàm han

pets i sdåunh (i sömne)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duvhök

duvahök, ½ – 1 an

Enl. uppg. detsamma som

hönshök

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duvhök

dùahȍgz ; pl. ˋ – ˊa m.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dueslag

dûêslâw, n. ,- ld, pl. =,- ler,
dufslag.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dævslag
sb.

dæ̀vslåg n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duvstol

dùastôl , pl. -a

bäcka = bäcklint

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7 duvstol

duvstol, m., -kn, pl. -a, -na,
blåklint: centaurea cyanus.
Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

duvstol

dùastǫ̀la pl.

bläklint

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dwägg

dwäggs, n. -ets, pl. = -ens,
dwägg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dvala

dvål, genus obestämbart,
oböjl., pörek. blöta i sitt.
ligga i dvål, ligga i dvala.
✓ Bjeresjö, öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dvala

ligga i dvàla

P. L. 1901.

Bjerresjö. Herr-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dvaldryck

dvåladriff, m., -n, pl. obrukl.
dvaldryck, dryck ss. bedövningsmedel.
doktorn ga mi dvåladriff,
sa ja skulle inte ha skar.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dväg

dvæ̀r, -an

karl av dvärgväxt;

vèrtfa dvèran, Verka-dvärgen,
från Andrarum (vèrtfad = Alunbrukett),
gick ärender från A. till Krageholm.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dvärg

dvǣr, m., 1 – hn, pl. 2 – a, – na,
dvärg.
1
Ørsloza dvǣr sa̱ ja lit̄ i sta̱n.
Øja.
2.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygd

dojd, m., ¹- ɐr, pl. obrukl.,
dygd, sedighet, god egenskap.
dɐd e dɔ¹jden ɧs ¹kre¹dzɐd, nɑr
dɐ li¹ddɔr o ¹ɛ̄dɔr, ordspråk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygdig

dö²jdi l.- or, m. ok J., n.
- det, pl.- dia, och efter vo-
för, dö¹jdi o. s. v., komp. ²-jdiark,
²-jdiast, 1/ dygdig. ja, kum
e en dö²jdi en: kum ha två
ö¹jla glu²la, 2/ sedig. et dö²jdet
²-dz. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901
Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygn

dygn, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
dygn.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygn

dyg3 n.; pl. =

ygne för + dygg

M. G. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygn s.

dygn n. ; pl. —

dygn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dygn, s.

dyn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

11.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyna, s.

lyna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

82.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

dyna

dỳnpa, ˘an, ˘or, ˘orna

f.

n. f. 80.

K. f. 86.

hon, hade, lat dỳnor

ut, på jǿrd. Hon hade

lagt dynor ut på gårdsgån-

den. n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyna

dynpa, -an, -or, -orna f.

Jfr ovan - och

äkdyna

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyna

dyna -an -or -orna

ja. han jälpor dåm, men di blår
an dynan i bossed

(stjälpen i st. f. hjälpen)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. dyna

vr. skola, sèda pa-
en, dyna. Vi skulle sitta
på en dyna. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dyga tåe

dyga tí

= pressa ned, tyga ned.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyne randning

dynerändring - en

randning å dynor.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrga
nb.

dỳ̀ga f.

gyttja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynga

dɔ²ŋa, ɟ. -n, -ar pl.,
dy.
²ɔ.
ɔja.

läs: dɔ̀ŋa.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyngja

dǫ̀ja f.

gyttja

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

~~2.~~ ~~tyngda~~ × dyngda 1.

dyngja ~ nér, dyngda ~ nér 26.

Pres. dyngjor ~ nér

tyngja ner, pressa ner vgt (t. ex. om tvätt som pressar ner tvättlinan, om personer i ett hus" — l. Halmlass). de ~ dyngjor ~ nér

7533. Hedeskoga, Kronobergs hd. H.A. 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. ~~tynga~~ tʳdynga 2.

på-mítten. Det (26

tynger ner på mitten (d: av

tvättlinan). K. f. 86. /

de-dryzde-nér lásan.

De tyngde ner lasten. K. f. 86.

7533. Hedeskoga, Hennestad hd

4. Heckong 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dynt

dun̲t, n., ¹⁄₋ ed, pl. =, ¹⁄₋ er,
dynt.

Næ men̲ ha vi̲ å̲²li̲ ha̲t nud
Sviṉ som ha ha̲t dun̲t.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynevar

dynevår, ˈ ˈ ad

kölje som omger stoppningen i dyna l. bolster

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynevar

dýnevär, n., pl. =

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dynvar

dynavår n.

bolstervar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dyppa

dùppa f. sb.

något att doppa i, mjölkdoppa o. d.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. x dyppa

dùppa, dùpta, dupt vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

doppa

K. f. 86. | so. dùpta. vr àlhópa r. én tàlrutt, bode. dràga o. pìor. Så doppade vi allihopa i en tallrik, både drängar och pigor. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. dyppa

so. dùpta. vr. dòm vb.

nér 2. tál. Sa° doppade vi'

dem (s: gåsvekarna) mer i'

talg. R-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. x dyppande

sb.

dùpanad best. sg.

doppandet, neddoppandet av vekar i smält talg för att därav göra talgdankar (ljus).

han står för de. dvs dùpanad. Hon förestod

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× ~~dyppande~~ sb.

den då, präs-
stöpningen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr

dyr, n. dyrt

de va lia dýrt

om nú a tý e tåsad

a dýrt.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr
a.

dyr, n. dyrt

dó va dær flèra óm den,
a de va jo ènta dýrt
(sml. tidningen).

Nr 5023. Borrie, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr

dyr, durt, -a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr

dyr l. $\frac{1}{-}$ or, m. och f., n. dyrt,
pl. dyra och efter for, för.
dyra, komp. dyrare, dyrast,
dyr.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Häm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr, a.

de dyra böckerna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

115.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyr

dyr

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kompar. dyrare

de. e. dyrare nu. Det
är dyrare nu.
M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrka, vb

dyrtja

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

82.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyrtja, ôp 1. dyrka

vb.

l. dyrtja, ôp, =

dyrka upp på auktion, över-
bjuda varandra

dr. dyrtja, ôp, for,
haranra. De dyrkade upp
för varandra.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1960.

dùrtʃa ~ ɔp vb.

1. dùrtʃa ~ ɔ́p
dyrka upp en kåsa

han ~ dùrtʃa ɔ́p ~ ad.
Han dyrkade upp det.
(: bröt ej upp det).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dyrka

durtsa - óp =

dyrka upp en lås

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. dyrka

vb.

durtja, óp, =

dyrka upp priset på en auktion genom att bjuda över.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. Sk.

so, e, där, én, som, durtjar, óp, ad. Ja° finns det ene, som dyrkar upp det.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dysta

dùsta, =

26.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

lätt vattenstänka (t. ex.
med en vit vattenstänka
tvätt, som skall strykas)
dr. dùsta tvétten.
Man vattenstänkte tvätten.
Jfr däntka K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyvelstråk

dívalstrík

(apoteksvara)

n. sg. ɐo.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyvelsträck

dívelstrîff, n., -et, -, utan pl.,
dyfvelsträck. Apotekswara.
de skádor ènte o je dîfven
lid dívelstrîff.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyvelsträck.
sb.

dívelstrík

(en apotekvara)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dyvelsträcksdroppar

dívelstrɪtʃsdróɲa pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä
adv.

dä

jä, di jäk tiäna i tjòntjan
dä' en som di' jör nù.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

då
adv.

dɑ (icke ~~dɔ såsom~~ ~~sydväst-skånsk~~)

ja va bara liden dɑ'

även dɔ hört 1954. och 1956 (Glantz)

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä III
anv.

dǫ = i' sä fall:

dǫ' hade di' fäd svältad - ijäl

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä
adv.

dɑ

de va dɑ́ om framtiden, men
de va liàvel kɑ́lt.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä
ar.

dau

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dɑ̊
ɑN.

dɑ

dɑ lɑ́ klòkaneɡɑ̀ɑn dɛ́n hɛ̀ne

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.lngers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

då
adv.

dɔ

dɔ́ nær jå blɛk ɔ́pfɔstnad

dɔ́ va hɛn trètan skɔnsténa
bɔ̀na

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä
adv.

dǫ

dǫ han hàggad i ýsta
i nát ?

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä

asv.

dō

jä vä' jo ärta dō ve rwsbō.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåˊ
avˊ.

dɑ

nɛ́, han vá dǿ dɑ́.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

do l. dá

dâ
adv.

(Obs! Användes ej som konj.)

dó, när já vá där.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dä
as.

dɑ

dɑ̀ va di jo rèdade

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

do

do
an.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåˊ
adv.

dɑ̲ el. dɔ̲

dɑ̲́ fɛ̲k en hɑ̲ lɑ̲́jɔn tíd pɔ̲ si

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dâ
ad.

dǫ́ el. dǫ́

dǫ́ i gàmlå tìdǫr.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

då

adv.

da

(Ej korj.)

da. klér u. sárad. dé
léks. da. Det kliar i
såret. Då läks det.

m. f. 70.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

då
adv.

do l. da

näj. dó! Mj. då! K. f. 86.

dó hada, da, vànlia hèsta. Då (d: under regements-mötet) använde man (som tross M. f. 80. / hästar) vanliga K. f. 86. / hästar. / ja, bòda a, stån dó. Jag bodde i staden då. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

då

då grina. dv. od. en. adv.

Då (= när de hörde, att man talade dialekt) skrattade de åt en. M. F. 80.

Meddelaren berättade, att om en lantbo tog arbete i Ystad (omkr. sekelskiftet) gjorde sig arbetskamraterna köpliga över

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2a°.

honom, om de märkte,
att han talade dialekt. Ett
ackal som stiga stega ändrade
därför meddelaren till
stega. / när de brände,
då klämta de. När det
brann, då klämtade man
med kyrkklockorna. H. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

då

ha, står, där, dö? Var
står där? Da? R. f. 86. /
då står, de, för. Då
den tiden står man torr.
R. f. 86. / då e. de, sura
arw, dom. Då har det sura
går en dom (om vinbär). R. f. 86.
x/ när de kokats till saft.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. dø

Fråkåst Kómor dó o dó.
Frukast kommer dø och dø.
Se närmare u. tidliga.

N. f. 80. / den e ñta sasom
dó. Det är inte (nn) som dø-
förtiden. N. f. 80. / då kan
vi höra ifrån stán, när
den e lýt. Dø, när det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd,
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

Då

är lyft, kan vi höra
(kyrkklockorna) från staden.
K. f. 86. / ja ~ blé ~ so ~ sú:g,
då te ~ jú:l. Jag blev så° gink,
då° till jul. K. f. 86. / hær ~ va ~
mò:ga reste ~ íz dér dá. Det
fanns många, som då° reste
dit in. K. f. 86. / han ~ begýk ~
ja dó! Han blevade sig hels kinnad en-
den den gången. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. då°

när han då hade
ädad ad. När han då°
(= såsom det faktiskt hände) hade ätit det (d.v.s. när
han etc.). K. J. 86.
när vi då kom med óm...
När vi då° (strax efteråt) kom
istället för dörren... K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låleg

dø²li dø²led dø²lia

låleg

de e dø²lia ti²dor

har han ser dø²li ud !

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dö̀li, n. dö̀lat

= sjuklig, svag

manen va dö̀li

jäntad va dö̀lat.

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig II

han stå' i så' dö̀li' lùda

(se under × luta).

man i mö̀gen dæ e han

èn̄te dö̀li'.

Nr 1878. St, Herrest. Herrest. hd
... ers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dö̀li. n. dö̀lat pl. dö̀lia

av. = sjuklig, svag.

han se̲r sa dö̀li u̲t.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dö̀li, neutr. dö̀lat

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dö̀li, neutr. -et, pl. dö̀lia

även dö̀li (yngre)

de va ärta dö̀let arbéj. dr.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dålr, -at, -a

y. dålr, -at

dær e dålat brd

e lén. Det är dåligt

beld i lien.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dȯ̀l̲i reuta . dȯ̀l̲at

de va dȯ̀l̲at

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dø̀l̲i̲'

en dø̀l̲i̲' kw̲ó́f̲a̲n

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dòli, n. dòlat

även i bet. sjuklig, illamående.

ja ble lrta dòli

(Steiman)

1948 Bjerejö, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig;

dö̀li. a.

dö̀lat n.

ja lö̀vor ùnta

dö̀lat;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig
adj.

dålat n.

boda dålat o. brå.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dòli, neutr. dolet

Mera gemeint: dòli, -et

1951. 5073. Sövestad, Hem. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dölli, -et

jasså, du kommor i tålskåv me din fåsteman!

(pigan): Ri skole vara dölket ella..

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dȯ̀l̲i, neutr. dȯ̀l̲et

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig

dål; pl. ~ -a

g. dåle; pl. ~ -a K. f. 86

gamla, dåla hus gam-
la dåliga hus. N. f. 80.

Ö. dålig till hälsan

du, va, lid, dåla. De
var lite småbrasliga. K-f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålighet

dålihéd", men gemint

" i:n ledet upp-på v. dålihéd

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålighet II

dö̀lihéd i bet. sjuklighet,
sjukdom

han hade bö̀dad hanom
för dö̀lihéd.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåligt
adv.

dålat

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dål̀ad l. dål̀at; dåligt adv.
y. dål̀at
han ~ hade ~ lå̀vad so ~
dål̀ad. Han hade, d:o det
gällde att bygga upp en större
halmstack, ordnat halm-
fången så d:o ligt. (mycket d:o-
ligt). D. ö. 86. // ha ~ dål̀at
(dål̀at) om ~ de ha det knappt
ekonomiskt. D. ö. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dålig
adv.

dålat, yngre dålat

å, di måde dålat på dån tiden (= förr illa)

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dös

dos. f., ¹⁄₋ hr, pl. ²⁄₋ or, -na,
dosa. ²öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× däcka

dèka, dèkte

ofta i förb. deka ~ över,
dekte ~ över
täcka (över), t. ex. Dikningsrör torn lagts i marken.
N. f. 80 / Hr × "rördäckare"
N. f. 7863 / Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåckel

dé'kel, ¹/₂-en pl. m.

den del av sele som vilar
över manken

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

däckel

dä'kel, -l - en. -et.

den del av seldonet som vilar på hästryggen strax bakom manken.

-n. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

däcksbåt

dé'ksbå'd -an -a -ana

di stå'ne dé'ksbå'dana

el. dé'ksbå'ud, etc.

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dådika

dådika

plugg som sätter i bykan (byggan)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dägge

dägja m. j. -an

g. dägja

en tåkens tredje lamm,
som blef uppfödes med nagg-
flaskan, emedan moderns di
inte räcker för tre
lamm. M. J. 90. Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dägge

dädʒe, m. l. j., - n, pl. -ʒa,
- na, kelgris. Om barn och
husdjurs ungar ss. lam och grisar.
Ha du jed dädʒen sin milʃ?
Vi ha två tvilingalöm o én dädʒe,
som föred ensta vil vesa au.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåld

dål, m., 1 kn, pl. 2r a,- na, dåld.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dãng
sb.

daz

stryk, smörj

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dång

åv. dag

m. f. pl.

7.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dänga
v.

dæ̀ŋa, dæ̀jnde, dæ̀jnt

slå, prygla, aga

hade hum nú è̀nta tæ̀d i'
ma hä̀nehä̀n a dæ̀jnt - an dä̀n
gä́ŋan ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dāŋga

v.

dæ̀ŋa, dæ̀ŋde, dæŋt

slå (lått). bulta

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dänga

dänga, dängde

gestoyk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

dånga

Å. dàŋa

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dänka

vb.

dæŋka (yngre förr dæŋtja)

vänbestänka, t. ex.

den lera, som bröts ut

över loggolvet och som skulle

jämnas med hjälp av en

loglåm / dæŋka, lóan.

N. f. 90 öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

däntka

dàntsa, dàzte vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

lätt vattenstänka tvätt (med en visp), innan den strykes.

hon, dazte, tvät.

Hon däntkte tvätt.

R. f. 86. // Hs * dysta

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I dår

dær; tryckov. dær,

dær

dær - vysor, mòsa

på, sténen. Det vàxer

mossa på stenen.

n. f. på

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. dår

dær ~ e. dòlet bred e~
lén. Det är dåligt bet i
lien.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dāi
adv.

dɑ̄r. sɔgton. dar

jā de vā dar.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåi

aN.

dæn , svagton. dan

dǽn hène

kált vá dan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.lngers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dän II

Obet. dan:

dan va en pìa fjènte dan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåi

dɑ̈r ; sɔɔgtɔn dar

han hade blét dar

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dær
adv.

dær, dær

även ss. formellt subj.

ha é dær ? = vad fattas dig ?

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåˀ

dan ss. rel. pronomen:

di skola ta donas lùdor
ijˈår, di dan hade satt oˈp.

Nybro.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

dær trycket. dår adv.

dær, dær trycker.

dó, nar-já vá-dær.

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

där
adv.

dær va fúti i lygjan.
det fanns sjutio (får) i
flocken. M. y. 79 / där ha
da fnugad sjénom. Där
har det syst igenom. M. y. 79. /
dær bik sona rælja jùlspor
ato

Nr 8(25 Sövestads, Herrestads hd — Sövdala
Insänt av [illegible] 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(3) dår

den èna nå dår è-tor.

Den ena (dörren) nådde där efter. M. J. 79. / dær va mòŋa så --- Det fanns många, som sade (): nå° eller nå°, många som använde det eller det ordet). M. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(4) dår

dår va ombýte

so tít. Dår ver det so ofta

ombyte (d: i fråga om drag-

hästar på en herrgård).

n. f. 79 / dær komor

sont vanflóa. Det blir

en sådan översvämning.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(5)

där

dær e bàra én hùsarà
i bjén / ja ved nò ta,
om dær ha bydd nogad
bójt (om det har byggts
något där). / dær blk
en brå drùsa. Det
N. J. 79. / blev en stor dråse
(kårnor vid slagtöskningen).

Löwstedt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(6) där

dær va kanʃa nògen, som
sá sá. M. ʃ. 79. / dær
blòsa da ti. Dær blossade
det till. M. ʃ. 79. / dær kan
ja ìnte se nogod námn på
dí. Dær kan jàg inte säga
nágot namn på det.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
M. ʃ. 79.
Hugo Areskoug, 1962 SBoestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(7) där

ja ved ǹta vat, dær
fà̀tas dåǹ, men hum
bà̀slar, sz-so. Jag vet
inte val som fattas den
(kon), eftersom hon vill
lägga sig nar. N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(8)

dår

dær sédor, én (s: gräspar)

M. S. 79. / dí har dær blød sér. Det
~
har uppstått (tillkommit) senare. /

dær går mést en dá.
det åtgår närapå en dag.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(9)

dár
adv.

dær skola blø
en kát aw dén en góg.
det skulle bli en kaū āv den
en gång (om en trābit som
skulle skāras ut). -N. f. 79.
dær va sków po dén (d: backen).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dæ
pron.

dæn

ss. rel. pron.

de va isák, dæn jálp na.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/där

dar l. dar

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

4. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

dår

dær, tryckt.

dær, dær, tryckt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja, så nåta, va, dær, fèla, mr. Jag sade inte (d: för läkaren), vad som m.f. 80 / fattades mig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. där

där, va' väl, nå'n. Det
fanns väl någon. / där, ska-
'nte sys nåna, maskínstyg'.
Det skall inte sys några maskin-
stygn. / tän
x) N. f. 80. där ä'da! Fänd
xx) K. f. 86. (lampan) där ute!

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

där

dár skola vi tvåzad óp.
Dit skulle vi nödvändigt bege
oss. K. f. 86. / vi skåla tvåzad
nér dár. Vi skulle nödvändigt
bege oss ditner. ds. / han gik
út dár. Han gick ditut. ds. /
de e inte dár de bajár sr.
Det är inte dit de begär sig
(om värnpliktiga). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. där

men ad var gränsen
går, dé e dær ingen
o har uddförskad. men
var gränsen går, det finns
det ingen, som har ut-
forskat. K. f. 86. / dær va
ingen o vela hå dén.
— Det fanns ingen, som ville
ha den.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Harrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. där.

en kan inte se en
foren en komor öp
där. man kan inte se
den (: gården), förrän man
kommer dit upp (: på
backen). Dr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

dår
adv.

já, da ~ gór ~ dær ~ já.
Ja, det gör det jin.
n. f. 80. / slöwsor, som
/ dar ~ åta va ~
hél ~ 2. Morgonskor,
som det inte funns
hål i. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. dår.

de va den största
lejnan dær va nån
som hàde. Det var
den största lön nåjon hade.
K. f. 86. / nor dær Rómor
un hóz, so flògrar de.
Når det kommer en hund så
flaka de (hönen) K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

där

dar, va, ingen dar, vistad. Det fanns ingen som visste det. N. f. 86. / dar, e, moja o, bar, dár. Det finns manga, som bor dar. N. f. 86. / dar, står e, tidningen ida de, hade rímt. Det stå i tidningen i dag, ni de hade rymt. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX. dår

dår skola ~ åla ga ~ ud
om dén. Dår skulle alla
gå ut om (ut genom) den
(): den genom samma för-
stugan i ett stathus). H. f. 86./
dar ~ da ~ délor ~ si od ~
åla hål, da ~ e ~ krùman.
Dår det (): håret) delar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

säg åt alla håll, det

är "kruman" (kjärans

"

översta del). 2. f. 86.

se i gå i di där i fåror-

na. Se ga de där i fåro-

na, 15. f. 86. | se i kona i

smida i dom på vägana,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI. där

dær ~ de ~ va ~ kalkvägga.

Vi kunde smeta fast

dem (d: talglysen) på vägg-

garna, där det var kalk-

väggar (d: där det var fö-

ga om kalkade väggar).

R. f. 86. / den ~ ligger där

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

Dår

Ingor tí. Den ligger

dår? undertill. K. f. 86.

dær ~ vå ~ nûd ngå. Det

fanns nagat inuti. N. f. 80.

ha ~ står ~ dær dó? Vad

står dår då? K. f. 86. Se,

om ~ dær ~ e ~ å spisen! Se

efter, om det finns bränsle i

spisen! K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII. där

de ~ far ~ val ~ våra
svinen, dær ~ ad ~ óp ~
ad. man får väl antaga,
att det var svinen, som åt
upp det. K. f. 86.

dær ~ luktar ~ mögad. där
(det) luktar unket (t. ex.
i ett rum med fukt). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV

där

dær va möza som holt mä hinä. Det fanns många, som höllo med henne. R. f. 86. / dær gær inte so myed tí. Det går inte så mycket åt. R. f. 86. / dær va ingen o kóm på märenen. Det var ingen som kom på morgonen. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV. där

dær e mòŋa òŋa

mèn:ŋor, som dær

ǹte e non bón på.

Det finns många unga

manniskor, som det inte

är någon bolen på (= som

åter kopiöst). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI. Där

dær va én prág hade
komed tz fortréd.
Det var en pojke, som hade
kommit till skada, råkat
bli skadad. D. f. 86./30
fick han[x1] snaka óm
va dær va í ud. då
fick han tala om för
x1 auktionsropparen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVII.

Dåg

auktionsbesökarna, vad som
fanns i det (): Dån hög smärre
ting, som såldes under en in-
rop). R. f. 86. / dær fulda
gnistor mé. Det följde
gnistor med. R. f. 86. / dær
vysor gràna. Dår vàxer
gran. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVIII.

där

på-ènana va-
dær-syt-sỳnad. På° ån-
dana av bårdukarna til
likkistor hade man nytt
sömnad (håltom o. d.).
R. f. 86. / han-rode-en-
ét[x1] dér. Han rolde en
b:t utb. m. f. 80.
Öves. d>t fr. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~XXXIII~~ XIX

där

dær ~ jrk ~ ór ~ r ~ én.
det gick or (trämaskar) i den
(d: en spinnrock).

R. f. 86.

dær ~ jrk ~ ór r. stólen.
det gick or i stólen. R. f. 86.
musesk/nd/are vá ~ dær r ~
tomelíla. Mörskrá'ddere fann

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XX.

Det i Tomelilla. D. f. 86. /

Där

Det var mycket folk, som

gick på tjänarna. Det

fanns många, som gormade

och skrek på tjänstefolket.

D. f. 86. / Där behövs att

gräsarägn. Det behövs ett

för grödan välgörande regn.

D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXI. "där

de va en son
där gåidra. Det var en
sådan där knotig vedklabb.
n. f. 80. / so. va där flér
dräja o tjänta. Så fanns
det fler drängar, som hade
tjänst där (på gården i fråga)
n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXII

... genom där. där

va en knäckt tillfälle

av att (på grund av att) det

fanns en kvist (i trädet). m.fl. 80/

dé e där en fågel har

kvidrad om. Det är det

en fågel som har kvittrat

om. R.f. 86 (bättr. betyd.

se n. kvittra).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIII.

dår

... lógúlad, dær-
dr-tásk ... logen, dår
man tröskade. K. f. 86. /
dær-gær-izen nó-
ya-dóm. Det går ingen
röd på dem, de lida ingen
röd. K. f. 86. / dær-vaxka-
gó mád. Det vankades god
mat. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIV.

där

dær ~ va ~ bl̃ed ~ fl̀era sén *). Det hade blivit (till-kommit) flera sedan. R. f. 86. / ... om ~ dær ~ va ~ nod ~ som ~ skrola ~ óp ... om det gälde något som jöste upp och tog stort utrymme i anspråk. R. f. 86.

*) Repr.-form. /

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXV

där

dær ˌ gar ˌ so ˌ fórt

lús ˌ pa ˌ dóm. det gar sa°

fort lòss pa° dem (d: fuchsior).

R. f. 86. / dær ˌ va ˌ èga

hada ˌ hát pa ˌ dén ˌ tídan.

Det fanns èga (kvinnor) som

använde hatt pa° den tídan.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVI

dår

dær fek. jo. fsépan

jalpa. tí, ànars kona. da

àta ble. tókt. Dår fek jù

kæppen hjálpa till, annars

kunde det inte alí tukt.

(): i klassen med barn från

dåliga hem måste läraren

använda käppen för att

skapa ordning). M. g. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVII.

Där

dær ~ e ~ plágt pa ~ dí.
Det är? böter på? det (= sådant belägges med böter).
R. f. 86. / é ~ dær ~ nón?
Kommer det någon? (säges t. ex. då man sitter i sin stuga och tycker sig höra gå- det är någon man vitha). R. f. 86. /
dær ~ sont ~ hùsasyn ~ só!
Där var en sådan förfärlig uppståndelse, väsen och oro. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVIII.

där

dær ~ va ~ vel ~

kn ~ tò'ka pá fór. Dár (pe
pyktornet) ver vál fórr
en typp. R. f. 86. / --- om ~
dær ~ va ~ jór, so ~ dæ ~
kona ~ fa ~ sæt ~ rò'da-
fé'sta --- om det fanns jord,
sá att de (trádem) kunde fá rot-
fästa. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIX.

där

dær ~ va ~ ˋlare-

dˊörar. Det fanns eldare-

dörrar. K. f. 86. / han ~ skola-

ga ~ me ~ sˋänˋzabˊäd ˋfrå

dær ~ jå ˋtjèna. Hån skulle

gå med ett bud från dan

ˋtjänst gård, dˋär jˋag hade

tjänst. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXX.

där

dær, skola, hàmras
mìed. Det skulle hamras
myckeet (d: på stenbrott
vid stenbrytning).
K. f. 86. / so, va, dær, ál tíd
tràta. Så var där all
tid träta (så träte man all
tid). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXXI

dår

han trøde der
vå én dær var étor
en. Han trodde, at det
var en (person), som var
efter honom. (om en tvärsint
person, som var rädd för
månskuggan x)). K. f. 86.

x) d: sin egen månskugga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXXII

där

de e en réli

dónst där blér, när dr

tjør jüselvän på märkorna.

Det är en otäck lukt, som uppstår,

när man rör gödselvatten ut

på markerna (åkrarna). K. f. 86.

dér öpe e dær jo ingen

dær vil. Dit upp är det ju

ingen som vill fara. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXXIII.

där

dær ~ bler ~ so ~

mèd awdrálsa. Det blir "
mycket gjillråd. K. f. 86. /
dær grèdar vorpan ~ dán ~
mátan. Där gnetar varpen
i den matten, varpen i den
mattan framträder förtydligt.
K. f. 86. / so ~ bler ~ dær ~ frø.
så bildas det frö. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXXIII.

där

dær e gresløg nók.
Det finns gräslök till-
räckligt (i trädgården). R. f. Sk./
dær e so mórt inja, hér
e jèsára. Där är så mörkt
inne (i det där rummet), här (i
det här rummet) är det mera
gjust. R. f. Sk./ dær va
vél lózt, men --- Väl var det
långt dit, men --- N. f. So.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXXV.

där

dær ~ va ~ ìlla

tr ~ vórp. Det var ylle(tråd)

till varp (i vadmal). K. f.

86. / --- ìgan dær ~ blę ~

údgràvad --- innan det blev

utgrävt där. K. f 86. / dær ~

va ~ ìgan dær ~ sád. Det fanns

ingen, som tåg det. K. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXXVI. Där

hær va mòŋa

reste íŋ dær dá. Det fanns

manga, som di reste dit. in.

K. f. 86. / e dær non dáns?

Är där någon dans? (Är det

någon danstillställning där?).

K. f. 86. / de gné pa ærmlénen,

for dær skola ble gláns

pa dóm. Man gnet

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXXVII

där

(med en halvrund, blank sten)
på ärmlinningarna, för att
det skulle bli glans på den.
K. f. 86. /so. Komor, där,
ja, lóv. Så blir det ju lov
(d: på träden). N. f. 80. /so.
tár, tu tar, klifj, dér.
Så slår man en blick mer
bruk d. t. N. f. 80. /so. ble, dér
fél. Så bler dár skäl (vid vävning).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

där

han stå dær o
brecfja ma na. Han
stod där[x1] och stoltserade
med den[xx1]. R. f. 86. / dí va
dær vòjna, dær kàlas. Det
fanns det vagnar som kallades
dvs. det fanns vagnar, som kallades så.[xxx1]

---

x) utan bestämd syftning.
xx) En klocka. xxx) d: holstenare

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXXIX

där

här va tordå
ýsta, o dör fick folk
lònga rår. Här var torg-
dag i Ystad, och dit gick folk
i långa rader. / dör e lòngt
K. f. 86. ifrå. Därifrån
/ är det långt till bordet
(= ni sitter väl långt från
bordet, sitter obekvämt).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~XXXX~~ XL

där

dær ~ va ~ en ~ pro ~
bjærhólm, han ~ jyk ~ o ~
mól. Det fams en (jerra)
pr° Bjersjöholm, han gick
och malde (d:sk° "dc kvar-
nen). R. f. 86. / dær ~ jýk et ~
hélt ár, ryan ~ ja ~ blé ~ brá
~ dén. Det gick cū helt år, i mon
jag blev bra i den, dv. i mon

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~XXXXI~~ XLI

där

Den skadade handen hade
läkts. K. f. 86. / jag vet
inte, vem där ha
diktad den. Jag vet inte,
vem som har diktat den. K. f. 86. /
de går där och kärpor.
De gå där och hackla (om
gäss) K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XLII

där

dær ha grospórana
bådad sz 2 hùnsavánad.
Dær ha gråspar varna legat
och plaskat i hönsens dricks-
vatten. R. f. 86. / dær ble
bygnor på. Dær bler bönor
grå. R. f. 86. / vím e. dí

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XLIII

där

dær. kómor me.

ét. lás. Vem är det som kommer (körande) där med ett lass? K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dänefter

dœnétor

nœ̀na ár dœnétor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

däräfö
konj.

dǽrfor

dǽrfor e di tvöjna te a
hæla hǽsad i æ̀rrey
æ

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dänför

dɛ́nfor

dɛ́nfor kàla di hànom

for "rúskan"

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåfin

dæ'n fo'r

de e dæ'n fo'r at di' har

fo'rt den vånan.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dårför

dårför

han e so gnùbed,
dårför e han so
rig. Han är så gnidig,
därför är han så rik.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

~~därför~~

adv.

dárför l. dár fór

av den orsaken

dárför hade tóken

bled árg. Därför hade

tuppen blivit arg.

K. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. "därför"

den e. naturlatens
där för. Det är natus-
ligtvis av den anledningen
(d: som det är nå° allerda°).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dărifrå

dărifrån

*dărifrå adv.

vägen va -

K. f. 86. dărifrå. Vinden
var dărifrån.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dårifrå(n)

dårifrå

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x därifrå

adv.

därifrå

därifrån

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

han fick sätt gifta

därifrå. Han fick sitt

gifte (sin hustru) där-

ifrån (d.v.s. från den t. den

byn)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

därigenom

konj.

därigenom tryckov.

emedan, på grund av att

--- därigenom ja har

gòbafùgan. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dårinne

dåriŋa *1 l. dæriŋa **1

*1
N. f. 80

**/R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. dárna

*dárna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I sammanställningar som:
sona - dárna ←"dana (där).

ja - ha - smágt sona -
dárna. Jag har smakat
←"dane der (:: stekta räkor).
R. J. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × dârna

ält sont, dârna alt

se Nr. 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

fôr, i tiden hete, de, på

ält sont, dârna. Fôrr i

tiden hitdade men på

alt sådant dâr (upptag.

skånt). K. f. 86. / hälsuma

o sont, dârna hälsom och

dylikt. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× därnade

I sammanställningar som: sont, därnade sådant där

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

gl̄ør o, sont, dærnade glöder och sådant där glöder och dylikt. K. J. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dårom
adv.

dárom

Jmtl.: dóm dárom! Det
blir deras sak! Det få de
stå för.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåroppe

dæròpa

opptill

so. sad. de. hórt ód

dæròpa. Så sau dot (s: blå-

desplaggat) hårt åt opp-

till. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

därute

därùda

ne. kan. tåna därùda.
Ni kan tända belysningen
därute. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö
v.

dö, pret. dö

Nr 3906 högester Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö
v.

dø. pret. dø. sup. dødt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö
v.

dφ, pret. dφ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lõ.

lo, -r, lo, lyt v.

min bröt han lö

de e fira öur sin.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø
v.

dø, prt. dø

han dø so hàstet

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö vb

dø; dør, dø; dø (døde); dø, dut

dö

han dø lide gråne far jul.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö
v.

dø pust. dø

rät va de vå. bek han
fåg a dø.

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö

prät. dø

den som både dør te sist
han dø

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø

dø, dø

26.

Pres. – r

so dø'r hån

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö v.

dø / dør, pl. dø, dø, pl. ² ø,
dul, dø, m. och f., n. dul, pl.
dø²a, dø, pl. – n / intr., dö².

Bromma, ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø
v.

dø̲ pret. dø̲

han dǿ̲ i fjø̲r

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö
v.

dö. pret. dö. sup. dött

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö
v.

dø. pet. dø

de e lí'd sin han dø'.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

dö²

dø, dø, dut

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. sg. -n han. va.
rän tior nu,
M. f. 80. / när han. dø.
K. f. 86 / Han var rentior
nu, när han dog.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. dö"

han ~ gik o ~ lèsta, när ~ han ~ dø. Han dog
under tiden han gick och
läste för prästen. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø II
v.

-- sa kona vi grina, sa vi
kona dø
(uttryck för intensivt skratt)

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø
v.

dø pret. dø

han dø i fjär

ja han hänlad hos na ära te
kum dø.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) dö

döa paret.

månan döa lull-förvid.

Mannen dog något tidigare.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herres'ads hd

Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö! s.

dø, m., -r, utan pl., död.

han tok sin dø av dr slåget.

døn kom'or hå'stet ibla'n.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôd
s.

dø. -en

henas mór la nästan for
dén.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôt
adj.

dø. m. dø̀a

nær vi' blev dø̀a, så ska vi' ble
lå̀da i sà̲ma grav.

5023 Borrie. Hemestads kyrkog. 1.1.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö'd
adj.

dø pl. dø̀a

n.ú a dé dø̀a àla udan hán

han va rè̀di skø̀laléarane, dø
som han lidzor.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö̀d
adj.

dø̀ pl. -a

di e dø̀a bègge två

han e dǿ, nelsnélsen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôd
adj.

jå. dee for mùskan e dø

jå komon nók dø i fjìsta hùm.

té an (sagt üd avfården till caementet).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö'r

adj.

dø

nø', han vå dø' dø'.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôd
a.

dø̀ m. dø̀a

+)

di e dø̀a àl̀a, men ja gàr
hæ a trǽ

+) hând. mina øyekom.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dîd
adj.

dø m. -a

di e døa bæje tvæ

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd
1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø, pl. -a

död
adj.

han e ju dø.

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dø; pl. -a

död
adj.

hær e gàmla, som
e dèa lózt fór mén
tíd. Dé finnas gamla
personer, som dö länge
före min tid.

N. L. 78.

Lt. Herrestad. H. 4. 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dåd
adj.

dø µ. -a

di e dø̀a for en stoj sin

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôd

adj.

dø̂ m. -a

di'e ènta barnèmda fø̂ran

di'e dø̂a.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dód
a.

dø

ja sá ad han va dø.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dut

dö"d

dø, vgl. ä

adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

mören var ja dø.

Modern var ju död.

dut "dö" om

M. f. 80.

K. f. 86

dödbakat bröd,

ej genomgräddat

bröd. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dödbakat

dåbágad n.
om dålistjäst bröd

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dödbakad II.

dobägad, reute.=

om bröd, som ej fått rätt jäsning

dobägad bröd

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dödbakad II

dobägad

dälig. sömnig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Död-dag

dø²dà, m. ,- n, pl. = ,- na,
dödsdag.

ja hu²sar knapt å²la mina
glu²tas dø²dà. Öja².

№ 300 Herrestads h²

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dödfödd
adj.

dofvid

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dödfödd

dofvid¹ l. -or, m. och f., n. -fvit¹
pl. -fvida¹, utan komp., dödfödd.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† döding

döing

gengångare efter död (folkhom gestalt)

Nr 3906 Kögestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dödsfall

dösfal, n. ,- ed, pl. = ,- en,
dödsfall.

hær fæ̂ll dösfal i bÿ̂en i gær.
2. 1
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dödssjuk

dödsjuk[1] l. – or, m. och f., n. -sjukt, pl. – sjuka, utan komp., dödssjuk.

[2] Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

döja

döja

utstå ont, lida

de e som man kan

döja av köda. Det är

så att man kan förgås av

värme. N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× döja

dö̀ja

Pres. -or

lida, utstå ont

en. dójor sá aw -

hr̀da. Man lider så

förfärligt av värme. K. F. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dö²ja

dö²ja / ¹- jor, pl. ¹- ja, ²- jde,
dojt, dojt, bloū i n. sing.,
doj, pl. ²- en / fr. och inh.,
lida, utstå (not).
en ska dö²ja ¹ond her i ¹vär̄den.
la sā²krianen dö²ja ¹aw ¹fyl!
dö²ja āv. i Tōvestad. St. Köpinge.

№ 300 Herrestads h

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

döja

döja. pres. dójer

„lida av sår och andra sjukdomar"

Högestad, Söverstad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dõja
v.

dõja, dõjde, dojt

lida, utstå (vnt)

5073. Sövestad, Hem. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dölja

dul²ja / ¹– jor, pl. ²– ja, dul²de, dult, duld, m. och f., n. dult, pl. dul²da, dulj, pl. ²– er / fr. dölja. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dölja

v.

dölja, -or pl. dölja,

dölde, dolt;

Imper. dölj! pl. döljen!

P. L. 1901. St. Köpinge, Herr. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

dölja

Inf.	Pret.	Sup.
dùlja	dùlda	dult
dùla		
dùlā, dùla		

Pres. sg. dúlor l. dýlor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

dar e nontz han

gar o dúlor pa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Nr 7474. Öja, Herrestads hd dölja

Hugo Areskoug 1960.

Det är något han
går och dölja (d: gå och
gömma). / dom ska ~ äta
dölja ~ nonting. Du skall
inte dölja någonting. / han
döljer ~ me ~ nonting. Han
döljer något.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dölja

dy̆²la (¹- lor, pl. ²- la, ²- lde, dylt, dyld, m. och f., n. dylt, pl. dy̆²lda, dyl, pl. ²- lor) fr., dölja.
ö̆ja.

dul²ja (¹- ljor, pl. ²- lja, dul²de, dult, duld, m. och f., n. dult, pl. dul²da, dulj, pl. ²- lor). ✓ Sk. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dölja

{dȳla
{dūlja

Pres. {dȳlor
{dūlor

ej röja ngt, gå och gömma
ngt för sig själv.

dr. dȳlor, sd. De dölja det.

N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dömma

dömma (1 mor, pl. 2 -na, 2 -mde, dömt, dömd m. och f., n. dömt, pl. dömda, dom, pl. 2 -en) fr. och intr., döma.

Den 1 dagen kan 2 ingen 2 döma i 2 vädan 2 håren i 2 kvarnen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2 Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/dõma, 29.

dùmma, dùnda, dumt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

97.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dömma

Pret. part. dömd

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dön

dö̲n

(svordom)

ja de vet i dö̲n

ung. = ja det vete fan.

M. Areskoug 1926.

Lt. Kyinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ~~a~~ x dôna
dåna s.

dûna f.

åska

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låna × dåna vb

dûna ; - r, — i — j — d.

1) låna

2) åska

han dûna bort.

de dûnar.

M. Areskoug 1926.

Lt. Kjinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. dôna

dùgna, -an f. -o.

åska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

strå dùgna strang åska/

dùgnan kan slå nér e. gåvlen. Åskan kan slå ner i gavelen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dôna
s.

duna läs dyna. -an

åska.

A. dunan hade slad ner i ed paraply i stan
(s: ystas)

B. ja. vår Harre hetter all höjfär.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× döna
s.

dy̆na , -an

å°ska

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dôna

duna -ar - a -ad lås dȯna

åska.

de dunar.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. dôna

dȳgna, =

vb.

Pres. sg. -ar

ôska

de - dȳgnar det ôskar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dõna
v.

dy̲na -ar -a -ad

de dy̲nar, det åskar

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7 Döna

5.

dyna, f. -n, pl. -nor, -na, åska.

Dær/Dvå ela træj dynor
fr hemelen den gånen kum
slr ner hær i byen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Döna?
v.

dyna (- ar, - a, - ad) impers.,
åska.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x, dôna, s.

+ dôna

dȳna

—

=, åska

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

42.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. lõna

dȳ̀na f.

åska

R. f. 86.

de ser ut dȳ̀na. Det ser ut, som det skulle bli åska.

de va ja dȳ̀na.

Det var jȧ åskvåder, dvs. vi hade ju åska.

Numera torde mest repos-ordet ȯska åska användas.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. dõna

dȳna, = vb.

åska

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Numera torde mest ropas-ordet
ȯska (åska) användas.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dönerегn sb.

dȳnerágn n.

~ ö äskregn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dönregn

dönnrägn, n., -ed, pl. =, -ar,
åskregn. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåvr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dönregn

dögnerâjn n.

åskregn

de - va - sont, dögne-
râjn. Det var eö sö haffist
åskregn. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dönestkrall

sb.

dynestkrål

åskknall

en ~

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. dönestkrall

Ö. dönestkrål

hær - kóm tr - brå
dönestkrål. "Hä kom
M. f. 90. / en kraftig ask-
krall.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo. Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Dörrskrälle

dyn²asterèl, m., -ar, pl. -a, -na. åskknall.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Olåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*dönestkrall

sb.

dygnastkrål

åsktknall

dær . kóm en . dygna-
skrål. Det kom en åsk-
knall. A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Hönekrâppa

Olfnesbrèâpa, f.,- n. pl.-fox, - na, ~~Kaad~~ Kardborre: Lappa Lomentosa. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hään.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+dönskräppa,s.

döneskräppa el. dönneskräppa

= Petasites officinalis.

Namnen nästan helt försvunna från folkmun. P. står i mängd, där den oskiftade byn låg. Lappa är ej vanlig i den byn.

Öja, Herrestads hd, Sk.
G.Ilien 1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

dåneskv

x dåneskv

vb.

åskmoln

Den som pekade på ett
åskmoln ansåg komma att
få mart eller åtminstone
bli sjuk.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*dönerstry

pèga ǹta - pa dóm.
dá dýr - dæ snart.
Peka inte på Som. / Då
dör du snart. Sådes till
barn.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↳ Dörsten

dörrsten, m., -en, pl. -a, -na, eg. åsksten i torvigg; hammare l. yxa från stenåldern.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr

dör, -en, dörar,

dörarna f.

pl. småredörr

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) dörr

Genus mask. l. fem.

den é-vorsta (é-vorsta)

d é-ren.

(d: ja far lapa på-hen:
lapa den mera provi so-
riskt), M. f. 90.

Gja

Nr 7474 Öja Harrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr s.

dör r. ; 2 or

eller dör, dör. dörr

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 303.

dôn

dœr pl. dœrər

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr;

dor, -i hn s.

dörar el. dörar,

- na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dóm

dør pl. dø̀r

à̀le dø̀r, som di sè̀r,
ska ga ùtfø̀ra.

Fk Heiman

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörn

dan. -en ellen dør. -en

« di sjon lia mied dören ».

tep danen

el. tep dören

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads b

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôm:

gláns han va sa flàsad,
nar man kam ég om dôran
(om en skomakare).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dön III

flén stan a lýs bagom

dònorna

M.O.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dån III

åla dånan va ûdslåna

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dór

dør, -en, pl. dører, -na

ýpna fýnstor a dører

fúnstor a dører di va

brunmålade.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr

dörr, pl. dörrar

dör

töpp dören = stäng dörren.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôn

dør pl. dører

O. L.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôn

dør. -en. dòrar. -orna

N. H.

dòrarna i ta skasténen
di kala di för "ilaradòrarna"

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dom II

åle fønstor a dòror di
e rént blest ey.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) dörr

sb.

dör, -'en, dör-or,

dörorna m. (*)

l. fem.

ävna dören! ta o stäng

dören!

Jfr halvdörr.

n. f. 79. *) fr. den ena nä-

dör ätor

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1962

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

dörr
sb.

dören han sto
ìuran. N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dön II

Skriva me kvid kåss po dörrorna
å sätta stål i middinjen
(försiktighetsmått förenatt)
Stackals människor, som ska gå för hår mans
dör (sägs om vinterkvällarna, då det är trögra).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörr III

Nå fan stänjor en dörr, öppnar
nå Harre en anen. (= alltid finnes
någon utväg).

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dôn

dǫ̀n m. dò̀ǫn

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dö:n II

nya dö:on.

sa va dan so:na sma

dö:on ma:.

14.0:

sa töpte han dö:en

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dór

dór. f., 1 kn, pl. dórar,
– na, dórv.

Bromma.

Lyanom dórar

tillägg 1954.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. dörr

dör, -an, dörar,

dörarna f.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

åla dörar alla dörrar

dören står på klem.

Dörren står på glänt.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. dörr

den åwasta dören

den öwersta dörrhalvan (d: a:
en horisontell delad ytterdörr).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) dörr

Genus mask.

den fóste d&rán.

(mask. genus i'akttaget
år. i' granssocknen Tö"ve-
stad)

Nr 7533. Hedeskoga, Herres'ads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedes'koga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dǿn

dǿn . Den

den va en dǿn man skola

gå ǫd

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörrhål
sb.

dörahål n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dörrkarm

dorkårm¹, m.,- ln, pl.- a,- ma,
dörrkarm²).

Allm.

№ 300 Herrestads h

Per Larsson 1901.

Klåv².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörrkarms

dörrkárma pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörrkrok

dörkrög. — -en sb.

dörrved.

Jfr krycka o. krok.

vrå krögen för!

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ dóm-revel

dörnöul, -an, -a, -ana,

tvånslå på bråd-dörn

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dörrskammel

dörrskámel -an

dörrtröskel.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× dörsked

dörgé, -n

tvärgående bräde, som på halvdörren täcker springan mellan dörrhalvorna.

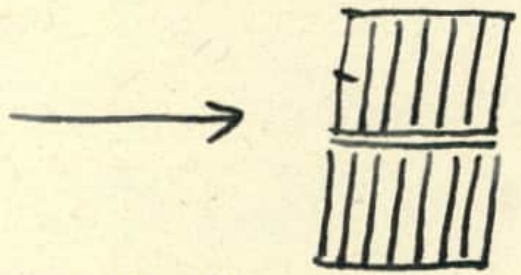

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörrstapel

sb.

dörstävla pl.

tapp kring vilken gång-
järn i dörr vrider sig

N. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dör

dow l. ¹- or, m. ak f., n. dowt, fl. dôwa, och efter for, fôr, ¹- wa, komp. ²- wark, ²- wast, dôf.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/ döva

dö²va (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade, - a, pl. - n l. -(v)en) tr., döfva, dämpa.

anajinsmä¹ns kum pö²nk dö²va ¹ed or.

hä¹r fi²zken i ¹ilen dö²vad?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dövhörd

adj.

dəhörd

döv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dohörd

dowhȯ́rd l. – or, m. och f.,
n. -hȯ́rt, pl. -hȯ́rda, komp.
- hȯ́rdare, - hȯ́rdast, lomhörd.
något döf.

fo ²ȧlordò̲nen ha ja blod
dowhȯ́rd; ²ȧla fȯ̀r va ja no̲k
lyhȯ́rd motsȯ́.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slöjd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dörhörd
adj.

dörhör

dör

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Löwstam
ag:

Löwstam

K. f. 87.

Jfr 2. Lum

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund